

สาวกที่พระเยซูทรงเลือก

แปลและจัดพิมพ์โดย
กองคริสเตียนศึกษา
แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
14 ถนนประมวญ กรุงเทพฯ
ธันวาคม 1973

พิมพ์ครั้งที่ 2

พิมพ์ที่โรงพิมพ์จรัสนิทวงศ์ 367/18-19
สามแยกไฟฉาย กรุงเทพมหานคร โทร.660374

เอกอัครสาวกสิบสองท่าน

อันดรูว์

เรามักจะมีความเข้าใจผิดในเรื่องของเอกอัครสาวกสิบสองท่านอยู่อย่างน้อย 2 ประการ ประการแรก ก็คือเข้าใจว่าเอกอัครสาวกทั้งสิบสองท่านนั้นเป็นบุคคลที่ได้รับพรสวรรค์พิเศษเป็นผู้มีสติปัญญาอันเลิศ เป็นผู้มีศรัทธาแก่กล้า และเป็นผู้บริสุทธิ์มาแต่กำเนิด ส่วนประการหลัง ก็คือเข้าใจผิดว่า บุคคลที่จะเป็นเอกอัครสาวกได้นั้น จะต้องได้เคยกระทำกิจการอันสำคัญจนเป็นที่เลื่องลือมาก่อน

อันดรูว์ เอกอัครสาวกผู้หนึ่ง ได้แสดงให้เห็นว่าแนวความคิดทั้ง 2 ประการที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้นผิดถนัดตัวท่านเองมิได้เคยออกเทศนาอย่างท่านเปโตร หรือเขียนหนังสืออย่างท่านมัทธิว ไม่ได้ท่องเที่ยวไปมามากเหมือนท่านเปาโล หรือดำรงตำแหน่งสำคัญในคริสตจักรเหมือนท่านยากอบ และก็มีได้มีความคิดเห็นก้าวหน้าไกลเหมือนท่านยอห์น

อันดรูว์เป็นเพียงชาวประมง จับปลาอยู่ในทะเลสาบกาลิลี เป็นบุคคลธรรมดาไม่เคยปรากฏว่าท่านมีชื่อเสียงแต่อย่างใดมาก่อนเลย ในพระคัมภีร์ระบุชื่อท่านไว้เพียง 14 ครั้งเท่านั้น แต่อย่างไรก็ดี พระเยซูทรงเลือกท่านเป็นสาวกมีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อเอกอัครสาวกตามพระคัมภีร์ใหม่และที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งก็คือ ชื่อของท่านปรากฏอยู่ในอันดับเอกอัครสาวกสี่คนแรกเสมอ

อันดรูว์มีบุคลิกลักษณะที่น่านิยมน้อยหลายประการท่านเป็นคนเปิดเผย เจียมตัวเอาการเอางาน และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง วันหนึ่งหลังจากที่ท่านได้สนทนากับพระเยซูแต่จนปายจนดึกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ท่านก็ได้มอบถวายชีวิตทั้งหมดติดตามพระองค์ไปอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

อันดรูว์เป็นคนกล้าหาญ ท่านเข้ามาเป็นสาวกคนแรก การที่จะเป็นผู้ริเริ่มทำอะไรเป็นคนแรกนั้น จำเป็นจะต้องเป็นคนกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว นอกจากนี้ท่านเป็นคนช่างคิดชอบความสงบ และใช้ความคิดอย่างลึกซึ้งค้นหาความจริง เมื่อท่านพบแล้ว ก็นำมาบอกกล่าวให้ผู้อื่นทราบอย่างตรงไปตรงมา ด้วยถ้อยคำง่าย ๆ แต่ทว่าชัดเจน ท่านกล่าวว่า “เราได้พบพระเจ้าแล้ว”

อันดรูว์เป็นคนชอบทำอะไรจริงจังเสมอ ท่านไม่ชอบพูด ชอบทำ ในพระคัมภีร์เมื่อระบุชื่อท่านครั้งใด ก็กล่าวว่าท่านนำคนมาหาพระเยซูทุกครั้ง อันดรูว์มิได้ทำตัวเป็นผู้มีฐานะมากเหมือนผู้นับถือศาสนาบางคน ท่านทำงานที่เห็นว่า สมควร เช่นการนำบุคคลมาให้รู้จักพระเยซู เพราะท่านมีความรู้สึก ว่าสิ่งที่พระองค์ประทานให้ท่านนั้น จะรักษาไว้ได้ก็ด้วยการแบ่งปันให้ผู้อื่น แทนที่จะเป็นผู้รับแต่ฝ่ายเดียว ดังนั้นท่านจึงเป็นสื่อให้คนอื่นด้วย อันดรูว์จึงไม่เหมือนกับพวกเราเป็นส่วนมากในข้อนี้ เพราะ

ท่านเป็นสื่อ นำสิ่งที่พระเยซูประทานให้ นั้นแบ่งปันให้ผู้อื่นด้วย แทนที่จะเป็นผู้รับแต่ฝ่ายเดียว พฤติกรรมของท่านช่วยตอบปัญหาที่ว่า คนธรรมดาทำอะไรได้บ้าง เพราะสิ่งที่ท่านกระทำนั้น เป็นสิ่งที่คนธรรมดาสามัญก็ทำได้ด้วยเหมือนกัน

อันดรูว์ไม่ได้ประกาศตนให้ใคร ๆ ทราบว่าจะไปเป็นศาสนทูตในต่างประเทศและท่านยืนยันว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องมีคนเป็นจำนวนมาก ๆ มาฟังท่านเทศนา ชีวิตของท่านมิได้เป็นข่าวสังคมเหมือนอย่างพวกเรา แต่อย่างไรก็ตามเราจะขาดท่านเสียมิได้

อันดรูว์นำคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์ไปเผยแพร่แก่บุคคลทีละคนเป็นราย ๆ ไป บุคคลแรกก็คือซีโมน พี่ชายของท่านเอง ถ้าไม่ได้อันดรูว์แล้ว จะไม่ปรากฏชื่อซีโมนเปโตร และถ้าไม่ได้เปโตรเป็นสาวกแล้ว ลองคิดดูซิว่าประวัติศาสตร์ของศาสนาคริสต์นิกายนี้จะขาดความสำคัญลงเป็นอันมาก

การที่เราจะชักชวนญาติพี่น้องของเราให้มีความสนใจในพระเยซูคริสต์นั้นมักจะทำได้ยากกว่าที่เราจะชักชวนคนอื่นที่เราไม่รู้จัก ศาสนาจารย์เคยบอกว่า มีบุคคลเป็นจำนวนมากขอร้องให้ท่านสอนศาสนาคริสต์นิกายให้แก่บุคคลในครอบครัวของเขา และได้ขอร้องอีกว่า อย่าให้บุคคลในครอบครัวทราบว่าคุณเป็นผู้ขอให้ท่านไปสอน พฤติการณ์เช่นนี้มักมีผู้สงสัยเสมอว่า เหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ แต่อันดรูว์รู้ตัวดีว่า ท่านอาจชักชวนคนในครอบครัวได้ดีกว่าคนอื่น

การเผยแพร่พระศาสนาแตกต่างกันเป็น 2 ประการ คือ ประการแรก ประกาศแก่บุคคลจำนวนมาก ๆ เหมาะสำหรับสถานที่ใหญ่ ๆ จุคนได้มาก ๆ มีนักร้องจำนวนมาก และมีการตัดสินใจเป็นหมู่ เช่นนี้ก็คืออยู่ แต่บางทีขาดการติดต่อเป็นรายบุคคล ดังนั้นพระเจ้าจึงยังทรงต้องการให้มีการติดต่อระหว่างบุคคลต่อบุคคลด้วย พระองค์จึงทรงใช้บุคคลเช่นอันดรูว์และพวกเราให้ไปติดต่อกับบุคคลที่มีความเชื่อยาก

อันดรูว์เป็นคนถ่อมตัว ท่านทำงานแล้วก็ค่อย ๆ หายหน้าไป เพราะท่านรู้ดีว่ามีความสามารถสู้ซีโมนเปโตรไม่ได้ต่อมากคนทั้งหลายก็รู้จักท่านแต่เพียงว่าเป็นพี่น้องกับซีโมนเปโตรเท่านั้น

การที่อันดรูว์มีความสามารถสู้เปโตร ซึ่งเป็นพี่ไม่ได้เช่นนั้น ไม่ได้ทำให้ท่านมีใจอิจฉาริษยาแต่อย่างใดเพราะท่านไม่ใช่คนใจน้อย แต่มีใจกว้างขวางจึงมิได้โกรธเคืองในการที่น้องชายได้เป็นใหญ่เป็นโต แต่อย่างไรก็ตามอันดรูว์มีลักษณะที่ดีเด่นกว่าเปโตรหลายอย่าง คือเป็นคนที่มีจิตใจถ่อมและไม่นึกถึงตนเอง ท่านทำงานโดยไม่ต้องการคำสรรเสริญเยินยอแต่อย่างใด และไม่มีความคิดริ้นว่าใครจะได้เป็นใหญ่เป็นโต เพราะท่านได้ยึดพระเยซูคริสต์ไว้แล้วเป็นเบื้องต้น และเป็นความชื่นชมยินดีในชีวิตอันติดสนิทอยู่กับพระองค์

อันดรูว์เป็นเหมือนลูกกุญแจวิเศษไขปัญหาสำคัญ ๆ ซึ่งเกิดขึ้นเฉพาะหน้าได้ทันที่หลายต่อหลายครั้ง เช่นในคราวพระเยซูทรงเลี้ยงคนห้าพันคน พออันดรูว์ทราบว่าเด็กชายผู้หนึ่งมีขนมปังและ

ปลาอยู่เพียงเล็กน้อย ท่านก็มองเห็นความสำคัญในสิ่งเล็กน้อยเช่นนี้ทันที ซึ่งคนอื่น ๆ อาจจะมองไม่เห็นเขาอาจจะมองเห็นเด็กแต่เพียงว่าเป็นเด็กชุกชน อาหารที่มีอยู่นั้นพอสำหรับกินเพียงคนเดียว ไม่มีประโยชน์อันใด อาจจะไล่เด็กไปเสียให้พ้นก็ได้ แต่อันครุว์มิได้คิดเช่นนั้น ท่านกลับนำสิ่งเล็กน้อยที่เด็กมีอยู่นั้น ไปถวายพระเยซู พระองค์ก็ทรงเลี้ยงคนห้าพันคนจนอิ่มหนำด้วยสิ่งเล็กน้อยนั้น

เรามักลืมไปว่า เราก็คเคยเป็นเด็กที่อยากรู้อยากเห็นชุกชนอยู่ไม่สุข ที่จริงท่าน ไอเซนเฮาว ท่านออตเบิต ซไวเซอร์ ท่านมาติน ลูเธอร์ ฯลฯ ก็เคยเป็นเด็กเช่นนี้มาก่อนเหมือนกันเมื่ออันครุว์มองเห็นเด็ก ท่านก็มองเห็นเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้นำเด็กมาหาพระเยซู และเป็นที่ยืนชมยินดีเพราะเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นนั้นก็ด้วยสิ่งเล็กน้อย ทั้งนี้เพราะอันครุว์ได้มองเห็นความสามารถขององค์พระเยซูและเด็กน้อยนั้น

บางคนอาจจะตั้งปัญหาถามว่า เหตุใดเด็กน้อยที่น่ารักและน่าเอ็นดูจึงได้กลายมาเป็นผู้ใหญ่ที่เลวทรามต่ำช้าไปเล่าคำตอบข้อหนึ่งก็คือว่า เพราะพวกเรามีได้ทำหน้าที่ของอันครุว์ให้เพียงพอนั่นเอง

อันครุว์เป็นผู้ต้อนรับประชาชนให้เข้ามาในคริสตจักรที่ดีที่สุดคนหนึ่ง ท่านพร้อมเสมอที่จะเชื่อเชิญบุคคลต่าง ๆ ให้เข้ามารู้จักพระเยซูคริสต์ วันหนึ่งคนแปลกหน้าหนุ่มหนึ่งมารอบพบพระเยซูอยู่ พวกนั้นเป็นชนชาติยูดาห์ที่พูดภาษากรีกเพราะไปอยู่ต่างประเทศเสียนาน พวกนี้ได้พบกับสาวกคนหนึ่งชื่อฟิลิปก่อน แล้วขอให้ท่านพาไปเฝ้าพระเยซู ฟิลิปค่อนข้างเป็นคนคิดมากและระมัดระวัง ท่านไม่แน่ใจว่าพระเยซูจะยอมพบกับคนต่างด้าวหรือไม่ ฟิลิปอาจใช้ถ้อยคำเหมือนดังที่เราเคยได้ยินอยู่เสมอในปัจจุบันนี้ว่า “พวกเรามีงานสำหรับชนชาติของเรามากพออยู่แล้ว เราไม่อาจไ้วางใจคนต่างชาติเหล่านี้ได้ เขาอาจจะมาลบล้างขนบธรรมเนียมของเราก็ได้” แต่สำหรับอันครุว์ ท่านรู้ว่าพระเจ้ามิได้ทรงเห็นแก่หน้าบุคคลจึงได้ต้อนรับคนแปลกหน้านั้น และนำเข้ามาเฝ้าพระเยซูจนได้ อาจกล่าวได้ว่า อันครุว์ นั้นแหละเป็นศาสนาทูตคนแรกที่ได้ประกาศพระศาสนาต่างประเทศ

การที่จะยื่นหยัดทำการประกาศพระศาสนาในหมู่คนแปลกหน้าไม่ใช่เป็นของง่าย แต่เพราะอันครุว์เป็นคนกล้าหาญจึงกระทำการนี้ได้สำเร็จ เราต้องการคนอย่างอันครุว์ซึ่งระลึกอยู่เสมอว่า คนแปลกหน้าก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน เพราะเขาเป็นมนุษย์ เขาจึงเป็นประชากรของพระเจ้า ชาติ วุฒิ สำเนียง พูคาและเชื้อชาติเหล่านี้ สำหรับพระเจ้าแล้วหาที่มีความสำคัญแต่อย่างใดไม่ อันครุว์กล้าพอที่จะเอาข้อเชื่อเหล่านี้มาปฏิบัติได้อย่างจริงจัง

ตามภาษากรีก อันครุว์ แปลว่า “กล้าหาญ” หรือ “ลูกผู้ชาย” ท่านดำเนินชีวิตได้สมชื่อ และตามเรื่องเล่าว่า ท่านตายอย่างกล้าหาญด้วย คือขณะที่ท่านประกาศพระศาสนา ณ เมืองปาเตร ในประเทศอคาเลียเสร็จสิ้นลงแล้ว ตามประวัติศาสตร์กล่าวว่าท่านถูกจับมัดขึงพืดบนไม้กางเขนเป็นรูปกากะบาท โดยไม่ต้องใช้ตะปูตอก ทั้งทรมานไว้หลาย ๆ วันในที่สุดก็ตาย นี่แหละเป็นการจบชีวิตของคนธรรมดา

สามัญผู้มีความเชื่อมั่นและปฏิบัติงานเพื่อพระเยซูคริสต์ อันควรจะเป็นคนธรรมดาสามัญเหมือนกับท่าน
และข้าพเจ้านี้แหละ

คนธรรมดาสามัญสามารถที่จะเป็นสาวกได้อย่างดีเยี่ยมก็ด้วยการได้เข้ามาทำความรู้จักกับพระ
เยซูเสียก่อน แล้วนำผู้อื่นมาหาพระองค์ นี้แหละเป็นพระราชกิจอันสำคัญและยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

ซีโมนเปโตร

ซีโมนเปโตรชาวประมงหนุ่ม ใช้ชีวิตอยู่กับทะเลเป็นส่วนใหญ่ จนมีนิสัยใจคดเหมือนกับความผันผวนของทะเล คือมีอารมณ์รุนแรงและมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ซีโมนใช้มือทำงานอย่างคล่องแคล่วรุนแรงเหมือนอย่างกะลาสีทั่ว ๆ ไป ท่านเป็นคนพูดโผงผาง ไม่ยับยั้ง เป็นคนหนุ่มที่หุนหันพลันแล่นและใจคอไม่แน่วแน่

แม้ว่าซีโมนจะมีลักษณะดังกล่าวแล้ว แต่ประชาชนก็ยังชอบท่าน เมื่อท่านปรากฏตัว ณ ที่ใดใคร ๆ ก็ทราบได้ทันที เพราะท่านเป็นที่สะดุดตา มีนิสัยร่าเริง มีเสน่ห์สังเกตเห็นได้ง่าย แม้ว่าท่านจะมีนิสัยค่อนข้างหลุกหลิกก็ตามซีโมนมีลักษณะแตกต่างกับอันดรูว์ น้องชายซึ่งเป็นคนสุ่มหนักแน่น

อันดรูว์พี่ชายของท่านเป็นผู้นำท่านให้มารู้จักกับพระเยซู บางทีเป็นเพราะอันดรูว์คิดว่า อาจเป็นการดีที่ซีโมนจะได้รู้จักกับพระเยซู เพื่อจะได้มีความรู้ทางศาสนาเสียบ้าง หรืออาจจะเป็นเพราะพี่น้องทั้งสองนี้ได้เคยสนทนากันถึงเรื่องความลึกลับของชีวิต หรืออาจจะเป็นเพราะ อันดรูว์และซีโมนได้สนทนากันถึงเรื่องพระเมสสิยาห์ผู้ซึ่งเสด็จมาก็เป็นไปได้เพราะในขณะนั้นประชาชนต้องการพบพระเมสสิยาห์เป็นอย่างยิ่งชนชาติยูดาห์หวังว่า พระเจ้าจะส่งผู้แทนของพระองค์ให้เสด็จลงมาช่วยเขาให้พ้นจากการกดขี่ข่มเหง ชนชาติยูดาห์เปื่อยหน่ายต่อการเสียดายอากรและภาระอันหนักจากชาวโรมัน เขาเปื่อยหน่ายต่อกฎข้อบังคับอันโหดร้ายของผู้นำทางศาสนาเป็นอย่างยิ่งนัก

อันดรูว์และซีโมนก็เช่นเดียวกันกับชนชาติยูดาห์หลายพันคนที่ตั้งหน้าตั้งตาคอยพระเมสสิยาห์อันดรูว์ได้พบพระเยซูก่อน ภายหลังจากที่ท่านได้สนทนากับพระองค์อยู่เป็นเวลานาน ท่านก็แน่ใจว่าพระเยซูของคัมภีร์คือพระเมสสิยาห์ที่ท่านและชนชาติยูดาห์ทั้งหลายตั้งหน้าตั้งตาคอย

ความอยากรู้อยากเห็นอาจเป็นเหตุให้ซีโมนมาพบพระเยซู ท่านอยากจะทราบว่าช่างไม้ชาวนาซาเร็ธคนนี้เป็นผู้ใดมีนิสัยใจคออย่างไร เหตุใดอันดรูว์น้องชายของท่านจึงยกย่องนักเพราะอันดรูว์ไม่ค่อยจะยอมเชื่อใคร ๆ ง่ายนัก

เมื่อพระเยซูได้สนทนากับซีโมน หลังจากที่พระองค์ทรงทราบเรื่องของท่านมาจากอันดรูว์บ้างแล้ว พระองค์ใคร่จะลองใจซีโมนดูว่า เป็นคนมีนิสัยอย่างไร พระองค์จึงตรัสกับซีโมนว่า “ตั้งแต่นี้ไปเราจะตั้งชื่อให้ท่านใหม่ว่าเปโตร” คนที่ฟังอยู่นั้นพากันหัวเราะชอบใจกันใหญ่ เพราะเขาเคยรู้จักซีโมนมาก่อน “เปโตร” แปลว่า “ศิลา” ทุกคนรู้ได้ทันทีว่า ชื่อนี้มีความหมายตรงกันข้ามกับอุปนิสัยใจคดของซีโมนดังนั้นจึงได้ขบขันกันนัก

ชื่อเปโตรจึงติดอยู่ที่ริมฝีปากของคนเป็นอันมากในลักษณะที่ล้อเลียนและขบขันเรื่อยมา แต่สำหรับพระเยซู ชื่อนี้เป็นไปในอีกลักษณะดีอื่น ๆ ด้วย คือทรงเห็นความสามารถพิเศษในตัวซีโมนซึ่ง

คนอื่นมองไม่เห็น ฉะนั้นพระองค์จึงทรงตั้งชื่อให้ว่า “เปโตร” คล้ายกับเป็นการทำทาย แสดงว่าพระองค์มีความเชื่อมั่นและมีความหวังในตัวซีโมน คำว่า เปโตร จึงเท่ากับเป็นการทำทายซีโมนให้พยายามดำเนินชีวิตก้าวไปสู่ระดับมาตรฐานตามความเชื่อและความหวังของพระองค์ เท่ากับพระองค์ทรงสร้างกระดูกสันหลังอันมั่นคงให้กับชีวิตของซีโมนแล้วเปโตรก็กลายเป็นคนมีจิตวิญญาณเข้มแข็งตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

พระเยซูทรงใช้วิธีนี้แก่มนุษย์อยู่เสมอ คือทรงทำทายให้ทุกคนดำเนินชีวิตเสียใหม่ คนส่วนมากไม่พยายามที่จะดำเนินชีวิตตามสมญาที่คนอื่นแต่งตั้งให้ แต่สำหรับซีโมนท่านได้ดำเนินชีวิตตามสมญาที่พระเยซูตั้งให้ แม้ว่าท่านจะมีนิสัยโลเลมาแต่เดิมก็ตาม แต่ท่านก็ได้ตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวติดตามพระเยซูไป มีหลายครั้งหลายคราวที่เปโตรถือเอาใจของตนเป็นใหญ่คือเมื่อพระเยซูตรัสว่า การติดตามพระองค์ไปนั้นจะต้องเสียสละ ซีโมนก็ขัดขืนด้วยความหยิ่งยะโสว่า “พวกข้าพเจ้าทั้งหลายได้สละสิ่งสารพัดติดตามพระองค์มา พวกข้าพเจ้าจะได้อะไรบ้าง” ซึ่งหมายความว่า การที่ท่านติดตามพระเยซูไปนั้นจะได้รับประโยชน์อะไรบ้างเล่า

ซีโมนเป็นคนหุนหันพลันแล่น คือหนึ่งขณะที่ท่านกับพรรคพวกเล่นเรือไปในทะเลกาลิลีพอซีโมนเห็นพระเยซูเข้าก็กระโดดลงจากเรือเพื่อไปหาพระเยซูทันที การกระทำอย่างกระต่ายตื่นตูมเกือบจะทำให้ท่านจมน้ำตาย เคาระหัดที่พระเยซูทรงฉวยไว้ทัน

ซีโมนเป็นคนบ้องคับ ท่านไม่เห็นพ้องด้วยที่ว่าพระเยซูจะต้องตาย จึงโต้แย้งว่า คนเราอาจแสดงความรักได้โดยไม่ต้องเสียสละ และท่านไม่ยอมฟังแนวความคิดของพระเยซูที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านพยายามที่จะให้พระเยซูทรงเปลี่ยนพระทัยในเรื่องการปลงพระชนม์บนไม้กางเขน ทำให้พระเยซูทรงรำคาญพระทัยจนพระองค์ต้องขานบเอาอย่างรุนแรงว่าท่านเป็นผู้ขัดขวางพระราชกิจของพระเจ้า และทรงรับสั่งให้ท่านหยุดกล่าวถ้อยคำอันเหลวไหลว่า “อ้ายซาตาย จงถอยไปให้พ้น”

เปโตร เป็นคนพูดพล่อย ๆ รีบรับคำสัญญาง่าย ๆ จนบางคนคิดว่า ท่านเป็นคนมีใจคดโลเล บางทีอาจจะเป็นเพราะท่านมีความจงรักภักดีชนิดลุ่ม ๆ ดอน ๆ อย่างที่พวกเราส่วนมากมักถวายเป็นพระเยซูก็เป็นได้ แต่อย่างไรก็ตาม แม้ซีโมนจะให้คำมั่นสัญญาอย่างง่ายดายแต่ก็เป็นเครื่องเร้าใจ เมื่อคราวการเลี้ยงครั้งสุดท้าย ท่านได้ให้คำมั่นสัญญาที่เร้าใจว่า “แม้คนทั้งปวงจะสะดุดกระดากใจ ข้าพเจ้าจะไม่สะดุดกระดากใจเลย” ดูเถอะ คน ๆ เดียวกันนี้แหละซึ่งให้คำมั่นสัญญาอย่างมั่นคง กลับถูกเด็กหญิงรับใช้ผู้หนึ่งหัวเราะเยาะเอา ซีโมนนักพูดดั่งงูทำให้ตนเองต้องขายหน้า เพราะเมื่อเห็นว่าจะมีอันตรายหลังจากที่พระเยซูถูกจับไปแล้ว ซีโมนก็ปฏิเสธอย่างเข้มแข็งว่า

1. ท่านมิได้เคยเป็นสหายกับพระเยซู
2. ท่านไม่เคยรู้จักพระเยซู

3. ท่านไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับพระเยซู

ซีโมนไม่ใช่ศิลาอันแข็งแกร่งเสียแล้ว อย่างไรก็ตามคนที่เป็นอย่างนี้ก็เป็นดังเช่นไม้หลักปักเลนผู้นี้ได้กลายเป็นศิลาอันแข็งแกร่งขึ้นอีกทีละน้อย ๆ เราอาจให้ชื่อเรื่องราวของซีโมนว่า “การเปลี่ยนแปลงใหม่ในบุคคลที่ไม่น่าจะเป็นไปได้” ในที่สุด ท่านก็กลายเป็นบุคคลที่ดำเนินชีวิตตามสัญญาที่พระเยซูทรงแต่งตั้งไว้

ณ ถนนระหว่างเมืองกายซาโรอาและฟิลิปปี มีบ่อน้ำที่มีข้อความแกะสลักสวดดีพระบาละ พระเยซูและบรรดาสาวกรวมทั้งคนอื่น ๆ ก็เคยเห็นมาแล้ว บางทีข้อความนี้กระมังที่ลพระทัยพระเยซูให้ถามเหล่าสาวกว่า “ท่านทั้งหลายคิดว่าเราเป็นผู้ใด”

สาวกคนอื่น ๆ ยังลังเลใจอยู่ ฝ่ายซีโมนผู้ปราดเปรื่องกว่าคนอื่นในเชิงเจรจาจึงตอบอย่างมั่นใจเป็นที่น่าพิศวงว่า “พระองค์คือพระคริสต์บุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” ถ้อยคำนี้ก็อังกังวานประจวบเสียดตรง เผยความรู้สึกภายในจิตใจของคนทั้งหลายให้รู้จักพระเยซูอย่างแจ่มกระจ่างนำมหัสจรรย์ ความรู้สึกอย่างซีโมนนี้อาจจะเกิดขึ้นกับใคร ๆ ก็ได้เป็นครั้งคราว หากผู้นั้นไม่ปิดบังเอาไว้เสีย ในที่สุดพระเยซูตรัสแก่ซีโมนว่า “เปโตรท่านเป็นศิลาอันแข็งแกร่ง ถึงท่านจะเป็นคนหุนหันพลันแล่น ใจคอโหด ไม่แน่นอน ชอบปฏิเสธ มีทั้งความเข้มแข็งและความอ่อนแอก็ตาม แต่ท่านก็มีความกล้าหาญที่จะเป็นพยานด้วย เหล่านี้ล้วนเป็นบุคลิกลักษณะของมนุษย์ทุกคน ถึงแม้ท่านจะมีทั้งความอ่อนแอและความเข้มแข็งก็ตาม เราไม่มีวิธีอื่นใดที่จะประกาศพระศาสนาของเรา นอกจากคำพยานจากมนุษย์ ซึ่งเป็นคนอ่อนแอ เราจะสร้างคริสตจักรของเราโดยอาศัยท่านและมนุษย์ที่เป็นเหมือนอย่างท่านนี้แหละ”

เมื่อเราสารภาพว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์ พระเจ้าก็ทรงสร้างคริสตจักรของพระองค์ลงบนเรา พระองค์ทรงอาศัยมนุษย์ที่มีจิตใจร้อนรนในศาสนา และดำรงให้ถาวรยิ่ง ๆ ขึ้นไปเพื่อแผ่นดินของพระคริสต์จะได้เข้ามาอยู่ในโลกนี้

พระเยซูได้ถูกตรึงและฝังไว้ในอุโมงค์ พระองค์ได้สิ้นพระชนม์ไปจริง พวกผู้มีอำนาจทั้งหลายต่างเชื่อมั่นว่า เรื่องราวซึ่งเกี่ยวกับการสร้างแผ่นดินของพระคริสต์จะได้สิ้นสุดเสียที แล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะกลับเข้าสู่สภาพปกติ แต่แล้วหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ นับตั้งแต่นั้นมาจนถึงสมัยปัจจุบันนี้ ก็ยังไม่เป็นปกติ สามวันต่อมา ประชาชนอ้างว่าพระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมาอีกเขาอ้างว่าพระเจ้าได้ทำให้พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย

พวกเรามักจะมีความสงสัยในข่าวชนิดนี้ เราทราบกันดีว่า เมื่อมนุษย์ตายแล้ว จะไม่มีวันฟื้นขึ้นมาอีก เรื่องที่ว่าพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากตายจึงเหลือเชื่อ และได้เถียงกันว่าจะเป็นไปได้หรือ เราได้เถียงกันถึงเรื่องที่เกิดขึ้นเสมอ และเราต้องการพิสูจน์ข้อเท็จจริง

ข้อพิสูจน์ที่พิเศษที่สุดก็คือเห็นได้จากการดำเนินชีวิตของผู้เชื่อในเรื่องการคืนพระชนม์และ
สำแดงความเชื่อนั้นในการดำเนินชีวิตของเขา เราจึงไม่มีอะไรที่น่าสงสัยอีกต่อไป

ซีโมนเปโตรเป็นบุคคลตัวอย่างในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดีภายหลังการคืนพระชนม์และการเสด็จ
มาของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว เปโตรก็กลายเป็นศิลาอันแข็งแกร่งจริง ๆ ท่านรู้ตัวว่าจะต้องถูกจับ
ถูกลงโทษและถูกฆ่าตาย ท่านรู้ตัวว่าจะได้รับการเหยียดหยามเยาะเย้ย แต่ท่านก็มีได้หว่าดเกรงกลับเที่ยว
เสาะแสวงหาแหล่งชุมนุมและประกาศศาสนาอย่างมโหฬาร การเทศนาของท่านสั้นสะเทือนไปทั่วกรุง
เยรูซาเล็ม มีผู้เชื่อในข่าวประเสริฐของพระเยซูเป็นจำนวนมากมาย

ซีโมนคนเดียวเท่านั้นแหละที่ถูกเด็กหญิงรับใช้หว่าดระเเยะในเรื่องความเชื่อ มาบัดนี้ตรงกันข้าม
ท่านกลับกลายเป็นพยานอย่างกล้าหาญ กล้ายืนหยัดต่อหน้าข้าราชการคนสำคัญที่สุดของประเทศ และ
ของวงการศาสนาด้วย แม้บุคคลเหล่านั้นจะขู่ด้วยการทรมานและบังคับให้ท่านเลิกประกาศพระนาม
ของพระเจ้า แต่ซีโมนคนใหม่นี้หาได้หว่านไหวแต่อย่างใดไม่ ท่านกลับตอบอย่างหนักแน่นว่า “พวกเรา
ควรเชื่อพระเจ้ามากกว่าเชื่อมนุษย์”

บัดนี้ใคร ๆ ต่างพากันประหลาดใจในชื่อของท่านเป็นอันมาก ซึ่งเมื่อก่อนนี้เป็นที่เยาะเย้ย มา
บัดนี้ก็กลับกลายเป็นคำสวดคือก็กลายเป็นเปโตร ศิลาอันแข็งแกร่งความมั่นคงในพระเยซู
คริสต์ทำให้ท่านเป็นผู้นำที่เข้มแข็งในคริสตจักรจนกระทั่งสิ้นชีวิต ตามเรื่องเล่าว่า ท่านถูกฆ่าตาย
เพราะความเชื่อในกรุงโรม

ซีโมนเปโตร เป็นเรื่องตัวอย่างของความสามารถที่พระเยซูทรงมองเห็นในตัวมนุษย์ทั้งชายและ
หญิง ปัจจุบันนี้ พวกเราโดยมากมองเห็นเฉพาะปัญหาของเราฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่ทว่าภายในตัวเรายังมี
ความสามารถที่จะกระทำอะไรต่ออะไรให้กันและกันได้ พระเยซูทรงมองเห็นความสามารถเหล่านี้ ด้วย
ฤทธานุภาพของพระองค์ ความสามารถที่เรามีอยู่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงให้กลายเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา
ได้

ถ้าเราเข้าใจว่า ผู้ที่เป็นคริสเตียนที่น่านับถือนั้น มีชีวิตเป็นไปอย่างเรียบง่าย ๆ โดยไม่ต้องกระทำ
อะไรให้เป็นที่น่าสนใจ เป็นการเข้าใจผิด พระเยซูมิได้มาเรียกให้ท่านเป็นคนมีนิสัยเช่นนั้น คริสตจักร
เป็นอันมากมีลักษณะเป็นเพียงพิพิธภัณฑที่เก็บเอาคนเคร่งครัดในศาสนาซึ่งตายแล้วไว้เป็นจำนวนมาก
แต่พระเยซูคริสต์ทรงมาเรียกคนอย่างเปโตร และท่านทั้งหลายซึ่งมีความอ่อนแอและบกพร่องต่าง ๆ
พระองค์ทรงมองเห็นความสามารถซึ่งซ่อนเร้นอยู่ในตัวท่าน

พระเยซูทรงมองเห็นความสามารถในตัวท่านซึ่งคนอื่น ๆ แม้แต่ตัวท่านเองก็มองไม่เห็น
พระองค์ทรงรู้จักตัวท่านโดยแท้จริง และทรงสามารถปรับปรุงท่านให้มีความอดทนอย่างที่ท่านควรจะเป็น
ท่านจะพบบุคลิกภาพอันแท้จริงของท่านเองในพระเยซูคริสต์เท่านั้น และท่านจะได้รับลักษณะใหม่เมื่อ

ท่านมาหาพระเยซู พระองค์ทรงสัญญาให้ท่านทำงานของพระองค์ พระองค์ทรงมอบตำแหน่งในแผ่นดินสวรรค์ให้แก่ท่าน แล้วชีวิตของท่านจะบังเกิดผล และเป็นผู้ได้กระทำคุณประโยชน์มากมาย

ในหินอ่อนทุกก้อนย่อมมีลักษณะงดงามทั้งนั้น ไม่ว่าจะขรุขระสักเพียงไรก็ตาม นายช่างสถาปนิกอาจจะแกะสลักให้เป็นรูปทิวศวรรค์ได้ ในชีวิตมนุษย์ไม่ว่าชายหรือหญิงก็ย่อมมีลักษณะที่จะเป็นสาวกได้ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้เสียหาย และบกพร่องประการใด นายช่างคือองค์พระเยซูคริสต์ย่อมแกะสลักชีวิตของท่านให้งดงามได้เสมอ พระเยซูตรัสกับท่านทั้งหลาย ในปัจจุบันนี้เช่นเดียวกับที่พระองค์ตรัสแก่เปโตรในอดีตว่า

“ท่านเป็น (จงเขียนชื่อของท่านลง) ท่านจะต้องเป็นศิลาอันแข็งแกร่ง”

ยากอบ บุตรเศเบดี

สาวกของพระเยซูเป็นชนธรรมดาสามัญเหมือนดังพวกเราทั้งหลาย ท่านมิได้เป็นผู้มีวาสนาหรือบุญญาธิการสูงส่ง ไม่ได้วางท่าทางเป็นสง่า หรือแต่งกายงดงาม และมีรัศมีเหนือศีรษะเหมือนดังที่จิตรกรเขียนขึ้นตามจินตนาการ สาวกเหล่านั้นเป็นเพียงปุถุชนธรรมดา สาวกที่จะกล่าวถึงนี่ก็คือ ยากอบ

ยากอบเป็นผู้มีฐานะพอมีอันจะกิน เพราะท่านกับน้องชายและบิดาเป็นเจ้าของเรือจับปลาในทะเลกาลิลี และมีลูกจ้างด้วย

ยากอบเหมือนกับพวกเราส่วนมากที่เริ่มติดตามพระเยซูไปเมื่อยังหนุ่ม ๆ อยู่ ท่านเป็นคนธรรมดาสามัญเหมือนพวกเราท่านไม่มีลักษณะดีเด่นและดึงดูดเหมือนเปโตร ไม่มีลักษณะที่จะได้รับเลือกเป็นประธานในหมู่คณะ ท่านไม่มีลักษณะอันเป็นที่ประทับใจที่จะให้ผู้ใดจดจำไว้ได้นาน

เปโตรเคยเรียกร้องความสนใจด้วยการ ตะโกนเสียงดังทูลพระเยซูว่า “แม้ว่าข้าพเจ้าจะต้องตายร่วมกับพระองค์ ข้าพเจ้าก็จะไม่ปฏิเสธพระองค์...แม้พวกศิษย์อื่น ๆ จะละทิ้งพระองค์ไปหมด ข้าพเจ้าก็จะไม่ละทิ้งพระองค์...”

โรมัสก็เคยพูดอย่างโอ้อวดว่า “ขอให้พวกเราติดตามพระองค์ไป เพื่อจะตายร่วมกับพระองค์”

ยากอบมิใช่เป็นคนแบบนั้น ท่านไม่มีไหวพริบที่จะแสดงความดีเด่นให้เป็นที่สนใจใคร ๆ ได้ อย่างไรก็ตาม พระเยซูยังทรงเลือกท่านเป็นเอกอัครสาวกในจำนวนสิบสองคน ที่จริงมีสาวกติดตามพระเยซูไปเป็นจำนวนหลายคน แต่พระองค์ทรงเลือกยากอบเป็นคนหนึ่งให้อยู่ในจำพวกสาวกพิเศษ เพื่อทำงานของพระองค์

พระเยซูทรงยกย่องยากอบเป็นพิเศษ เราจะเห็นว่า ชื่อของท่านอยู่ในอันดับที่สองหรือที่สามตามบัญชีรายชื่อผู้เป็นสาวกชื่อของท่านปรากฏในเหตุการณ์อันสำคัญ ๆ เฉพาะพระพักตร์ของพระเยซูหลายครั้งร่วมกับ “เปโตรและยอห์น” เช่นคราวเมื่อพระเยซูทรงรักษาแม่ยายของเปโตร มีเปโตร ยากอบ และยอห์นเข้าไปอยู่ในที่นั่นด้วย ในคราวที่ทรงรักษาโรคบุตรของไยรัสก็มี เปโตร ยากอบและยอห์น อยู่ ที่นั่นอีกเช่นกัน อาจกล่าวได้ว่า เปโตร ยากอบและยอห์น เป็นสาวกผู้ใกล้ชิดของพระเยซู

เรื่องราวของยากอบให้บทเรียนสอนใจแก่เราเป็นอย่างดีว่า ไม่จำเป็นที่เราจะต้องทำตัวเป็นคนเด่นและหรูหราอะไรในการที่จะเป็นประโยชน์แก่พระเยซูคริสต์ บุคคลที่มีความจริงใจและเป็นคนธรรมดาสามัญก็นับว่าเป็นคนสำคัญที่พระเยซูคริสต์ทรงใช้ประโยชน์ได้ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นนักพูดลือนามแต่อย่างใด

ยากอบมีความบกพร่องเยี่ยงมนุษย์ทั้งหลาย มีสองเรื่องในพระกิตติคุณที่แสดงความบกพร่องของยากอบ ครั้งหนึ่งเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูกับสาวกสิบสองคนเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อฉลองปีสกา

การที่จะเดินทางจากกาลิลีสู่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อฉลองปีสกา การที่จะเดินทางจากกาลิลีสู่กรุงเยรูซาเล็ม นั้นจะต้องผ่านแคล้นสะมาเรีย ชาวยูดาและชาวสะมาเรียเป็นเหมือนขมื่นกับปูน ครั้นพลบค่ำลง พระเยซู จึงทรงใช้สาวกสองคนให้เข้าไปในหมู่บ้านชาวสะมาเรียเพื่อจัดที่พักแรมคืน คนในหมู่บ้านแสดงอาการ คูหมิ่น อาจเป็นเพราะความผิดของพวกสาวกหรือของชาวสะมาเรีย หรือทั้งสองฝ่ายก็เป็นได้ เหตุฉะนั้น พระเยซูและสาวกจึงไม่ได้พักในหมู่บ้านนั้น เพราะพระองค์และสาวกเป็นชนชาติยูดาย ชาวสะมาเรียจึง ไม่ต้อนรับ

ยากอบเดือดดาลมาก ชาวบ้านนอกใจคอยแคบอะไรเช่นนี้ ดูเถะไม่ยอมให้พระเยซูทรงพัก แรมคืน ยากอบทนไม่ได้ คนอะไรใจไม่สู้ระกำ ไม่ควรมีชีวิตอยู่หนักแผ่นดินต่อไปแล้วท่านจึงทูลพระ เยชูว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า ขอโปรดเรียกไฟนรกมาเผาพวกนี้เสียเถะ” ยากอบพูดลางถ่มน้ำลายด้วย ความเดือดดาลเหลือที่จะทนได้ แต่พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่เป็นผู้ปฏิบัติตามคำสั่งของมนุษย์ พระองค์ไม่เคย ใช้อำนาจให้มนุษย์ทำตามหรือเชื่อฟังพระองค์

พระเยซูทรงเห็นว่าชาวสะมาเรียเป็นคนใจแคบและ โหดร้าย และพระองค์ทรงทราบว่ การที่ยา กอบจะนำเอาความเหี้ยมโหดร้ายออกผจญความเหี้ยมโหดร้ายนั้นยอมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ที่จริงพระองค์ก็ได้รับการเหยียดหยามเหมือนกัน แต่การที่จะแสดงการเหยียดหยามโต้ตอบไปก็ไม่ได้ ประโยชน์อะไรเลย พระเยซูมิได้เสด็จมาทำลายโลก แต่ทรงมาเพื่อช่วยโลกให้รอด และเสด็จมาเพื่อคน ทั้งหลายจะได้มีชีวิตอันเป็นชีวิตบริบูรณ์

ยากอบเป็นคนมีอารมณ์ร้าย ข้อนี้เป็นเหตุหนึ่งที่พระเยซูทรงประทานสมญาให้แก่ยากอบและ ยอห์นน้องชายของเขาว่า “บุตรแห่งฟ้าร้อง”

ยากอบ โกรธในสิ่งที่ไม่สมควรจะโกรธ เหมือนกับพวกเราที่ไปโกรธบุคคลแทนที่จะโกรธ สาเหตุ เราโกรธในสิ่งเล็กน้อยแทนที่จะ โกรธสิ่งสำคัญ ๆ โกรธเถะแต่จงโกรธให้ถูกเรื่องราวพระเยซู ทรงนิยามคนที่มีอารมณ์รุนแรง ห้วนไหวงาย พระองค์ต้องการให้เราโกรธเป็นเหมือนกัน คือโกรธเคือง ต่อสภาพความเป็นอยู่ของบุคคลที่ถูกกดขี่ข่มเหงต่าง ๆ

ยากอบค่อย ๆ มีความสามารถที่จะนำอารมณ์ของตนไปใช้ให้ถูกทาง ท่านพยายามฝึกหัดบังคับ ตนเองอยู่เสมอเพื่อใช้อารมณ์ในทางที่ถูกต้อง ไปสวรรค์ได้ตกลงบนท่าน หรือไฟแห่งพระวิญญาณ บริสุทธิได้เปลี่ยนแปลงให้ท่านได้ใช้อารมณ์อันก่อให้เกิดผลประ โยชน์เพื่อองค์พระเยซูคริสต์เจ้า

ยากอบและยอห์นน้องชายของท่านรู้จักพระเยซูดี ดีกว่าคนอื่น ๆ เสียอีก ท่านมีความเชื่อมั่นใน พระองค์ และคิดใคร่จะได้ฐานันดรศักดิ์สูงสุดในแผ่นดินที่พระเยซูทรงอธิบายให้ฟังบางที่ท่านมีความ อิจฉาเปโตร และเกรงว่าเปโตรจะได้รับตำแหน่งสูงกว่าท่าน

ยากอบมีความทะเยอทะยานในทางผิด พระเยซูทรงนิยมนิยมชมชอบคนที่มี ความทะเยอทะยาน แต่ ต้องเป็นความทะเยอทะยานในทางถูก พระองค์ต้องการคนที่มี ความทะเยอทะยานอยากเป็นสาวกและ เป็นผู้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพระองค์ ทรงต้องการชายหญิงที่มี ความทะเยอทะยานทำงานใหญ่โตเพื่อพระเจ้า เป็นเจ้า และพระองค์ทรงทำงานใหญ่โตเพื่อเราด้วย

เมื่อยากอบ มาเป็นสาวกและเป็นมิตรกับพระเยซู นิสัยของท่านก็ได้เปลี่ยนไป ความ ทะเยอทะยานของท่านกลายมาเป็นอำนาจในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของคนอื่น ๆ อันเป็นเหตุให้เกิด ครอบครัวยุคและสังคมคริสเตียนที่ดียิ่งขึ้น

ตามปกติแล้ว ยากอบก็เหมือนกับพวกเราส่วนมาก คือ โกรธในทางผิด ๆ และทะเยอทะยานใน สิ่งผิด ๆ แต่เพราะท่านได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้า นิสัยของท่านก็เปลี่ยนแปลงเป็นประโยชน์ใน พระราชกิจของพระองค์ ท่านทั้งหลายก็เช่นกันพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงความ โกรธและความ ทะเยอทะยานของท่านให้เกิดเป็นคุณประโยชน์แก่พระองค์

ภายหลังที่พระเยซูถูกตรึงแล้วประมาณ 10-12 ปี

กษัตริย์เฮโรดผู้หวังจะหาเสียงนิยมชมชอบจากประชาชนคิดว่า การที่จะกวาดล้างพวกคริสเตียนและทำลายให้หมดสิ้นไปนั้น จะเป็นที่สบอารมณ์ของประชากร ดังนั้น กษัตริย์จึงวางแผนการณั้ ประหารหัวหน้าคริสเตียนคนสำคัญที่สุดในกรุงเยรูซาเล็มเสีย บุคคลที่กษัตริย์เลือกประหารนั้น คือใคร ผู้นั้นก็คือบุคคลผู้มีอารมณ์ร้อนแรงเพื่อพระเยซูคริสต์ผู้ที่ทะเยอทะยานเพื่อคริสตจักร คือยากอบนั่นเอง ฉะนั้นในปี ค.ศ. 44 ยากอบจึงได้ถูกเพชฌฆาตฟาดฟันร่างกายเป็นสองท่อน ท่านเป็นสาวกคนแรกที่ ถูกฆ่าตายเพราะความเชื่อ

ขณะที่ยากอบถูกฆ่านั้น ท่านยังเป็นคนหนุ่มอยู่ มีอายุประมาณ 40 ปี การที่จะมีชีวิตยืนยาวมิใช่ เป็นสิ่งสำคัญอะไรข้อสำคัญอยู่ที่ว่า เราทำประโยชน์ได้มากน้อยเพียงไรต่างหากการเสียสละชีวิตเพื่อ องค์พระเยซูคริสต์ประเสริฐกว่าการหวงแหนชีวิตไว้เพื่อตนเอง

การเป็นสาวกจะต้องเสียสละ ในศาสนาคริสต์เตียนมีไม้กางเขนที่เราจะต้องแบก ดังนั้นเรา จะต้องเสียสละเวลา เสียสละทรัพย์ เสียสละความภาคภูมิใจ และบางทีถึงกับต้องเสียสละชีวิตด้วย

ยอห์น

ในประเทศทางตะวันตก “ยอห์น เป็นชื่อที่ใคร ๆ ชอบกันมากกว่าชื่ออื่น ๆ เขามักตั้งชื่อเด็กเล็ก ๆ ว่า “ยอห์น” อาจจะเป็นชื่อสืบเนื่องมาในประวัติตระกูลก็ได้ หรือเป็นเพราะชื่อนี้เป็นภาษาฮีบรู หมายความว่า “พระเจ้าทรงพระกรุณาคุณ” ก็ได้หรืออาจเป็นเพราะยอห์นเป็นชื่อศิษย์คนโปรดของพระเยซูก็ได้

จิตรกรมักวาดภาพของยอห์นผิดแผกไปจากลักษณะอันแท้จริงอยู่บ้าง คือเขียนภาพยอห์นเป็นนักฝัน รูปร่างสะโอดสะองไม่มีหนวด บางภาพก็มีลักษณะเป็นสตรี ข้อความในพระคัมภีร์ใหม่ได้กล่าวถึงยอห์นว่า “เป็นสาวกที่พระเยซูทรงรัก” หลายคนคงจะคิดว่า ท่านเป็นบุคคลที่น่ารัก แท้จริงหาเป็นเช่นนั้นไม่

ยอห์นเป็นคนเลือดร้อน หุนหันพลันแล่น และเข้มแข็งเขาเป็นลูกพระพาย มีลักษณะเหมือนคังท้อทะเลกาลิลี บางทีราบเรียบ บางทีก็คุดเคื่อน ยอห์นมีอารมณ์โกรธดังพายุ และมีความกระตือรือร้นอย่างรุนแรง ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงทรงขนานท่านว่า “ลูกฟ้าร้อง”

ยอห์นมิใช่จะเป็นคนหุนหันพลันแล่น ในเร็วเท่านั้น บางแห่งในพระคัมภีร์กล่าวว่า ท่านเป็นคนมีจิตใจเหมือนปลูชนธรรมดา เช่นเมื่อคราวที่ยอห์นเห็นชายผู้หนึ่งใช้พระนามของพระเยซูจับผี ชายผู้นี้ไม่ใช่สาวกของพระเยซู แต่ได้ทำการรักษาคนป่วยในพระนามของพระองค์ ยอห์นทนต่อเหตุการณ์เช่นนี้ไม่ไหวสั่งให้ผู้รักษาโรคนั้นหยุดกระทำการทันที แล้วท่านก็ไปรายงานให้พระเยซูทรงทราบเรื่องที่ท่านได้กระทำด้วยความภาคภูมิใจ ด้วยความหวังว่าจะได้รับคำชมเชยจากพระเยซู แต่กลับตรงกันข้าม พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย บุคคลที่ยกตนข่มท่าน โดยปราศจากความรัก พระองค์ทรงยินดีที่จะให้คนทั้งหลายใช้พระนามของพระองค์ทำการช่วยเหลือผู้อื่น

ยอห์นเป็นคนใจแคบ ท่านมีความคิดว่า บุคคลที่ไม่ได้เข้ามาเป็นพวกเดียวกับตนเป็นฝ่ายผิดทั้งนั้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ายอห์นเป็นคนหยิ่ง ยกตน และมีอารมณ์หุนหันพลันแล่นเหมือนอย่างกับพวกเราอย่างไรก็ตาม พระเยซูทรงเลือกยอห์นเป็นสาวกของพระองค์และเป็นสาวกใกล้ชิดกับพระองค์ด้วย พระคัมภีร์ระบุชื่อยอห์นในจำนวนสาวกสามคนแรกเสมอ การที่พระเยซูทรงเรียกเอาคนอย่างยอห์นเป็นสาวก แสดงว่าพระองค์ทรงมีพระราชกิจให้ท่านทั้งหลายและข้าพเจ้ากระทำด้วยเหมือนกัน

เรื่องของยอห์นแสดงให้เห็นว่า พระเยซูทรงสามารถเปลี่ยนบุคลิกลักษณะของมนุษย์ได้ ดังที่ได้ทรงเปลี่ยนนิสัยของยอห์นมาแล้ว การเข้ามาเป็นมิตรกับพระองค์เปลี่ยนนิสัยของยอห์นจากลูกฟ้าร้องที่จองหอง มาเป็นบุตรของพระเจ้า มีอะไรในองค์พระเยซูที่มีอำนาจเปลี่ยนแปลงชีวิตของยอห์นได้

1. บางทีอาจเป็นเรื่องการเลี้ยงอาหารครั้งสุดท้ายก็เป็นได้ ขณะที่พวกเขาต่างคนต่างแก่งแย่ง แข่งดี อิจฉาริษยากันวุ่นวาย ขอห์นก็ได้เลี้ยงกับสาวกอื่น ๆ เหมือนกัน ด้วยเรื่องที่ว่า ใครจะเป็นผู้ทำงานมากที่สุด และใครจะเป็นสาวกคนสำคัญที่สุด สมควรจะได้รับบำเหน็จรางวัล พระเยซูเสด็จดำเนินอยู่ในหมู่สาวกขณะที่กำลังโต้เถียงกันเหมือนเด็ก ๆ เสียงอื้ออึงแต่พระองค์มิได้ตรัสว่าอะไร ครั้นมาถึงห้องรับประทานอาหาร ไม่มีคนรับใช้อยู่ที่นั่น พระเยซูทรงเอาน้ำใส่อ่างจนเต็ม แล้วเสด็จไปที่สาวกคนแรก ทรงกระทำกรอย่างไม่มีใครคาดฝัน คือทรงทำหน้าที่ของพวกทาส อันเป็นงานต่ำต้อยที่สุด นั่นคือทรงล้างเท้าให้พวกสาวก คนธรรมดาไม่มีใครงานทำงานเช่นนี้เพราะถือกันว่าเสียเกียรติ แม้ว่าจะเป็นงานที่ทำให้คนอื่นได้รับความสะดวกสบายก็ตาม หน้าที่ล้างเท้านี้ ถือว่าเป็นงานที่นำอับอายขายหน้ายิ่งนัก

งานล้างเท้านี้เป็นคำอธิบายประกอบคำสอนของพระองค์ที่ทรงกล่าวในคำวันนั้นว่า “บัญญัติใหม่ที่เราจะให้แก่ท่านทั้งหลายคือว่า ให้ท่านทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน.....คนทั้งปวงจึงจะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา” เราทั้งหลายจะเห็นได้ว่าคำสอนเหล่านี้ประทับแน่นอยู่ในจิตใจของขอห์นตลอดชีวิต ท่านไม่เคยลืมเลยขอห์นมิได้รับชำระเพียงหนึ่งโกลและฝุ่นละอองที่เท้าเท่านั้นท่านได้รับการชำระจิตใจให้หายเย่อหยิ่งจองหองอีกด้วย

2. บางทีอาจจะเป็นเพราะในวันที่พระเยซูถูกตรึงทำให้ขอห์นรู้สึกสะเทือนใจมากที่สุดกระมัง พระองค์ผู้ทรงเข้าใจลูกฟ้าร้องหัวรั้น ทรงยอมเต็มพระทัยพลีชีวิตตายแทนบุคคลเหล่านั้นมิใช่หรือ “พระองค์ทรงเอาใจใส่คนหัวรั้นที่ชอบอวดตัวเยี่ยงข้าพเจ้า ถึงกับทรงยอมตายแทนเทียวรีนี่” ขอห์นอาจจะรำพึงเช่นนี้ “และเมื่อพระองค์ตรัสว่า พระเจ้าทรงรักเรานั้น พระองค์ก็ตรัสด้วยความจริงใจ”

3. บางทีอาจจะเป็นคำตรัสของพระเยซูก่อนสิ้นพระชนม์เพียงเล็กน้อย เมื่อพระองค์ทรงมอบให้ขอห์นดูแลมารดาของพระองค์ ขอห์นจึงเห็นว่าพระเยซูทรงไว้วางใจท่านเป็นอันมากละกระมัง

4. หรือบางทีอาจจะเป็นเพราะเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้รวมกันที่เปลี่ยนแปลงนิสัยขอห์นได้ อยากรู้ก็ตาม เราจะเห็นท่านเป็นคริสเตียนที่ได้กระทำคุณประโยชน์มากมายที่สุดคนหนึ่ง

หลังจากที่พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ขอห์นได้รับการยกย่องเป็นผู้นำคนหนึ่งของคริสตจักรที่เริ่มแรก เมื่อคริสตศาสนาแพร่ไปยังแคว้นสะมาเรีย คริสตจักรเดิมในกรุงเยรูซาเล็มเห็นว่าควรส่งบุคคลผู้มีความเชื่อมั่นคงสักสองคนไปทำการอบรมสั่งสอนแก่ผู้ที่เพิ่งบังเกิดความเชื่อใหม่ ๆ เขาก็ได้เลือกเอาขอห์นไปกระทำกิจการอันสำคัญนี้ด้วยผู้หนึ่ง บัดนี้ขอห์นไม่ทำอะไรตามอำเภอใจของท่านเอง ท่านคิดถึงแต่พระเยซูเท่านั้น ที่เมืองสะมาเรีย ท่านได้อธิษฐานและวางมือบนศีรษะของประชาชนที่เพิ่งเข้ามาเชื่อฟังในพระเยซูด้วยความถ่อมใจ เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นที่เพิ่งเข้ามาเชื่อฟังในพระองค์ได้รับพระวิญญูณาธิปไตย กล่าวกันว่าขอห์นเป็นสื่อให้บุคคลอื่น ๆ ได้รับฤทธิ์เดชของพระผู้เป็นเจ้า

ประชาชนเห็นว่าขอห์นเป็นบุคคลที่เรียนรู้วิธีบังคับอารมณ์หุ่นหันปล้นเล่นของตัวเองได้ และรู้จักใช้ความหุ่นหันปล้นเล่นนั้นในทางที่ถูก แทนที่ท่านจะเห็นเหมือนเทียนไขริบหรี่ จวนจะดับมีดับแหล่ง กลับกลายมาเป็นคบเพลิงที่ลุกโพล่ง

ขอห์นได้สัญญาว่าเป็น “เพลโต” ของคริสตศาสนาหนังสือที่ท่านเขียนขึ้นจับใจเรามาก เพราะท่านเป็นผู้มีความคิดในทางริเริ่มเสริมสร้างความคิดใหม่ ๆ ที่สำคัญที่สุดคนหนึ่ง ท่านได้เขียนเรื่องพระเยซูอย่างซาบซึ้งขึ้นเล่มหนึ่ง ตามที่เรารู้จักกันดี คือ “พระกิตติคุณขอห์น” เราอาจเรียกชื่อหนังสือเล่มนี้เสียใหม่ว่า “ความสำคัญที่พระเยซูทรงมีต่อชีวิตของข้าพเจ้า”

เราอ่านหนังสือเล่มนี้บ่อย ๆ เพื่อเป็นการปลอบประโลมใจ ดั่งเช่นข้อความที่รู้จักกันดีในพระธรรมขอห์น บทที่ 14 ว่า “ในปราสาทพระบิดามีอยู่หลายแห่ง....” ตามพระกิตติคุณขอห์น เราได้เรียนรู้ว่าพระเยซูทรงอยู่กับพระเจ้ามาตั้งแต่ดั้งเดิม พระองค์เป็นพระคำของพระเจ้ามาตั้งแต่ก่อนสร้างโลกขอห์นเขียนข้อความไว้ในพระกิตติคุณอย่างชัดเจนว่า “พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศ แต่มีชีวิตชั่วนิรันดร์” ไม่มีใครได้เคยเขียนข้อความทางศาสนาอย่างซาบซึ้งและชัดเจนยิ่งไปกว่านี้อีกแล้ว

นักปราชญ์หลายท่านกล่าวว่า ขอห์นผู้นี้เป็นผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ส่วนอื่น ๆ ด้วยอีกสี่เล่มในจำนวนพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 27 เล่ม ซึ่งนอกเหนือไปจากพระกิตติคุณขอห์น ผู้แต่งชื่อขอห์นเหมือนกัน คือจดหมายฝากของขอห์น ฉบับ 1 ฉบับ 2 และฉบับ 3 กับพระธรรมวิวรณ์ของขอห์น ซึ่งเป็นหนังสือเล่มสุดท้ายในพระคัมภีร์ใหม่ กลุ่มนักวิพากษ์วิจารณ์สงสัยว่าคน ๆ เดียวจะเขียนหนังสือได้มากมายและเป็นระยะเวลาห่างกันมาก ๆ ได้อย่างไร บางคนก็แสดงความคิดเห็นว่าบรรดาหนังสือที่มีชื่อขอห์นเป็นผู้แต่ง มีสำนวนโวหารคล้ายคลึงกัน แม้จะเป็นขอห์นคนเดียวหรือหลายคนก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ในใจความนั้นกล่าวถึงความรักของพระเยซูคริสต์ทั้งสิ้น

คำว่า “ความรัก” เป็นถ้อยคำที่จับใจขอห์นมาก “พระเจ้าทรงรัก....(ขอห์นบท 3:16) ท่านที่รักทั้งหลาย ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน เพราะความรักมาจากพระเจ้าและทุกคนที่รักก็เกิดมาจากพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า คนที่ไม่มีความรัก ย่อมไม่รู้จักพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก....(ขอห์นฉบับต้น 4:7-9) คุณอะ ลูกฟ้าร้องผู้จองหองได้เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือเสียแล้ว!

ขอห์นมีชีวิตอยู่จนแก่เฒ่า ตามเรื่องเก่า ๆ เล่าว่า ในบั้นปลายชีวิต ท่านไปอยู่ที่เมืองเอเฟซัส ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศตุรกี เมื่อท่านชรามากจนเดินไปไหนไม่ได้ ต้องมีผู้หามไปโบสถ์ ในเวลาเลิกนมัสการ ท่านมักได้รับเชิญให้กล่าวคำปราศรัยสองสามคำเสมอ โดยมากท่านมักจะกล่าวเบา ๆ ว่า “ลูกเอ๋ย จงรักซึ่งกันและกัน”

วันหนึ่งตามเรื่องเล่าว่า มีผู้ถามท่านว่าเหตุใดจึงได้กล่าวข้อความนี้ซ้ำซาก ไม่เห็นกล่าวถ้อยคำอย่างอื่นบ้างเลย ขอรหัสผู้ชราตอบว่า “เพราะว่าข้อนี้เป็นพระบัญญัติของพระเจ้า” นั่นคือท่านสอนให้เราเติบโตขึ้นในคุณงามความดี อันเนื่องมาจากความรักที่พระเยซูคริสต์ทรงวางรากฐานไว้แล้วนั่นเอง

เรื่องความชราเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก จากสถิติแสดงว่าคนเราอาจมีอายุยืนกว่าบิดาหรือปู่ ในปี 1900 คนมีอายุยืนคิดเฉลี่ย 47 ปี ปัจจุบันอายุยืนยาว 68.4 หรือมากกว่านี้ ถ้าท่านมีอายุถึง 65 ปี ท่านอาจมีโชคดีที่จะอยู่ต่อไปได้อีก 13.6 ปี

ยารักษาโรคช่วยให้เรามีอายุยืนอยู่ได้ แต่จะเป็นประโยชน์อะไร เพราะโดยมากคนแก่มักจู้จี้และขี้บ่น มีเรื่องหนึ่งเล่าว่า เด็กชายคนหนึ่งมารดาสั่งให้ช่วยคุณย่าถือของ มารดาบอกว่า “เราย้ายคุณย่าไปอยู่ใกล้ห้องน้ำ จะได้ไม่ต้องขึ้นลงบันได ท่านจะได้มีอายุยืนอยู่กับเรานาน” น้องคนเล็กถามขึ้นมาว่า “จะช่วยให้คุณย่ามีอายุยืนอยู่ต่อไปทำไม?” ปัญหาข้อนี้ก็น่าคิดมาก มีอายุยืนยาวเพื่อประโยชน์อันใด เอาไว้เป็นคนแก่เห็นแก่ตัวและเอาไว้บ่นจู้จี้หรือ

คนเราส่วนมากคิดถึงเรื่องการปลดเกษียณอายุเมื่ออายุ 65 ปี ก็ด้วยเรื่องการเงินเท่านั้น เรื่องนี้ที่จริงก็มีความสำคัญแต่เราไม่ควรจะหยุดเพียงแค่นี้ ควรเตรียมชีวิต ความคิด ความรู้สึกและจิตวิญญาณด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญมากกว่า

ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องราวการปลดเกษียณอายุว่า คนส่วนมากมักใช้ชีวิตอย่างหมดความสุขภายหลังการปลดเกษียณอายุแล้ว ทั้งนี้ก็เพราะว่าบุคคลเหล่านั้นมิได้เตรียมตัวล่วงหน้าว่าจะใช้เวลาว่างทำอะไรบ้าง คนส่วนน้อยหมดความสุขเพราะไม่ได้จัดแจงเรื่องการเงินไว้เพียงพอ ปัจจุบันวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้ช่วยให้เรามีชีวิตยืนยาว การประกันสังคมและบำนาญทำให้ท่านดำเนินชีวิตต่อไปเพื่อประโยชน์อันใด เพื่อให้เป็นลูกฟ้าร้องที่มีอารมณ์ฉุนเฉียวและจ้องหองหรือ พระผู้เป็นเจ้าไม่ต้องการเช่นนั้น

ในวัยชรา ขอรหัสเขียนจดหมายเวียน 3 ฉบับ เริ่มต้นเล่าเรื่องพระเยซูว่าดังนี้ “ซึ่งเราได้เห็นและได้ยินนั้น จะประกาศแก่ท่านทั้งหลาย.....” การกระทำเช่นนี้แหละควรจะเป็นจุดประสงค์อันสำคัญในชีวิตของเรา คือการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซู ไม่ว่าเราจะมีอายุสี่สิบแปดปีหรือแปดสิบปีก็ตาม

ท่านทั้งหลายจงเข้ามาเป็นมิตรกับพระเยซูคริสต์ ฟังคำสอนของพระองค์ จงมองเห็นพระองค์ในขณะที่มนุษย์ตกทุกข์ได้ยาก ขอให้ความรักของพระองค์ได้เปลี่ยนชีวิตจิตใจของท่านจงแสดงความรักในกิจการที่ท่านกระทำ และด้วยคำพูดต่อสมาชิกในครอบครัวของท่าน เพื่อนร่วมงานเพื่อนบ้าน จงเริ่มดำเนินชีวิตวัยชรา 65 ปี ของท่านเสียตั้งแต่บัดนี้ และจงเป็นบุคคลที่พระเยซูคริสต์ต้องการที่จะให้ท่านเป็นเสียตั้งแต่บัดนี้เถิด

ฟิลิป

พระเยซูทรงเลือกสาวก 12 คน เพื่อเป็นมิตรและเป็นผู้ช่วยอย่างใกล้ชิดของพระองค์ เราเรียกบุคคลเหล่านี้ว่าสาวก หรือ อัครสาวก 12 คน ตลอดเวลาเกือบสองพันปีเราได้เชิญบุคคลเหล่านี้เป็นผู้วิเศษ และยกย่องนับถือมากจนทำให้เราลืมไปว่าบุคคลเหล่านี้ก็เป็นบุคคลธรรมดาสามัญนั่นเอง

ว่ากันว่าจริงแล้ว บุคคลเหล่านี้มีชีวิตเหมือนกับพวกเราถ้าหากจะเอาบุคคลเหล่านี้จากศตวรรษที่หนึ่งมาไว้ในศตวรรษที่ยี่สิบ เอาตัวมาจากแคว้นกาลิลีเข้ามาไว้ในกรุงเทพฯ เสียเขาก็จะกลายเป็นชาวกรุงเหมือน ๆ กับเรานี้แหละ จงเอาฟิลิปเป็นตัวอย่าง ฟิลิปอยู่ทางภาคเหนือของแคว้นกาลิลี ในหมู่บ้านเบธไซดา ซึ่งแปลว่าหมู่บ้านชาวประมง ฟิลิปเป็นชาวประมงบ้านนอก ผู้คงแก่เรียนเป็นส่วนมากลงความเห็นว่ายเบธไซดาเป็นส่วนหนึ่งของเมืองคาเปอร์นาอูม

ฟิลิปมีอาชีพจับปลา วันหนึ่งมีชายผู้หนึ่งมาหาท่านและเชิญให้ท่านไปจับสิ่งที่สำคัญกว่าคือจับคน ฟิลิปก็ยอมตกลง กลายมาเป็นสาวกคนหนึ่ง ในจำนวนสิบสองคน ซึ่งได้ตั้งสมาคมหนึ่งขึ้นและเป็นสมาคมที่สำคัญที่สุดในโลก เปิดรับสมาชิกทุกคนที่ยอมรับคำเชิญของพระเยซูคริสต์และเป็นสมาคมที่พวกเราทุกคนซึ่งมีความเชื่อเป็นสมาชิกอยู่ สมาคมนั้นก็คือคริสตจักรนั่นเอง

ฟิลิปไม่ใช่บุคคลที่มีชื่อเด่นในสังคม ไม่เคยเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาก่อนเลย ท่านเป็นคนเอาการเอางาน เมื่อเผชิญกับปัญหา ท่านก็แก้ปัญหานั้นทันที เช่นครั้งหนึ่งพระเยซูทรงสอนประชาชนอยู่ที่เชิงเขาห่างไกลหมู่บ้าน ครั้นตกเย็นลงพระองค์ก็ทรงเป็นห่วงประชาชน เพราะเขาเดินทางมาไกล เมื่อย่ำและอ่อนเพลีย ทั้งมีความหิวกระหายมากด้วย

พระเยซูทรงหันมาปรึกษากับฟิลิปด้วยเรื่องการเลี้ยงอาหารประชาชน ฟิลิปเป็นคนเอาการเอางานจึงคิดคำนวณในใจจะจำนวนเงินที่จะต้องใช้จ่ายซื้ออาหาร ถ้าหากท่านเป็นบุคคลที่เกิดในสมัยนี้ ก็คงจะเป็นวิศวกร หรือสมุหบัญชี เพราะท่านสามารถคิดคำนวณในใจได้รวดเร็วมาก เมื่อคิดแล้วก็ได้คำตอบทันทีว่า ไม่อาจจะไปซื้ออาหารได้โดยง่ายและรวดเร็วเพราะอยู่ห่างไกลจากหมู่บ้านประการหนึ่ง และถึงแม้ว่าสามารถจะกระทำได้ ก็ต้องจ่ายเงินเป็นจำนวนมากจึงจะพอซื้ออาหารแจกกันคนละเล็กคนละน้อยเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่อาจจะทำได้อีกนั่นแหละเพราะไม่มีเงินพอ

ฟิลิปมองเห็นความจำเป็นต่าง ๆ ดังกล่าว แต่ไม่สามารถจะช่วยอะไรได้ เด็กชายคนหนึ่งมีอาหารกลางวันเหลือบ้าง คือขนมปังและปลา แต่น้อยเหลือเกิน จึงช่วยอะไรไม่ได้

ฟิลิปได้คิดคำนวณตามเหตุของตน โดยมีได้ระลึกถึงพระเยซูคริสต์ คิดว่าสามารถจะกระทำอะไรได้ เพราะความสามารถของท่านมีจำกัด

มีเรื่องน่าฟังอยู่เรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของช่างเย็บรองเท้าชาวอังกฤษผู้หนึ่ง ซึ่งในเวลาต่อมา กลายเป็นศาสนทูตที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ท่านผู้นี้มีนามว่า วิลเลียม คาร์ย์ ท่านยึดศรัทธาปฏิบัติประจำใจข้อหนึ่ง ที่ว่า “จงเชื่อว่าพระเจ้าทรงกระทำกิจการอันสำคัญได้ทุกอย่าง ฉะนั้นจงพยายามกระทำกิจการสำคัญ ๆ เพื่อพระองค์”

ฟิลิปเป็นเหมือนกับพวกเรานั้นแหละ คือไม่มีความมั่นใจในพระเจ้า และไม่พยายามกระทำให้สำเร็จได้ด้วยอาศัยฤทธิ์อำนาจจากพระองค์ มัวแต่จะหาเหตุแก้ตัวต่าง ๆ นานาในอันที่เราจะไม่ร่วมมือช่วยเหลือในพระราชกิจของพระเจ้า ที่จริงคำแก้ตัวเหล่านั้นไม่มีประโยชน์อะไร เราเองก็มักจะทำเช่นนี้ เหมือนกัน การคิดคำนวณโดยมิได้ฟังในองค์พระผู้เป็นเจ้าเราจึงไม่สามารถจะกระทำกิจการใด ๆ ให้ ลุล่วงไปได้ ถ้าเราได้ร่วมมือกับพระองค์แล้ว เราจะสามารถกระทำการต่าง ๆ ได้มากมายเกินกว่าที่เรา คาดหมายไว้เสียอีก “สำหรับพระผู้เป็นเจ้าแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมเป็นไปได้ทั้งสิ้น”

มีหญิงคนหนึ่งอาสาสมัครทำงานในโรงพยาบาลโรคจิตแห่งหนึ่ง สามารถทำงานได้เป็นอย่างดี พิศวง ทั้ง ๆ ที่เมื่อแรก ๆ เธอเข้ามาทำงานเพียงไม่กี่วันก็มาขอลาออก เพราะทนพยาบาลคนป่วยด้วยโรค จิตไม่ไหว แม้เพียงสัปดาห์ละไม่กี่ชั่วโมงก็ตาม เธอยอมรับว่าเธอไม่สามารถที่จะอดทนทำงานต่อไปได้ แน่นอนทีเดียวเธอทนไม่ไหว ถึงเราเองก็ทนไม่ไหวเหมือนกันเพราะลำพังกำลังของเราอ่อนเปลี้ย แต่ พระเยซูคริสต์ทรงมีกำลังช่วยให้เราได้ หญิงอาสาสมัครผู้นี้แต่เดิมมิได้รับเอาพระเจ้าเข้ามาร่วมงาน ด้วย เช่นเดียวกับฟิลิปตอนแรกก็ไม่มี ความอดทนพอจึงมีความรู้สึกว่าจะไม่อาจจะทำได้

สามีภรรยาหลายคู่เกือบจะต้องเลิกร้างกัน เพราะทนต่อความอ่อนแอและความไม่รู้จับเดิบโต ของแต่ละฝ่ายไม่ไหวที่จริงเขารู้ดีว่า เขาจะต้องร่วมอยู่กินต่อไปเยี่ยงสามีภรรยาแต่เขารู้สึกว่าเขาไม่มี กำลังพอที่จะอดทนอยู่ร่วมกันต่อไปได้แล้วแน่นอน เขาไม่มีอำนาจในการที่จะทำให้อดทนเพียงพอ ลำพังพวกเราเองก็ไม่มีกำลังอดทนเพียงพอเหมือนกัน แต่อย่าลืมว่าเรามีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงกระทำ การอัศจรรย์ในตัวเราได้ ความพ่ายแพ้ของฟิลิปก็เช่นเดียวกับความพ่ายแพ้ของเราทั้งหลายเพราะเราลืม พระเยซูคริสต์เสีย และมีได้เชิญพระองค์เข้าร่วมงานกับเรา

พระเยซูคริสต์ถามสาวกว่า มีอาหารอยู่มากน้อยเท่าไร ฟิลิปก็นำขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวมา ถวายพระเยซู ขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวจะพอเลี้ยงคนมากมายได้หรือ อาหารเพียงเล็กน้อยเช่นนี้จะ เลี้ยงคนตั้งห้าพันเที่ยวหรือ

พวกเรามักจะปรารถนาว่า ข้าพเจ้าคนเดียวจะทำอะไรได้ การออกเสียงเลือกตั้งของข้าพเจ้าเพียง เสียงเดียวจะมีประโยชน์อะไร การถวายเล็กน้อยของข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์อะไรแก่คริสตจักร การที่ ข้าพเจ้าคนเดียวไปประชุมนมัสการในวันอาทิตย์ท่ามกลางคนตั้งสามสี่ร้อยจะไปมีความสำคัญอะไร

ท่านมักจะคิดว่า ความสามารถ เวลา เงิน และการปรากฏตัวของท่านมีความสำคัญน้อยไปหรือ แต่ถ้าท่านร่วมมือกับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญมากมายนักจนนำสุภายิตที่ว่า “จงเชื่อว่าพระคริสต์ทรงกระทำการสำคัญ ๆ ได้ และจงกระทำงานสำคัญเพื่อพระองค์” มาปฏิบัติดูในชีวิตประจำวันของท่าน

ฟิลิปเหมือนกับพวกเราอีกอย่างหนึ่งก็คือ ท่านต้องการพิสูจน์ข้อเท็จจริง และยึดหลักที่ว่า “เห็นเสียก่อนจึงเชื่อ” ท่านแสดงทัศนคติความคิดเห็นสมัยใหม่แบบวิทยาศาสตร์ ในวันเลี้ยงอาหารครั้งสุดท้ายเมื่อพระเยซูทรงสอนสาวกทั้งสิบสองคนด้วยเรื่องพระเจ้า องค์พระบิดา พระเยซูทรงอธิบายว่าพระเจ้าทรงใช้พระองค์มาเพื่อสำแดงความรักของพระบิดาให้มนุษย์เห็น

ฟิลิปสอดขึ้นมา “ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพเจ้าเห็น” ฟิลิปเป็นคนช่างสงสัย ท่านอยากเห็นการพิสูจน์เป็นพิเศษจากพระเจ้า

ในมถรัฐอาลาสกา ข้าพเจ้ารู้จักกับชายผู้หนึ่งชื่อ แองก์ เขามีนิสัยเหมือนฟิลิป ไม่มีผิด ครั้งนั้น แองก์และข้าพเจ้าไปที่แหล่งทองคำด้วยกัน เรามักจะสนทนากันด้วยเรื่องศาสนา แองก์พูดว่า ถ้าเขาพิสูจน์ได้หรือเห็นการอัศจรรย์แล้ว เขาจึงจะเชื่อเรื่องพระเจ้า

พวกเราเป็นส่วนมากมักจะ ไม่ยอมรับว่า เราเองก็เป็นเช่นนั้นเหมือนกัน คือต้องมีการสำแดงเป็นพิเศษเสียก่อนเราจึงจะเชื่อมั่นในพระเจ้า เราต้องการเห็น ฟัง และสัมผัส

ถ้าเราต้องการเครื่องพิสูจน์เพื่อยืนยันในทางศาสนาแล้ว ความเชื่อของเราจะเป็นอย่างไรถ้าเราสามารถพิสูจน์พระเจ้าด้วยความคิดของเรา พระเจ้าพระองค์นั้นจะเป็นอย่างไร พระเจ้าคงจะไม่ใหญ่โตกว่าความคิดของเราเท่าใดนัก ยิ่งกระนั้นถ้าความเชื่อของเราต้องอาศัยการพิสูจน์แล้ว เราจะมีความเชื่อชนิดไหนกันแน่ ถ้าเราสามารถพิสูจน์ทุกสิ่งทุกอย่างได้ชีวิตของเราที่ไม่มีรสชาติอะไรเลย จะเป็นเหมือนดังเครื่องจักร ชีวิตที่มีความเชื่อเป็นชีวิตที่น่าสนใจเพราะเราจะต้องขอ จะต้องคอยและมีความไว้วางใจในพระเจ้า

การที่จะพิสูจน์ให้พอใจเสียก่อนแล้วจึงจะเชื่อ หรือรับเอาศาสนาที่สำคัญนั้นเป็นการเข้าใจผิด คล้ายกับว่าเราต้องการข้อยืนยันเป็นส่วนตัวอีกครั้งหนึ่ง ในเมื่อพระเจ้าได้สละชีวิตของพระองค์บนไม้กางเขนเพื่อเรา และโปรดให้พระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายเรายังจะขออะไรอีกหรือ ยังจะให้พระองค์ทรงกระทำอะไรให้เราเพื่อเป็นการยืนยันอีกหรือ เราต้องการอะไรยิ่งไปกว่านี้อีกเล่า

พระเยซูตรัสตอบฟิลิปว่า “เราได้อยู่กับท่านนานแล้วท่านยังไม่รู้จักเรามากหรือ..... ท่านไม่เชื่อหรือว่า เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาอยู่ในเรา.....ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา”

พวกเราเรียนรู้ถึงพระเจ้าได้ช้า เพราะว่าจิตใจของเรามักสงสัยเสมอ แม้เราจะยอมรับว่า พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า แต่เราก็ยังไม่แน่ใจว่าเรารู้จักพระเจ้า เมื่อเรารู้จักพระเยซู เรามักคิดว่าพระเจ้านั้นมีลักษณะแตกต่างไปจากพระเยซู ที่แท้เมื่อเรารู้จักพระเยซู เราก็รู้จักพระเจ้าด้วย

อย่าลืมว่า พระเยซูทรงเรียกคนทั้งหลายเช่นเรา ทรงชวนให้ศิษย์ของพระองค์แม่ฟิลิปคนช่างสงสัย ฟิลิปผู้เอาการเอางาน จะมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการก็ตามพระองค์ก็ยังทรงต้องการให้ท่านเป็นอัครสาวกของพระองค์อยู่นั่นเอง

แม่ฟิลิปจะเป็นคนช่างสงสัย เป็นบุคคลเอาการเอางานตามวิถีทางเงิบ ๆ ของท่าน ท่านยังนำบุคคลอื่นให้มารู้จักกับพระเยซูได้อย่างประหลาด ไม่ว่าที่ใดในพระคัมภีร์ใหม่เมื่อระบุชื่อฟิลิปแล้ว ท่านเป็นต้องนำผู้หนึ่งผู้ใดมาหาพระเยซูเสมอ ตัวอย่างเช่น ฟิลิปได้เล่าเรื่องพระเยซูให้นาธานาเอลคนช่างสงสัยแบบเดียวกับท่านฟัง นาธานาเอลสงสัยว่าคนนี้จะเกิดจากนาซาเร็ธได้ หรือ ฟิลิปทราบดีว่า การโต้เถียงไม่ใช่วิธีนำบุคคลมาหาพระเยซูแม้ว่าเราจะชนะก็ตาม เพราะไม่อาจเปลี่ยนความเชื่อของเขาได้ ดังนั้นท่านจึงชวนนาธานาเอลให้มาดูพระเยซูด้วยตนเอง

การเชื่อเชิญบุคคลให้มาดูพระเจ้าด้วยตนเองจึงเป็นวิธีที่ดีที่สุด แม้เราจะมีความบกพร่องต่าง ๆ เช่นมีความสงสัย ขาดความเชื่อ ฯลฯ พระเจ้าก็ทรงใช้พวกเราแต่ละคนให้ทำประโยชน์ได้เสมอ แม้ว่าจะมีคริสตจักรมากมายก็ตาม มีคนเป็นอันมากที่ยังไม่รู้จักพระเยซู บุคคลเหล่านี้กำลังคอยผู้ที่เชื่อเชิญเขาว่า “จงมาดูด้วยตนเองเถิด”

แม้ท่านทั้งหลายมีความบกพร่อง และไม่ใช่เป็นคนรอบรู้อะไรต่ออะไรครบถ้วน แต่พระคริสต์ยังทรงต้องการให้ท่านทำหน้าที่เชื่อเชิญท่านนั้น แม้ท่านจะขาดความเชื่อและมีความสงสัยก็ตาม “จงเชื่อว่าพระเจ้าทรงกระทำการสำคัญ ๆ ได้ และจงพยายามทำสิ่งสำคัญ ๆ เพื่อพระองค์”

นาธานาเอล หรือบาร์โธโลมิว

ชาวโลกพากันมองนาธานาเอลเป็นคนถือดีว่ารอบรู้สารพัดและชอบเยาะเย้ยผู้อื่น แม้มิตรสหายของท่านก็มีท่านก็มีความเห็นเช่นนั้นเหมือนกัน นาธานาเอลเป็นบุตรของ โธมัส มีชื่อเต็มว่า บาร์โธโลมิว แปลว่า บุตรของ โธมัส

วันหนึ่งสหายคนหนึ่งของนาธานาเอลวิ่งเข้ามาบอกท่านอย่างตื่นเต็นว่า “เราพบพระเมสสิยาห์แล้ว คือองค์พระเจ้าที่โมเสสได้กล่าวไว้ในพระบัญญัติ และตามหนังสือที่ท่านศาสดาพยากรณ์ได้ทำนายไว้ คือพระเยซูชวนาซาเรธ”

นาธานาเอลพูดเยาะเย้ยเอาว่า “ของดีจะเกิดขึ้นในนาซาเรธได้หรือ”

“นาซาเรธนะรี น่าขันเหลือเกิน” นาธานาเอลนึกในใจเพราะท่านรู้จักเมืองนาซาเรธดี นาซาเรธอยู่ห่างจากบ้านเดิมของท่านเพียง 2-3 ไมล์เท่านั้น นาธานาเอลรู้ว่านาซาเรธเป็นหมู่บ้านชนบทอยู่หลังภูเขา พระเมสสิยาห์จะเกิดจากหมู่บ้านนี้ได้หรือ สิ่งสำคัญ ๆ เกิดขึ้นได้เฉพาะในกรุงเยรูซาเล็มเท่านั้น เป็นไปไม่ได้แน่ ๆ นาธานาเอลครุ่นคิดอยู่เช่นนี้ตลอดเวลา

แท้จริงพระเจ้ามักจะทรงใช้ตำบลเล็ก ๆ กระทำพระราชกิจอันสำคัญของพระองค์เสมอ พระองค์ทรงใช้ตำบลเล็ก ๆ และสิ่งธรรมดาสามัญสำแดงต่อมนุษย์ พระองค์ทรงให้พระเยซูบังเกิดในโรงเลี้ยงสัตว์ธรรมดา และให้พระเยซูทรงเจริญวัยขึ้นในครอบครัวชาวชนบทธรรมดาสามัญอย่างไม่มีใครคาดว่าจะเป็นไปได้ถึงเพียงนี้

พระเยซูทรงใช้สิ่งธรรมดาสามัญ เช่น ทรงใช้นมปังและน้ำอุ่นธรรมดา ประกอบเป็นพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ และให้ความหมายอันลึกซึ้ง คือพิธี “ศีลมหาสนิท” และพระองค์ได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนซึ่งผูกกันเข้าเป็นรูปกางเขน

ท่านทั้งหลายก็เป็นเช่นเดียวกันกับนาธานาเอล อาจจะมีผู้มองท่านในลักษณะที่ท่านเป็นคนถือดี และชอบเหยียดหยามผู้อื่นก็ได้ บางทีท่านอาจจะเป็นคนเหยียดหยามสิ่งธรรมดาสามัญก็ได้ บางทีท่านอาจมุ่งแต่คิดจะแสวงหาพระเจ้าในลักษณะการที่น่าตื่นเต็น โลก โมนิศจรรตาก็เป็นได้ ถ้าท่านมีนิสัยเช่นนั้นจงละทิ้งเสีย พระเจ้าจะไม่ทรงสำแดงพระองค์ด้วยวิธีเช่นนั้นเป็นอันขาด พระราชกิจของพระองค์ปรากฏในสิ่งธรรมดาสามัญเท่านั้น

บางทีท่านอาจคิดว่า งานสำคัญ ๆ เกิดขึ้นเฉพาะในกรุงวอชิงตัน ลอนดอน กรุงเทป ฯลฯ เท่านั้น แท้จริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ งานสำคัญที่สุดอาจเกิดขึ้นในประเทศไทย ทางภาคอีสานซึ่งแห้งแล้งและกันดาร ในตำบลเล็ก ๆ ตำบลหนึ่ง หรือในตำบลที่ท่านอยู่ก็เป็นได้

ท่านอาจคิดว่า เหตุการณ์สำคัญและดีเด่นจะต้องเกิดขึ้นแก่บุตรหลานของท่าน เพื่อช่วยให้เขาเรียนรู้ถึงพระคริสตศาสนาแต่ที่จริงหาได้เช่นนั้นไม่ การเรียนรู้ในพระคริสตศาสนาเรียนกันได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นไปอย่างธรรมดาในครอบครัวของท่าน

พวกเราส่วนมากมักคูหิ้นเหยียดหยามสิ่งธรรมดาสามัญคิดไปเสียว่าเราเป็นคนมีการศึกษาสูง ชำช่องทางโลก มีประสบการณ์และมีความเจนจัดในทุกวิถีทาง เหล่านี้ทำให้เรากลายเป็นคนถือดีและชอบเหยียดหยามไป บางทีชาวโลกมองเห็นสิ่งเหล่านี้ในตัวท่านก็ได้ แต่พระเจ้าทรงมองเห็นลึกซึ้งยิ่งไปกว่าที่ชาวโลกมองเห็นได้ อย่าถือเอาความคิดของพระเจ้าเป็นเครื่องวัดตัวท่านแต่จงเอาความคิดของพระเจ้าเป็นเครื่องวัด เพราะพระองค์ทรงมองเห็นลึกซึ้งยิ่งกว่า

ตัวอย่างบุคคลเช่นนาธานาเอล ชาวโลกมองเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่ชอบเยาะเย้ยความคิดเห็นของผู้อื่น พระเยซูทรงมองเห็นเช่นเดียวกับชาวโลกแต่ทรงเห็นซึ่งยิ่งไปกว่านั้นอีก เช้าวันหนึ่งขณะที่พระองค์เสด็จผ่านพุ่มไม้ไป พระองค์ทอดพระเนตรเห็นชายผู้หนึ่งกำลังอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐานด้วยใจร้อนรนชายผู้นี้ก็ถึงว่าคงจะไม่มีใครเห็นการกระทำของตน แต่พระเยซูทรงล่วงรู้ว่าชายผู้นี้กำลังเสาะแสวงหาและค้นคว้าความเชื่ออันแท้จริง นั่นคือนาธานาเอล บุคคลที่ชาวโลกเรียกว่าเป็น “นักเยาะเย้ย” ด้วย

ในที่สุดสหายคนหนึ่งก็พานาธานาเอลมาพบกับพระเยซู พระองค์ไม่ทรงเอาในใส่ในสิ่งที่ชาวโลกมองเห็น พระองค์ทรงมองเห็นว่าชายผู้นี้ยังมีคุณสมบัติที่ชาวโลกมองไม่เห็นซ่อนอยู่ในตัวเป็นอันมาก ชายผู้นี้ได้อธิษฐานและใช้ความคิดอย่างลึกซึ้งที่ท่านต่อสู้เพื่อแสวงหาความเชื่ออันแท้จริงอย่างเอาเป็นเอาตายบุคคลชนิดนี้แหละเป็นผู้มีความมั่นใจ มีสติปัญญา ความจริงใจและความคิดลึกซึ้งยิ่งนัก

พระเยซูได้สนทนากับชายผู้นี้ และได้ทรงผูกมิตรกับนาธานาเอล พระองค์ได้นำเอาสิ่งดีในตัวนาธานาเอลซึ่งชาวโลกหรือแม้แต่ตัวนาธานาเอลก็ไม่ทราบว่าคุณอยู่ออกมาตีแผ่ให้นาธานาเอลทราบ ในที่สุดนาธานาเอลก็กลายเป็นอัครสาวกคนหนึ่ง และเป็นมิตรที่ใกล้ชิดกับองค์พระเยซูคริสต์ด้วย

พระเยซูทรงมองเห็นสิ่งที่อยู่ในท่านซึ่งชาวโลกมองไม่เห็นสิ่งนั้นแม้ตัวท่านเองก็ไม่เคยนึกคิดฝันว่าจะมีอยู่ บางทีท่านคิดว่าท่านเป็นแต่เพียงนักธุรกิจที่ชอบเหยียดหยามผู้อื่น เป็นคนหัวแข็งชอบข่มขู่ผู้อื่น ดึ่มสุราจัด หรือบางทีก็คิดว่าท่านเป็นแต่เพียงคนเป็นโรคเส้นประสาท มีความรู้ดีเงิน หรือเป็นแต่เพียงแม่บ้านที่ทำอะไรไม่เรียบร้อยถึถ้วนเท่าที่ควร หรือชาวโลกอาจมองเห็นท่านเป็นแต่เพียงแม่บ้านที่แผดเสียงกริ้วกราดเท่านั้น

พระเยซูคริสต์ทรงมองเห็นท่านอีกแง่หนึ่ง คือมองเห็นความสามารถในตัวท่าน ท่านอาจเป็นบุคคลที่ดีกว่านั้นได้ โลกมองนาธานาเอลเป็นเพียงบุคคลที่ชอบเหยียดหยามเท่านั้น ส่วนพระเยซูทรงมองเห็นท่านในด้านความเป็นสาวกที่ดีของพระองค์สำหรับพวกเราทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน

ก่อนที่นาธานาเอลจะมาพบพระเยซู ท่านคิดว่าพระองค์เป็นชาวบ้านนอก มาจากนาซาเร็ธ เป็นช่างไม้ชาวบ้านนอกธรรมดาเท่านั้น พวกเพื่อน ๆ เห็นว่าไม่เป็นประโยชน์ที่จะโต้เถียงกับท่านต่อไป ถ้านาธานาเอลรู้จักพระเยซูแต่เพียงข่าวลือเท่านั้นท่านก็จะไม่ได้พบพระผู้ช่วยให้รอด ในที่สุดนาธานาเอลได้มาเห็นพระองค์ด้วยตนเอง นิสัยของท่านจึงได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่หมด

บางทีพระเจ้าหรือพระเยซูมีความหมายแก่ตัวท่านทั้งหลายน้อยไป ครั้งหนึ่งบุคคลผู้หนึ่งพิจารณาศาสนาคริสต์อยู่เป็นเวลานาน ก็ไม่ค่อยสนใจอะไรมากนัก เพื่อนที่ฉลาดคนหนึ่งจึงชี้ให้ดูรูปที่หน้าต่างกระจกโบสถ์ซึ่งปรากฏเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ

ชายผู้นั้นพูดว่า “มองไม่เห็นภาพอะไรเลย” เพื่อนก็เห็นพ้องด้วย แล้วชวนชายผู้นั้นเข้าไปในโบสถ์ เมื่อเข้าไปข้างใน ก็มองเห็นพระกายของพระเยซูคริสต์และลวดลายต่าง ๆ ได้ชัดเจนเพราะแสงสว่างภายนอกส่องทะลุหน้าต่างเข้าไปข้างใน

ท่านจะต้องเข้าไปข้างในจึงจะเห็นพระเจ้าได้ ถ้ายืนอยู่เพียงภายนอก ถกเถียงปัญหาอันเรื่อยไปแล้ว พระองค์ก็มีความหมายแก่ท่านเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จงเข้าไปข้างใน เข้าเป็นสมาชิกในคริสตจักร ถ้าท่านยังมีได้เข้าเป็นสมาชิกที่ใด ๆ จงเข้าไปข้างใน ในหน้าหนังสือพระคัมภีร์ ถ้าท่านยังไม่เคยได้อ่านมาก่อนเลย

จงเข้าไปข้างใน เข้าไปเฝ้าพระเจ้าด้วยการอธิษฐานและมอบถวายชีวิตของท่านแด่พระองค์ ยอมรับว่าท่านต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ และทูลขอด้วยการถ่อมใจ

จงเข้าไปข้างใน จงสนใจพระองค์อย่างจริงจัง

เมื่อท่านได้เข้าไปข้างในแล้ว พระองค์เป็นคนละคนกับที่ท่านได้เคยรู้จักมาก่อน ท่านจะพบว่าพระองค์เป็นบรมครู เป็นพระบุตรของพระเจ้า และเป็นกษัตริย์คิงที่นาธานาเอลได้พบมาแล้ว

นาธานาเอลเป็นปุถุชน เมื่อเจ้าพนักงานบังคับให้พระอาจารย์แบกกางเขน และพาตระเวนไปตามถนนสายต่าง ๆ ราวกับอาชญากร เขาได้เอาตะปุดอกที่พระหัตถ์และพระบาท ปล่อยให้พระองค์สิ้นพระชนม์อยู่บนไม้กางเขน นาธานาเอลรู้สึกตกใจกลัวยิ่งนัก เพราะพระอาจารย์พระบุตรของพระเจ้า กษัตริย์แห่งอิสราเอลตายเสียแล้ว ชาวโลกพากันเยาะเย้ยนาธานาเอลอีกนาธานาเอลกลับไปยังหมู่บ้านชาวประมงที่เมืองคาเปอร์นาอุมซึ่งอยู่ทางเหนือของทะเลกาลิลีอีควาระหนึ่ง และทำการประมงร่วมกับสาวกองค์อื่น ๆ ของพระเยซู พระบุตรของพระเจ้าและกษัตริย์แห่งอิสราเอล นาธานาเอลควรจะอยู่ที่นั่นต่อไปจนกว่าจะตายเพราะคิดอยู่เสมอว่าตำราวจลีของพวกโรมันคงจะไม่ตามไปจับท่านในข้อ

กล่าวหาที่ว่าเป็นพรรคพวกกับพระเยซู และหวังว่าทุกคนจะเลิกกล่าวขโมยถึงเรื่องการเป็นสาวกของพระเยซูเสียที ท่านหวังว่าท่านคงจะล้มสมัยที่เคยดำเนินชีวิตอย่างมหัศจรรย์ในฐานะที่เป็นสาวกของพระองค์

เมื่อนาธานาแอลมาอยู่เมืองคาเปอร์นาอุมได้สองสามวัน ท่านกับพรรคพวกก็ออกไปหาปลาตลอดคืน โขกร้าจับปลาไม่ได้เลย จนตัวเดียว รู้สึกเหน็ดเหนื่อย เบื่อหน่ายและหมดกำลังใจ

พอแสงเงินแสงทองจับขอบฟ้าเหนือภูเขาซีเรีย็น ชาวประมงพากันแจวเรือเข้าฝั่ง เมื่อจวนจะถึงฝั่งก็ได้ยินเสียงคนร้องเรียก แล้วก็ชายคนหนึ่งในงาหมอกมืดสลัว ๆ สักครู่หนึ่งท่านและพรรคพวกก็ประหลาดใจ เพราะบุคคลนั้นคือ พระเยซูผู้ทรงพระชนม์อยู่

ให้เราหยุดพิจารณาเรื่องนี้ก่อนสักครู่หนึ่ง พวกสาวกอ้างว่าเขาเห็นพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาอีกเรื่องนี้อธิบายได้เป็นสามประการ ดังนี้ คือ 1. พวกนี้แต่งเรื่องขึ้นมาเอง หรือ 2. เขาอาจจะเมอเพื่อฝันไป และ 3. เป็นเรื่องจริงตามคำยืนยันของเขา คือพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาอีก ขอให้เราได้พิจารณาโดยละเอียดในสามประการดังกล่าวนี้

พวกสาวกอาจแต่งเรื่องขึ้นมาเองว่า ได้เห็นพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากตาย เป็นไปได้หรือ ข้อนี้ไม่น่าเป็นไปได้เลยเพราะสาวกมิได้คิดว่าจะได้เห็นพระเยซูอีก ทั้งการแต่งเรื่องนี้ขึ้นจะได้ประโยชน์อะไร ไม่มีเลย ความจริง ถ้าพวกสาวกประกาศว่าได้เห็นพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากตาย กลับจะได้รับความเสียหายมาก เช่นถูกคนอื่นหัวเราะเยาะ ถูกเย้ยหยันถากถาง ถูกรังแก ถูกลงโทษ และในที่สุดอาจถูกฆ่าตายก็ได้ เพราะสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจเกิดขึ้นแก่สาวกแทบทุกคน

อาจจะละเมอเพื่อฝันไปนะรี เป็นไปไม่ได้ เพราะพวกสาวกเป็นคนเอาการเอางานและเป็นคนธรรมดา ไม่ใช่คนฝัน ทั้งนาธานาแอลก็เป็นคนช่างสงสัยและดูหมิ่นในสิ่งซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ท่านเป็นนักศึกษา เป็นนักคิดค้น และมีจิตใจมั่นคง ย่อมจะไม่ยอมเชื่อสิ่งลวงตาหรือหลงละเมอเพื่อฝันได้ง่าย ๆ

ฉะนั้นเราจึงต้องฟังคำอธิบายจากนาธานาแอลและคนอื่น ๆ ที่อธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ คือว่าพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตายจริง นาธานาแอลก็เชื่อมั่นในข้อนี้

บทเรียนเรื่องการคืนพระชนม์สอนนาธานาแอลให้รู้ว่าการถูกผู้อื่นเยาะเย้ยไม่สำคัญ บทเรียนนั้นสอนให้ท่านเชื่อมั่นว่าพระเจ้ายังทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์อยู่ในโลกนี้ และสอนท่านให้รู้ว่า ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดจะทำลายหรือลบล้างความรักของพระเจ้าเสียได้ เหตุฉะนั้นจึงทำให้นาธานาแอลกลายเป็นบุคคลสำคัญผู้หนึ่งในการตั้งคริสตจักรในสมัยต่อมา

ถ้าพระเจ้าไม่ทรงให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว ชีวิตของเราก็ไม่มีความหมายอะไรเลย

พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์อยู่ และเพราะพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ เราจึงมีชีวิตนิรันดร์

มัทธิว

มัทธิวมิชื่อเดิมว่า เลวี เป็นคนเก็บภาษี ในสมัยนี้ไม่มีความแตกต่างอะไรกับคนมีอาชีพอื่น ๆ แต่ในสมัยพระเยซู ใคร ๆ พวกกันหลงรังเกียจคนเก็บภาษี เพราะคนเก็บภาษี สังคมถือว่าเป็นฐานะเหมือนกับคนค้าสุราเถื่อน นักเลงการพนันหรืออันทพาลในสมัยนี้

ท่านควรจะได้รู้เรื่องราวของคนเก็บภาษีในสมัยนั้นไว้บ้างเริ่มแรกก็คือเขาต้องเสียเงินซื้อตำแหน่ง เมื่อได้ตำแหน่งมาแล้วก็มีหน้าที่เก็บภาษีจากประชาชนส่งไปยังกรุงโรมจำนวนหนึ่งทุกปีส่วนที่เก็บได้นอกเหนือไปจากจำนวนนั้นก็ยกยกเอาไว้เป็นผลกำไรของตน มีน่าน่า! คนเก็บภาษีจึงพากันร่ำรวยไปตาม ๆ กัน

เลวีได้ตำแหน่งคนเก็บภาษีประจำเมืองคาเปอร์นาอุม ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นทางการค้าสำคัญระหว่างเมืองคาเมเช็กกับเมืองเอเกอร์ (เมืองท่าริมทะเลเมดิเตอร์เรเนียน) เลวีคงจะยกยกเงินไว้เป็นจำนวนมากมาย

พวกเก็บภาษีร่ำรวยมาก เขาซื้อตำแหน่งร่ำรวยด้วยเงินแต่ในการกระทำเช่นนี้ เขาต้องขายโมธรรมคือความรู้สึกผิดชอบในส่วนลึกแห่งจิตใจไปสิ้น ตลอดเวลาที่เขาดำรงตำแหน่งนี้เรื่อยไป เขาจะต้องทุจริตในหน้าที่ เป็นต้นว่า การกินสินบน ฉ้อโกง และกดขี่ข่มเหงผู้อื่น ในไม่ช้าก็จะกลายเป็นคนฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างไม่น่าเป็นไปได้

คนเก็บภาษีซื้อตำแหน่งร่ำรวยด้วยเงิน แต่เขาต้องขายเพื่อนฝูงไปหมด เขาสูญเสียเพื่อนฝูงไปก็เพราะเพื่อนฝูงเหล่านั้นกลัวเขา จึงเลิกคบค้าสมาคมกัน ส่วนคนอื่น ๆ ก็พากันเกลียดชัง คนเก็บภาษีจะไม่ได้รับความยกย่องนับถือจากพวกโรมันเลยกลับจะถูกเหยียดหยามด้วยซ้ำไป เพราะคนเก็บภาษีเป็นเพียงเครื่องมือหาเงินให้เขาเท่านั้น ดังนั้นพวกเก็บภาษีจึงถูกขับไล่ให้ไปคบค้าสมาคมกับคนรวยเลว ๆ ที่ไม่มีใครชอบพอ

คนเก็บภาษีซื้อตำแหน่งร่ำรวยด้วยการขายชาติของตนภาษีแสดงถึงภาระอันหนักหน่วงการยึดครองโดยมหาอำนาจซึ่งเข้ามารุกราน บุคคลที่เข้าไปประจบประแจงพวกโรมันถูกประณามว่าเป็นคนทรยศต่อชาติ คนเก็บภาษีถูกเหยียดหยามเป็นคนถ้อยแม้แต่คำพยานของพวกนี้ศาลยุติธรรมก็ไม่ยอมรับฟัง และไม่ยอมให้สาบาน เพราะไม่มีใครเชื่อคำพูดของบุคคลจำพวกนี้

คนเก็บภาษีซื้อตำแหน่งร่ำรวยด้วยการขายศาสนาของตนสังคมที่ดีถือว่าคนเก็บภาษีและ โสเภณีอยู่ในระดับชั้นต่ำที่สุดคนเก็บภาษีถูกเหยียดหยามว่าเป็นคน ไม่มีความคิดและไร้ศีลธรรมจึงถูกห้ามไม่ให้เข้าร่วมนมัสการในโบสถ์ เงินของพวกเก็บภาษีศาสนาถือว่าเป็นเงินไม่บริสุทธิ์ และทุกศาสนาธรรมไม่ยอมรับเงินถวายของเขา

เมื่อพูดถึงคนเก็บภาษี ก็หมายถึงอาชีพของเขา แต่ยิ่งไปกว่านั้นหมายถึงการเสียชื่อเสียง คือการมีชื่อเสียงไม่ดีนั่นเองลักษณะต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเหล่านั้นแหละ เป็นลักษณะของเลวี

พระเยซูทรงมองเห็นลักษณะพิเศษของคนเก็บภาษีซึ่งคนอื่นมองไม่เห็น พระองค์จึงได้ทรงเลือกเลวีเข้าเป็นสาวกของพระองค์และทรงยกย่องเป็นเอกอัครสาวกด้วย

ในการที่พระเยซูทรงเลือกเลวี เราอาจจะกล่าวว่าพระองค์ไม่มีความสามารถในการเลือกตัวบุคคลร่วมงานให้ถูกเป็นที่พอใจของสังคม เพราะว่ายังมีบุคคลอื่นอีกเป็นอันมากที่มีคุณสมบัติ มีพื้นเพที่น่านับถือ และมีความประพฤติดี ปัญหาที่ว่า เหตุใดพระองค์จึงทรงเลือกเอาเลวี ประชาชนตกตะลึงไปตาม ๆ กัน ทำไมหนอพระองค์ไม่ทรงเลือกเอาใครสักคนหนึ่งซึ่งมีผู้นับหน้าถือตามาช่วยในพระราชกิจของพระองค์ ใครสักคนหนึ่งก็ได้ที่ไม่ใช่เลวี จะช่วยเพิ่มพูนความนิยมชมชอบในตัวพระองค์และพระราชกิจของพระองค์อีกมากมายทีเดียว

พระเยซูมิได้เสด็จมาเพื่อแสวงหาความนิยมชมชอบจากมหาชน พระองค์เสด็จมาเพื่อสำแดงว่าพระเจ้าทรงสามารถกระทำการอัศจรรย์ได้ คือเปลี่ยนแปลงจิตใจของบุคคลที่ไม่น่าจะเปลี่ยนได้ดังเช่นเลวีผู้นี้

พระเยซูทรงตั้งชื่อให้เลวีใหม่ว่า “มัทธิว” ซึ่งแปลว่า “ของประทานจากพระเจ้า” เพราะพระองค์ทรงมุ่งหวังจะให้มัทธิวประพฤติตนให้สมกับชื่อที่ทรงประทานให้นั้นมัทธิวก็ทำได้เช่นนั้นจริง ๆ นับตั้งแต่เมื่อท่านได้รู้จักพระเยซู ชีวิตของท่านก็เป็นของประทานจากพระเจ้า มัทธิวผู้ซึ่งมีประวัติเดิมมาไม่ดี ได้เสาะแสวงหาพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงเสาะแสวงหาท่านด้วย พระเยซูคริสต์ได้เข้ามาในชีวิตของมัทธิว ท่านก็ได้ทำงานเพื่อพระเจ้าทันที ถ้าพระเยซูคริสต์เสด็จมาสู่จิตใจของผู้ใดจริง ๆ แล้วบุคคลผู้นั้นก็มีความอยากที่จะกระทำอะไรสักอย่างเพื่อพระองค์ทันที นั่นคือต้องการจะให้คนอื่น ๆ ได้เข้ามารู้จักพระเยซูคริสต์ด้วย

มัทธิวเป็นคนช่างคิด เป็นศิษย์ที่ไม่ซ้ำแบบศิษย์คนอื่น ๆ ท่านตระหนักดีว่า สิทธิคือความรับผิดชอบ ฉะนั้นสิทธิในการติดตามพระเยซูคริสต์ ก็คือการรับผิดชอบที่จะติดตามพระองค์ไปและจะต้องประกาศพระนามของพระองค์ให้คนอื่นทราบด้วย

สำหรับมัทธิวได้ใช้วิธีการที่ยังไม่เคยมีผู้ใดใช้มาก่อนคือท่านจัดเลี้ยงอาหารคนร่ำรวยที่ถูกเหยียดหยาม เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้มาพบปะกับพระเยซู วิธีการเช่นนี้พระเยซูทรงพอพระทัยมาก

มัทธิวไม่มีที่ท่าจะเป็นนักบุญ (คือผู้บริสุทธิ์) คริสเตียนอื่น ๆ ก็ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น แม้พระเยซูเองก็เช่นกันพระองค์เสด็จไปร่วมรับประทานอาหาร และเป็นมิตรกับคนชั่วทั้งหลาย แม้ว่าการปฏิบัติของพระองค์จะทำให้ผู้ที่ถือตัวว่าพิเศษต้องตกตะลึงไปก็ตาม

พระเยซูคริสต์ทรงนิยมนุคคลที่เอาการเอางาน มีวิธีติดต่อกับผู้อื่น โดยไม่ซ้ำแบบใคร เช่นเดียวกับมัทธิวและท่านทั้งหลาย สิ่งสำคัญก็คือแบ่งปันความเชื่อในพระองค์ให้คนอื่น ๆ ด้วย เราจึงแบ่งความเชื่อให้ผู้อื่นมากเท่าใด ความเชื่อในตัวเราก็จะเจริญทวีมากขึ้นเป็นลำดับ ถ้าหากเก็บความเชื่อเอาไว้แต่ผู้เดียวแล้ว ความเชื่อนั้นก็จะหมดสิ้นไป

มัทธิวจัดงานเลี้ยงเหล่าเสรษฐีที่ไม่มีใครคบค้าสมาคมเรามักจะคิดว่าพวกที่ไม่มีใครคบนั้นเป็นคนยากจนอนาถา แต่ความจริงแล้วเสรษฐีที่ไม่มีใครคบมีอยู่รอบตัวเรามากมาย คนที่ร่ำรวยทางวัตถุเป็นส่วนมากเหินห่างไปจากพระเจ้า และมักจะชิงชังตัวเองด้วย

ท่านจงช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ที่ท่านรู้จัก จงช่วยเหลือเขาเป็นพิเศษโดยเฉพาะ เพราะเขาเป็นบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้ายิ่งมาก เช่นชวนให้เขาไปนมัสการที่โบสถ์พร้อมกับท่านในวันอาทิตย์

อีกสิ่งหนึ่งที่มัทธิวทำก็คือ ท่านถวายสติปัญญาและความสามารถให้แก่พระเยซูคริสต์ มัทธิวรับราชการอยู่ในกรมสรรพากรของรัฐบาลโรมันเป็นเวลาหลายปี ท่านมีความคุ้นเคยกับความเป็นระเบียบในการทำงานของพวกโรมัน เป็นคนทำงานที่มีความคิดเฉียบแหลม มีความสามารถในทางบัญชีเป็นอย่างดี ท่านจึงสามารถจัดงานได้อย่างเป็นระเบียบ เรียบร้อยและประณีต มัทธิวเป็นคนหลักแหลมอาจสังเกตรายละเอียดต่าง ๆ ได้ดี ท่านมีความจำแม่นยำ สามารถบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ทั้งหมด และบันทึกอย่างตรงไปตรงมาความสามารถเหล่านี้เป็นคุณสมบัติของนักธุรกิจ บัดนี้มัทธิวได้ใช้ความสามารถเหล่านั้นเพื่อพระราชกิจของพระเจ้าแล้ว

เพราะมัทธิวมีคุณสมบัติดังกล่าว จึงได้เขียนพระกิตติคุณของพระเยซู ซึ่งเราเรียกว่า “พระกิตติคุณมัทธิว” ได้เป็นอย่างดี หนังสือเล่มนี้เชื่อมโยงพันธสัญญาเดิม (พระคัมภีร์เดิม) กับพันธสัญญาใหม่ (พระคัมภีร์ใหม่) ให้กลมกลืนกันได้อย่างแนบเนียน เพราะฉะนั้นจึงได้จัดหนังสือของท่านไว้เป็นอันดับแรกในพันธสัญญาใหม่ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 27 เล่ม และใช้มาจนกระทั่งทุกวันนี้

มัทธิวไม่ใช่คนดีเด่นในสายตามหาชน คนทุกคนไม่จำเป็นต้องดีเด่น เราขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับคนแบบมัทธิวผู้ได้ถวายสติปัญญาและความสามารถของท่านให้พระเยซูคริสต์

เราทั้งหลายรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณมัทธิวเป็นอันมาก ถ้าไม่ได้ท่านผู้นี้แล้ว เราจะไม่มีโอกาสได้ฟังคำเทศนาบนภูเขาอย่างครบถ้วน เพราะเมื่อพระเยซูทรงเทศนาท่านอาจจะบันทึกเอาไว้ก็เป็นได้

ถ้าไม่ได้มัทธิวแล้ว เราจะไม่เข้าใจถึงเหตุผลที่พระเยซูทรงย้ำถึงข้อปฏิบัติซึ่งพวกคริสเตียนจะต้องกระทำได้โดยแจ่มแจ้ง มัทธิวเป็นผู้รู้จักสันดานของมนุษย์ดีเพราะท่านเองเคยกระทำผิดชั่วร้ายมากแล้ว ท่านจึงได้ย้ำถึงสิ่งที่พระเยซูทรงต้องการให้สาวกปฏิบัติ มัทธิวเขียนข้อความอย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้พวกเราเข้าใจได้ง่าย เช่น “ไม่มีผู้ใดปฏิบัตินายสองนายได้.....ท่านจะปฏิบัติพระ

เจ้าและปฏิบัติเงินทองด้วยก็ได้” “จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ ก่อน.....” (มัทธิวบท 6) ท่านจะรักพระเจ้าหรือรักทองคำดี จงระลึกถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อน

มัทธิวได้นำเอาประสบการณ์ในชีวิตที่เหลวแหลกในอดีตของท่าน รวมทั้งความสามารถอันยอดเยี่ยมออกมอภวายแต่พระเยซูและใช้ชีวิตทำงานเพื่อพระองค์ ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า มัทธิวได้กลายเป็น “ของประทานจากพระเจ้า” อันแท้จริง

อย่างไรก็ตาม มัทธิวมีความถ่อมใจอยู่เสมอ แม้เพื่อน ๆ พยายามลืมหลับความหลังของท่าน มัทธิวก็ไม่ยอมปิดบังความชั่วของตน ความจริงเมื่อท่านกล่าวถึงตัวท่านเองในพระกิตติคุณมัทธิวก็อ้างว่าเป็นคนเก็บภาษีชื่อเลวี แต่ท่านก็ยังมีใจถ่อมใจใช้ชื่อนี้เสมอมา

มัทธิวไม่ยอมลืมหลับความหลังที่ท่านเคยชั่วมาแล้ว และไม่ยอมลืมหลับเรื่องที่พระเยซูได้ทรงกระทำเพื่อท่าน ท่านอยากให้คนอื่น ๆ ได้ทราบเรื่องของท่านด้วยผู้อ่านคงไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งแต่พระเยซูคริสต์ทรงเปลี่ยนนิสัยของท่านโดยสิ้นเชิง มัทธิวเคยกล่าวเสมอว่า “ตัวข้าพเจ้านี้แหละเป็นข้อพิสูจน์ที่ดีที่สุดว่าพระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์ได้”

มัทธิวกล่าวว่า พระเยซูทรงกระทำให้ข้าพเจ้ากลายเป็นคนใหม่ได้ฉันใด พระองค์ก็ทรงสามารถกระทำแก่ท่านทั้งหลายได้เช่นเดียวกันฉันนั้น คนเจ็บป่วยและคนบาปทั้งหลายเชิญมาหาพระองค์เถิด

การที่มัทธิวนำเอาเรื่องการกลับใจใหม่ของตนแทรกกลางระหว่างเรื่องหลายเรื่องเกี่ยวกับการมหัศจรรย์ที่พระเยซูทรงกระทำนั้นมีความหมายลึกซึ้งยิ่งนัก ท่านได้เล่าเรื่องพระเยซูรักษาคนง่อย คนผีสิง คนตาบอด ฯลฯ แล้วแทรกเรื่องของท่านซึ่งเป็นเรื่องมหัศจรรย์ด้วยเหมือนกัน ว่าพระเยซูทรงช่วยท่านให้รอด คือรอดจากความบาปและรอดจากความโลภได้อย่างไร

การมหัศจรรย์เคยเกิดขึ้นในชีวิตของท่านหรือไม่ ท่านอาจจะตอบว่า การมหัศจรรย์ในชีวิตของข้าพเจ้าอาจไม่มีหวังเกิดขึ้นได้ ผู้ที่คิดว่าไม่มีหวังเคยได้รับการเปลี่ยนแปลงเป็นคริสเตียนได้อย่างมหัศจรรย์

ความมุ่งหมายอันแท้จริงในชีวิตของท่านทั้งหลายก็คือการเข้ามาเป็นคนของพระเยซูคริสต์ เหตุใดท่านจึงไม่ตั้งต้นเสียแต่บัดนี้เล่า

โรมัส

ในวันที่ 1 มกราคม ปี 1929 มีการแข่งขันฟุตบอลระหว่างวิทยาลัยเทคนิคคาลิฟอร์เนียกับวิทยาลัยเทคนิคจอร์เจียที่สนามแข่งขันโรสโบล์ พอริเริ่มแข่งขันฝ่ายวิทยาลัยจอร์เจียเป็นฝ่ายได้ลูกบอล แต่ถูกฝ่ายตรงกันข้ามแย่งเอาไปได้ คนที่แย่งได้ชื่ออริเกิลล์

ริเกิลล์รีบพาลูกวิ่งออกไปโดยเร็ว ผู้คู่อริร้องเสียงดังรอบสนาม เพราะริเกิลล์พาลูกวิ่งไปผิดทาง เขาวิ่งไปได้ไกลถึง 63 หลา เพื่อนฝ่ายเดียวกันทำให้เขาล้มลง การที่ริเกิลล์วิ่งผิดทาง ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งได้เปรียบและชนะการแข่งขันในคราวนั้น

ใคร ๆ ไม่ยอมลืมเรื่องนี้ เมื่อพูดถึงริเกิลล์ที่ไรก็พากันให้สมญาว่า “ริเกิลล์ผู้หลงทาง” คนทั้งหลายยังตำหนิว่าเขาเป็นคนวิ่งหลงทางอยู่เสมอ แม้ว่าเขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ตาม ใคร ๆ ก็ยังเรียกเขาว่า “นายริเกิลล์ผู้หลงทาง” เสมอมา คล้ายกับว่าถ้อยคำเหล่านั้นเป็นเหมือนฝ้ายแฉวนคอเขาอยู่ตลอดเวลาทีเดียว

ยังมีอีกผู้หนึ่งที่มีฝ้ายแฉวนคอเช่นนั้นเหมือนกัน ผู้นี้คือ โรมัส ใคร ๆ พากันเรียกท่านว่า “โรมัสช่างสงสัย” เมื่อออกชื่อชายผู้นี้ที่ไร เรามักจะดูถูกว่าเป็นคนเหลวไหล แต่โรมัสก็มีความดีอื่น ๆ อยู่เหมือนกัน แม้มนุษย์จะมองไม่เห็นและจำไม่ได้ พระเจ้าทรงมองเห็นและจำได้ มนุษย์เราชอบจำได้แต่ความไม่ดีของผู้อื่น แต่พระเจ้าทรงจำได้ยิ่งไปกว่านั้นอีก

บางทีท่านอาจเคยเป็นคนมีชื่อเสียงไม่ดี และพยายามดำเนินชีวิตใหม่ปกปิดความไม่ดีนั้น หรือเป็นคนมีความหลังสิ่งไม่ดีเหล่านี้คนเราชอบจดจำกัน แต่พระเจ้าทรงจำทุก ๆ สิ่งพระองค์ต้องการให้ท่านตั้งต้นชีวิตใหม่

โรมัสก็มีความดีอยู่บ้าง เช่นเมื่อครั้งพระเยซูต้องการจะไปเยี่ยมลาซารัสผู้เป็นสหายของพระองค์ ซึ่งป่วยหนักอยู่ที่เมืองเบธานี เบธานีอยู่ใกล้ ๆ กับกรุงเยรูซาเล็ม เวลานั้นพระเยซูเป็นบุคคลที่ทางการต้องการตัว ถ้าพระองค์ขึ้นเสด็จไปใกล้กรุงเยรูซาเล็มอีกอาจจะถูกจับ

พวกสาวกอื่น ๆ ห้ามไม่ให้พระองค์เสด็จไปยังหมู่บ้านเบธานี เกรงว่าจะไม่ปลอดภัย แต่โรมัสมองเห็นพระลักษณะของพระเยซูมิได้เสด็จมาเพื่อช่วยพระองค์เอง แต่เสด็จมาเพื่อช่วยเหลือและปรนนิบัติผู้อื่น โรมัสทราบที่พระเยซูอาจดำเนินชีวิตด้วยความปลอดภัย และมั่นคงในแคล้วคลาดอันสงบเงียบ และโรมัสยังทราบต่อไปว่าพระเยซูไม่ทรงเห็นว่าหน้าที่ของพระองค์นั้นเพื่อรักษาชีวิตของพระองค์ให้ปลอดภัยขณะนี้ลาซารัสต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์โดยด่วนพระเยซูเท่านั้นที่จะช่วยได้ และพระองค์ก็ทรงเต็มพระทัยที่จะไปช่วย

โรมัสได้กล่าวว่า “ให้พวกเรารีบไปเถอะ ลาซาร์สต้องการความช่วยเหลือ และพระอาจารย์ของเราที่ทรงสามารถช่วยได้ แม้จะถูกฆ่าตายเพราะการไปช่วยเหลือนี่ก็ยอม ให้เรารีบไปกับเถอะ” เราต้องการบุคคลที่มีทัศนคติเช่นนี้มากมาย แม้โรมัสจะมองเห็นอันตรายอยู่เบื้องหน้าก็ยังกล่าวกันว่า “ให้เรารีบไปช่วยเขาเถิด”

มนุษย์มักพูดแก้ตัวเสมอ เราเก่งในการแก้ตัวกันนัก แต่เมื่อเราเห็นผู้ตกทุกข์ได้ยากต้องการความช่วยเหลือ หรือมีเหตุการณ์ที่จะต้องแก้ไข โดยปัจจุบันทันด่วน มีก็ครั้งที่เราให้ความช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้น

เรามักจะกล่าวคำหิเตียนในโรงเรียนหรือนโยบายการปกครองบ้านเมือง แทนที่จะกล่าวเช่นนั้น เราต้องการคนแบบโรมัสมาก ๆ ที่พูดว่า “ให้เราช่วยกันเถอะ”

เรามักจะบ่นกันเรื่องอันธพาลวัยรุ่นซึ่งกลายเป็นอาชญากร เราพูดถึงเรื่องนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าโดยไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย เราต้องการคนกล้าที่กล่าวว่า “ให้เราตั้งต้นช่วยกันเถอะ” แล้วก็ไปช่วยในกิจการของลูกเสือ หรือช่วยสอนบทเรียนรวิวารศึกษาตามโบสถ์ต่าง ๆ

เรามัวแต่บ่นถึงเรื่องอนาคตของโลก และของคนรุ่นหลัง ๆ เราต้องการบิดามารดาจำนวนมาก ๆ ที่หันมาปล้ำใจกันด้วยคำพูดที่ว่า “ให้เรามาช่วยกันเถอะ” แล้วช่วยกันอบรมสั่งสอนศาสนาคริสต์ให้แก่พวกเด็ก ๆ อย่างจริงจัง

เรากำลังต้องการอนุชนอีกมากมายที่กล้าลงมือทำงาน ใช้สติปัญญาความสามารถและความรู้ในวิชาการของเขา เพื่อเป็นศาสนาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญในทางเกษตรวิศวกรรม แพทย์ นางพยาบาล และกิจการด้านอื่น ๆ เพื่อออกไปทำการประกาศพระศาสนาและช่วยเหลือบุคคลตามชนบทที่ยังไม่เจริญ

อย่าเข้าใจผิดคิดว่า การเป็นสาวกจะต้องประกาศพระศาสนาด้วยเสียงอึกทึกกรึกโครม โรมัสเป็นคนคิดและพูดอย่างตรงไปตรงมา แต่ท่านก็ยังมีใจอะไรต่ออะไรติดอยู่อีกหลายอย่าง อย่างไรก็ตามพระเยซูยังทรงต้องการ โรมัสให้เป็นสาวกของพระองค์

โรมัสเข้าใจผิดเมื่อพระเยซูตรัสภายหลังการเลี้ยงอาหารว่า “ในปราสาทพระบิดาของเรามีที่อยู่หลายแห่ง ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราจะไปจัดแจงที่สำหรับท่านทั้งหลาย ถ้าเราไป..... เราจะทำอีก รับท่านไปอยู่กับเราเพื่อเราอยู่ที่ไหน ท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย เราจะไปทางไหน ท่านทั้งหลายก็รู้จักทางนั้น.....” ข้อความที่กล่าวถึงปราสาทของพระบิดาที่มีอยู่หลายแห่ง และทางนั้นเหล่านี้ โรมัสไม่เข้าใจหมายถึงอะไร แล้วท่านก็พูดออกมาตรง ๆ ว่า ท่านจะรู้จักทางนั้นได้อย่างไร และทางนั้นหมายถึงอะไร

ข้อความเหล่านี้เป็นปัญหาที่พวกเราถามกันอยู่เสมอ เราจะรู้จักทางนั้นได้อย่างไร ปัญหาเรื่องการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลนั้นยุ่งยากมาก ยุ่งเหยิงซับซ้อนน่ากลัวยิ่งนัก ทางดำเนินชีวิตที่ถูกต้องนั้นคืออะไร

พระเยซูคริสต์ตอบว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต” มีทางเดียวเท่านั้นที่จะแก้ปัญหายุ่งยากต่าง ๆ ในชีวิตของเราได้ นั่นคือทางพระเยซู ถ้าเรารู้จักพระองค์ก็เท่ากับเรารู้จักแผนการของพระเจ้า คือรู้จักพระเจ้านั่นเอง

เราเป็นหนี้บุญคุณ โรมัสอยู่มาก ปัญหาที่ท่านถามขึ้นนั้นถามอย่างขวนขวาย ตรงไปตรงมา พระเยซูก็ไม่ทรงบ้ายเบี่ยงในการตอบปัญหาของท่าน พระองค์ตรัสถึงเรื่องเกี่ยวกับพระองค์อย่างตรงไปตรงมาที่สุดว่า

“เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต” ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณ โรมัสมาก เพราะถ้า โรมัสมิได้พูดอย่างตรงไปตรงมาเช่นนี้แล้ว เราก็จะไม่ทราบข้อความอันเป็นประโยชน์แก่ชีวิตของเราเป็นอย่างยิ่งจากพระเยซูก็เป็นได้

ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีที่โรมัสสงสัยในเรื่องที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย เหตุการณ์เช่นนี้จะให้เชื่อกันง่าย ๆ ได้อย่างไร เพราะความสงสัยของโรมัสได้ช่วยให้ข้าพเจ้าหายสงสัยและบังเกิดความเชื่อนี้ได้ ถ้าโรมัสซึ่งเป็นคนหัวดีคือเชื่อยากและเป็นอยู่ในสมัยนั้นเกิดความเชื่อขึ้นได้แล้ว เรื่องนี้จะต้องเป็นความจริงแน่นอน

เนื่องด้วยเหตุผลบางประการ เมื่อคราวที่พระเยซูมาปรากฏเป็นครั้งแรกภายหลังที่พระองค์ถูกตรึงแล้ว โรมัสมิได้อยู่กับสาวกอื่น ๆ ขณะที่พระเยซูเสวยปลาขึ้นหนึ่งต่อหน้าเหล่าสาวกเพื่อแสดงว่าส่วนที่เขามองเห็นอยู่นั้นมิใช่ชนิด หรือความเพ้อฝันหรือด้วยจินตนาการแต่อย่างใด

เหล่าสาวกจึงเล่าเรื่องนี้ให้โรมัสฟัง มาตอบว่าเป็นไปไม่ได้ เป็นไปไม่ได้แน่นอน เพราะท่านทราบเรื่องที่พระเยซูถูกตรึงดีว่า บุคคลที่ถูกตรึงนั้น ร่างกายของเขาแขวนห้อยอยู่บนไม้กางเขนอย่างน่าทุเรศ โลหิตไหล ร้องครวญครางจนกว่าจะสิ้นใจ ศพมีกลิ่นเน่าเหม็น แมลงวันตอมหึ่ง บุคคลใดที่ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ไม่มีใครรอดชีวิตมาได้เลย ต้องตายอย่างไม่มีปัญหา

“ถ้าเราไม่ได้เห็นรอยตะปูที่ฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์และมิได้เอานิ้วมือของเราแยงเข้าไปในซี่ข้างของพระองค์แล้วเราจะไม่เชื่อ” โรมัสกล่าวอย่างหนักแน่น ถ้อยคำของท่านเป็นทนายแก้ต่างได้เป็นอย่างดี ในสมัยปัจจุบันมีหลายคนที่ยึดว่าเรื่องการคืนพระชนม์เป็นเรื่องเหลวไหล บางคนถือว่าไม่จริง และไม่มีหลักฐานเพียงพอ คนที่เล่าเรื่องก็เป็นคนที่เชื่อไม่ได้ หรือไม่ก็เป็นคำบอกเล่าของบุคคลที่มีอารมณ์อุปาทานอย่างรุนแรง แต่นี่เป็นโรมัส ท่านและสาวกคนอื่น ๆ บุคคลเหล่านี้ไม่ใช่เป็น

คนโง่ที่จะหลอกเล่นได้ง่าย ๆ ท่านมิใช่คนจำพวกทรงเจ้าเข้าผี ทำพิธีปลุกเสกให้เห็นสิ่งที่อยากเห็นตามความนึกคิดของตน

โรมัสและเหล่าสาวกเป็นพนักงานกลางแจ้งอย่างบึกบึนมาแล้ว คนจำพวกนี้ก็เช่นเดียวกับพวกเรา คือต้องการทราบความจริง โรมัสและสาวกอื่น ๆ เป็นพนักงานที่เห็นของจริงมาแล้ว ไม่ใช่เป็นคนนักคิดชนิดใจลอยฟุ้งซ่าน

จงพิจารณาข้อเท็จจริงตามพระคัมภีร์ พระเยซูทรงปรากฏเพื่อให้โรมัสได้เห็นพระองค์ พระเยซูผู้เป็นขึ้นมาแล้วจากความตาย เสด็จตรงมาหาโรมัส ตรัสว่า จงเอานิ้วมือของท่านแยงเข้าไปในสีข้างของเรา” โรมัสคุกเข่าลงด้วยความตกตะลึงทูลว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า” พระเยซูตรัสว่า “ผู้ที่มิได้เห็นเราแต่มีความเชื่อก็เป็นสุข”

โรมัสจึงเปลี่ยนนิสัย ตามเรื่องเล่าว่า ท่านได้ไปประกาศเรื่องการคืนพระชนม์ในประเทศอินเดีย และจบชีวิตที่นั่น เรื่องนี้ยังไม่มีผู้ใดพิสูจน์ได้ แต่ก็เป็นเรื่องที่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของโรมัส และเหมาะสมกับบุคคลที่เชื่อในเรื่องการคืนพระชนม์อย่างจริงจัง

เราควรยินดีในความสงสัยของ โรมัส เพราะเป็นเรื่องที่ช่วยให้เรามั่นใจว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายจริง เป็นเรื่องที่ทำให้คุณประโยชน์แก่โลก คือมีความหวังในชัยชนะ การยกบาปผิด และการมีชีวิตนิรันดร์

ซีโมน เซโลเท

พระคัมภีร์มิได้กล่าวอะไรไว้มากมายเกี่ยวกับ ซีโมนเซโลเทผู้นี้ ท่านเป็นสาวกอีกคนหนึ่งของพระเยซูซึ่งทำการช่วยเหลือพระราชกิจของพระองค์อยู่เงียบ ๆ หลังจาก ขอบพระคุณพระเจ้า เพราะในสมัยนี้คนชนิดซีโมน เซโลเทก็มีอยู่เป็นอันมาก

คำว่า เซโลเท ที่ต่อท้ายชื่อของซีโมนนั้น มีความหมายว่า “ใจร้อนรน” เป็นชื่อของคณะพรรคหนึ่ง แสดงว่าซีโมนเป็นสมาชิกในคณะพรรคนั้น พวกเซโลเทมีแผนการณ์ที่จะขับไล่พวกโรมันให้ออกไปจากเมือง พยายามก่อการแข็งข้อแบบดำเนินงานใต้ดินอยู่ตลอดเวลา พวกเซโลเทนี้มาจากเมืองกาลิลี บ้านเดิมของพระเยซู พวกยูดาห์เป็นจำนวนมากไม่ชอบพวกเซโลเท และพวกโรมันก็พยายามที่จะกำจัดพวกนี้ให้หมดไป

ซีโมนอาจเป็นคนที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าเคยพบกับพวกทำการใต้ดินหลายคณะ ปรากฏว่าบุคคลจำพวกนี้มีลักษณะเป็นพิเศษ ข้าพเจ้าเคยพักอยู่กับชายผู้หนึ่งที่เมืองลิเมอริคในประเทศไอเออร์แลนด์ ประมาณ 2-3 วัน เขาเป็นคณะพรรคที่ทำการต่อสู้กับอังกฤษในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี 1916 และในสมัยสงครามโลกครั้งนี้ 2 ข้าพเจ้าก็ได้พบกับสมาชิกคณะพรรคใต้ดินที่เป็นชาวฮอลันดา นอร์เวย์ ฝรั่งเศสและเบลเยียม บุคคลเหล่านี้ล้วนแต่เป็นบุคคลที่น่าสนใจทั้งสิ้น

คนพวกนี้มีอะไร ๆ เหมือนกันหลายอย่าง ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าเขาเป็นบุคคลแสวงหาจุดประสงค์ในการดำเนินชีวิตเขาเป็นผู้ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไม่ดีให้ดีขึ้น ไม่ต้องการที่จะดำเนินชีวิตตามบุญตามกรรม แต่ชอบผจญภัย เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งดีอันเป็นคุณประโยชน์ต่อส่วนรวม

ซีโมนเป็นบุคคลดังกล่าวนี้ ท่านต้องการมีจุดมุ่งหมายในชีวิต ต้องการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เป็นคนกระตือรือร้น ชอบผจญภัยในชีวิต ท่านมีนิสัยเป็นเหมือนอย่างพวกเรา ๆ นี้แหละ

เราทุกคนต้องการจุดประสงค์ในการดำเนินชีวิต เราทราบว่า คนใดดำเนินชีวิตเพื่อประโยชน์ส่วนตัวเท่านั้นย่อมเป็นการ โง่เขลาและไร้ผล เราต้องมีอุดมคติเพื่อจะใช้ชีวิตหรือสละชีวิต โดยไม่จำเป็นต้องเป็นคนเจ้าอารมณ์ประกาศโฆษณาอุดมคติของเราอย่างอึกทึกกรึกโครม

มีตัวอย่างเรื่องหนึ่งว่า ชายคนหนึ่งเข้ามาสนทนากับข้าพเจ้าในสำนักงาน และเล่าเรื่องชีวิตของเขาให้ฟังว่า เดิมเขามีอาชีพเป็นปีกแผ่น มีบ้าน มีรถยนต์ มีภรรยาสาวสวยและมีข้าวของเครื่องใช้ฟุ่มเฟือยอื่น ๆ มีมากมาย เขาน่าจะมีความสุขอย่างยิ่ง แต่กลับตรงกันข้าม เขามีความละอายที่จะบอกข้าพเจ้าว่า ในระหว่างสงครามโลก เขารู้สึกว่าได้ประโยชน์จากชีวิตและความสุขยิ่งกว่าเวลาใด ๆ เพราะเขาได้เป็นนักบินรู้สึกพอใจมาก เขาชอบชีวิตเช่นนั้น เพราะเขาได้ทุ่มเทชีวิตของเขาในงานอย่างจริงจัง

ปัญหาของบุคคลผู้นี้เข้าใจได้ง่าย เพราะในระหว่างสงครามเขามีจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิต แต่บัดนี้เขาไม่มีจุดหมายอะไรอีกแล้ว แม้เขากลับมาสู่ครอบครัว มิตรสหายบ้านช่องที่สวยงามน่าอยู่ เครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ พุ่มเฟือยเขากลับไม่มีความสุข เขาก็เช่นเดียวกัน ย่อมต้องการจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิต

อีกเรื่องหนึ่ง เกิดขึ้นในบ่ายวันอาทิตย์ เดือนกรกฎาคม ซึ่งมีอากาศอบอ้าว พนักงานดับเพลิงอาสาสมัครพวกหนึ่งเป็นนักดับเพลิงอาสาสมัครจริง ๆ เขาแต่งตัวรุ่มร่าม สวมรองเท้าสำหรับดับเพลิง ขนาดหนัก เหงื่อท่วมตัวเพราะแดดร้อนจัด กำลังทำความสะอาดสายสูบอยู่ เขาชอบใจทำงานเหล่านี้ทั้ง ๆ ที่อากาศร้อนจัด

เขามีจุดมุ่งหมายในการทำงานนี้ เพราะเป็นกองดับเพลิงของพวกเขา เขามีความเชื่อว่ากองดับเพลิงมีความสำคัญยิ่งกว่าตัวเขา มีความสำคัญพอที่จะเร้าใจให้เขาออกจากบ้านไปทำงานในวันหยุด ทั้ง ๆ ที่อากาศร้อนจัดในบ่ายวันนั้น

ซีโมนมีจุดมุ่งหมายในชีวิตเหมือนกัน คือเป็นสมาชิกในคณะพรรคเศโลเท ซึ่งเป็นคณะพรรคใจร้อนรน จนกระทั่งได้พบกับพระเยซูคริสต์ เราทั้งหลายมีจุดมุ่งหมายต่าง ๆ กันและจุดมุ่งหมายส่วนมากมีคุณประโยชน์ แต่มีจุดมุ่งหมายอยู่ประการหนึ่งซึ่งมีคุณประโยชน์อันแท้จริงที่เรียกร้องให้อุทิศตนโดยสิ้นเชิง คือจุดมุ่งหมายของพระเยซูคริสต์ จุดมุ่งหมายของพระองค์อย่างเดียวเท่านั้นที่ยิ่งใหญ่ สมควรเราทั้งหลายจะอุทิศร่างกายและชีวิตให้โดยสิ้นเชิง

มนุษย์เราทั้งชายและหญิงเป็นบุคคลที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ซีโมน เศโลเท ก็เป็นบุคคลแบบนี้เหมือนกันท่านไม่พอใจในสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้นท่านถึงไปเข้าเป็นพรรคพวกเศโลเท ท่านสนับสนุนคณะนี้อย่างเต็มที่ เพราะเชื่อว่าพวกก่อการใต้ดินสามารถทำการเปลี่ยนแปลงได้

ข้าพเจ้ามักนึกประหลาดใจอยู่เสมอ ๆ ว่า เหตุใดซีโมนจึงละทิ้งคณะพรรคเศโลเทซึ่งมีอำนาจมาก มาเป็นสาวกของพระเยซูผู้เป็นเพียงช่างไม้จากนาซาเร็ธและไม่มีอาวุธแต่อย่างใด

มีคำตอบอยู่ประการเดียวว่า พระเยซูทรงกระทำการสำคัญยิ่งกว่า การเปลี่ยนแปลงของพระองค์ มีความมั่นคงและแน่นอนว่า อาณาจักรของพระองค์ก็ยิ่งยืนกว่า เป็นที่ถูกใจซีโมนผู้ไม่พอใจในชีวิตของตนและใจร้อนรนมาก

ท่านเล่ารู้สึกอย่างไร พวกท่านส่วนมากก็เป็นเหมือนซีโมน คือมีจิตใจใคร่จะส่งเสริมสังคมอย่างแรงกล้าเหมือนกันท่านไม่พอใจในสถานการณ์ปัจจุบัน ท่านปรารถนาจะช่วยเหลือและอยากจะทำเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้ให้ดีขึ้น มีหลายองค์การ หลายคณะที่พยายามจะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ แต่มีเพียงแห่งเดียวเท่านั้นที่ดำรงอยู่ได้ตลอดมาทุกยุคทุกสมัย นั่นคือคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ เพราะองค์การอื่น ๆ เป็นเพียงองค์การที่มนุษย์ตั้งขึ้น จึงให้ประโยชน์เพียงชั่วคราวแล้วล้มเลิกไป

ถ้าท่านต้องการจะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ จงสมัครเข้ามาทำงานในพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ได้ทรงเปลี่ยนแปลงจิตใจของมนุษย์มามากต่อมาก และได้ทรงเปลี่ยนประวัติศาสตร์ของโลกมาแล้วทรงมีอิทธิพลต่อชีวิตของมนุษย์ทั้งหลายมากกว่าผู้อื่น หรือขององค์การใด ๆ ตลอดมายุคทุกสมัย

พระองค์ทรงเอาชนะน้ำใจของคนตั้งหลายร้อยล้านทรงยิ่งใหญ่กว่าอเล็กซานเดอร์มหาราช ซีซาร์ นโปเลียน ฮิตเลอร์ ฯลฯ โดยไม่ต้องใช้เงินหรืออาวุธเลย พระองค์มิได้ศึกษาวิทยาศาสตร์หรือมีความรอบรู้มากเท่าพวกเรา แต่พระองค์ทรงประทานความเข้าใจเกี่ยวกับโลกมนุษย์และสวรรค์ยิ่งกว่านักปราชญ์และปรัชญาเมธีรวมกันเสียอีก พระองค์ได้กล่าวพระคำอันประกอบไปด้วยชีวิตอย่างที่ไม่เคยมีใครได้กล่าวมาก่อนเลยและบังเกิดผลดียิ่งกว่าถ้อยคำของนักกล่าวสุนทรพจน์และจินตกวี ถึงแม้ว่าพระองค์ไม่เคยเขียนหนังสือเลยแม้แต่เล่มเดียว แต่พระองค์ก็ได้คลบบันดาลใจให้นักเขียนได้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ มากมาย ทรงให้หัวข้อสำหรับนักเทศน์ได้เขียนคำเทศน์ นักปาฐกถาได้เขียนหัวข้อเรื่องที่ตนจะกล่าว พระองค์เป็นผู้ทรงกระทำให้เกิดงานศิลปะ เกิดมีหนังสือเรียนและดนตรียิ่งกว่าบรรดานักปราชญ์ในสมัยโบราณและปัจจุบันรวมกันเสียอีก

มนุษย์ทั้งหลายชอบการผจญภัย ข้าพเจ้าแน่ใจว่าซีโมนก็ชอบการผจญภัยเหมือนกัน ท่านจึงได้ร่วมงานกับคณะพรรคใต้ดิน เพราะคณะพรรคเสโลเทนีมีงานเลี้ยงภัยให้ทำมากมายซีโมนอาจจะแอบย่องออกมาจากบ้านในเวลากลางคืน ตอนดึกค่อย ๆ เดินแอบไปตามตรอกตามซอกต่าง ๆ เพื่อไม่ให้ทหารโรมันเห็น อาจจะปีนกำแพงกระโดดลงไปหมอบแอบฟังแล้วก็วิ่งไปหลบซ่อนตามพุ่มมะกอกเทศ แล้วก็หยุดอีก นอนราบบไปกับพื้นดินสักครู่เพื่อให้แน่ใจว่ามีคนมาสืบดู และสะกดรอยตามมาหรือไม่ แล้วก็ออกวิ่งผ่านทุ่งนาไปด้วยหัวใจเต้นระทึก ลัดเลาะไปตามหุบเขา เลียบไปตามริมลำธารที่มีตลิ่งสูงชัน ใช้ทัศนวิสัยต่าง ๆ เมื่อผ่านยามรักษาการณ์ เดินทางไปด้วยความจำใจแล้วฆ่าทหารรักษาการณ์โรมันอย่างเงียบ ๆ

อย่างนี้ว่าชีวิตของซีโมนจะเป็นชีวิตเงียบ ๆ ท่านเป็นบุคคลที่มีชีวิตโลดโผนเต็มที่ จนกระทั่งท่านได้มาพบกับบุคคลที่เป็นนักผจญภัยยิ่งกว่าท่านเข้า และนักผจญภัยผู้ยิ่งใหญ่ที่เสนอคำท้าทายมายังท่าน

ถ้าท่านคิดว่า พระเยซูคริสต์เป็นบุคคลที่มืด ๆ เงียบ ๆ หาแต่ความสบายใส่ตน หรือไม่กระตือรือร้น ก็คงเป็นเพราะคริสเตียนบางคนทำให้ท่านเข้าใจผิดไปเช่นนั้น ขออย่าให้ถือเอาบุคคลเหล่านั้นมาเป็นมาตรฐานวัดพระเยซูเลย ซีโมนพบว่าพระเยซูทรงเป็นนักผจญภัยชั้นเยี่ยมและเมื่อท่านติดตามพระองค์ไปแล้ว ก็ได้ลิ้มรสแห่งการผจญภัยอย่างดีเลิศ เราจะได้พบเหตุการณ์อย่างเดียวกันนี้ใน

องค์พระเยซู เพราะว่าพระองค์เป็นบุคคลที่น่าสนใจ กล่าวหาและร่ำเรง ทำทนายเรายู่ตลอดเวลาบุคคลอื่น เมื่อเทียบกับพระองค์แล้ว ก็ชี้ขาดตาขาวและไม่น่าสนใจเลย

ชีวิตคริสเตียนเป็นชีวิตที่ต้องผจญภัยมากที่สุด เรามักจะเข้าใจผิดว่าชีวิตที่เต็มไปด้วยความบาป และเห็นแก่ตัวเป็นชีวิต โลก โผน ตื่นเต้น โดยแท้ และคิดว่าชีวิตคริสเตียนจืดชืดก็ตามที่จริงแล้วการเห็นแก่ตัวและความบาปเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายที่สุดไม่ช้าชีวิตอันมีค่าของเราก็จะสูญเสียชีวิตไปเปล่า ๆ เหมือนกับบุคคลที่ตายแล้ว

พระเยซูคริสต์เป็นบุคคลที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา จงติดตามพระองค์ไป จะทำให้เราได้ผจญภัยอย่างแท้จริง โปรดทดลองดูด้วยตัวท่านเองเถิด

บางที่ท่านคิดว่าท่านมีลักษณะแตกต่างไปจากคนอื่นและไม่ใช่เป็นคนแบบนั้น “ข้าพเจ้าไม่ใช่เป็นบุคคลที่เคร่งครัดต่อพระศาสนา.....” ซีโมนก็เป็นบุคคลเช่นนั้นเหมือนกัน

การที่จะให้ซีโมน เสโลเท และมัทธิวคนเก็บภาษีเข้ามาเป็นพวกเดียวกัน ไม่น่าจะเป็นไปได้เลย เพราะซีโมนได้เคยปฏิญาณไว้เมื่อจะเข้าเป็นคณะพรรคว่า จะต้องฆ่าคนเก็บภาษีเช่นมัทธิวให้หมดไป แต่บัดนี้ผู้ที่ตั้งใจจะฆ่า และผู้ที่ฆ่าได้มาเป็นมิตรสหายสนิทสนมในคณะเดียวกันแล้ว

บุคคลทั้งสองนี้เป็นตัวอย่างอันดีที่แสดงให้เห็นว่าพระเยซูอาจเปลี่ยนแปลงนิสัยของบุคคลทั้งสองที่เคยเกลียดชังกันและเอามาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ถ้าท่านไม่พร้อมที่จะติดตามพระองค์ไปในวันนี้ หวังว่าท่านคงจะติดตามไปเป็นบุคคลของพระองค์ในวันหนึ่งข้างหน้า

ธาดาย

ชายผู้หนึ่งมีชื่อเล่น ๆ อยู่ถึง 2 ชื่อ คือ “เลียบบาย” แปลว่า “มีกำลังใจเข้มแข็ง” และอีกชื่อหนึ่งว่า “ธาดาย” แปลว่า “ใจกล้าหาญ” ส่วนชื่อจริงของท่านว่า “ยูดา” เป็นบุตรของยากอบ แต่ใคร ๆ ชอบเรียกชื่อเล่นของท่าน

ชื่อเล่นมักจะใช้เป็นเครื่องแสดงลักษณะ หรืออุปนิสัยของบุคคล การที่คนใช้ชื่อเล่นว่า “มีกำลังใจเข้มแข็ง” หรือ “ใจกล้าหาญ” ก็เพราะมีเหตุผลเพียงพอ ยูดา บุตรของยากอบ ได้ชื่อเล่นเหล่านี้มาด้วยวิธีใด ขอให้เราพิจารณาคำว่า “ธาดาย” ที่แปลว่า “ใจกล้าหาญ” อาจจะเป็นเพราะท่านได้เคยช่วยคนเรือกมกำลังจะจมน้ำตายในทะเลกาลิลีมาก่อนก็ได้ ท่านอาจเคยเป็นกษัตริย์ที่กล้าหาญมาก่อนก็ได้ หรือไม่ก็อาจจะเป็นคนกล้าเผชิญสู้กับพวก โรมันก็ได้

ชื่อเล่นอีกชื่อหนึ่งว่า “เลียบบาย” แปลว่า “มีกำลังใจเข้มแข็ง” หมายความว่า น่าคบหาสมาคมและใคร ๆ ชอบเป็นเพื่อนกับท่าน เป็นคนที่พูดด้วยง่าย และสนุกสนาน เลียบบายเป็นบุคคลที่มีชีวิตร่าเริงที่สุด ท่านเป็นคนเปิดเผย ชอบติดต่อกับประชาชน รสนิยมในชีวิตของคนแบบนี้ควรจะเป็นพ่อค้าที่ดี เป็นนักปกครอง หรือเป็นผู้นำในการค้ำจุนพรในการเลี้ยงใหญ่ ๆ

บางที่ท่านอาจจะคิดว่า พระเยซูคริสต์เป็นบุคคลอ่อนแอช่างฝัน และไม่เป็นภัยต่อผู้ใด ตามปกติคนชนิดนี้ย่อมไม่มีใครสนใจจะติดตาม แต่อย่าลืมว่า คนที่มีชื่อเล่นคนหนึ่งว่า “ใจกล้าหาญ” และมีกำลังใจเข้มแข็งได้ยอมสละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อติดตามพระองค์ไปตลอดเวลา

บางที่ท่านอาจจะคิดว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาของคนแก่คนเฒ่า นั่นไม่ใช่วิถีที่พระเยซูและสาวกของพระองค์ปฏิบัติ ยูดาบุตรของยากอบก็ไม่ใช่คนแบบนั้น

ยูดาบุตรยากอบมีชื่อเล่นว่า ผู้มีกำลังใจเข้มแข็ง และผู้กล้าหาญ เป็นบุคคลที่พระเยซูต้องการให้เข้าเป็นสาวกที่สนิทและไว้วางใจ พระเยซูได้เรียกท่านมาเป็นอัครสาวกคนหนึ่งของพระองค์

ยูดาบุตรยากอบมีชื่อเล่นว่า “เลียบบาย” หรือ “ธาดาย” ดำเนินชีวิตร่วมกับเอกอัครสาวกวงในของพระเยซูเป็นเวลาประมาณ สองหรือสามปี ท่านไม่มีชื่อเสียงในทางใด ๆ โดยเฉพาะ แต่ก็ไม่แปลกอะไร เพราะทุกคนไม่อาจเป็นผู้ยิ่งใหญ่ได้เสมอไป

ชีวิตตอนปลายของพระเยซูต้องเป็นที่ประทับใจท่านมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันอาทิตย์ที่มีการแห่ใบตาล ขณะที่พระเยซูเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม เป็นเหตุการณ์ที่น่าสนใจยิ่งนัก ประชาชนร้องเพลงโห่ร้องต้อนรับพระเยซู เขาเอาใบตาลและเสื่อผ้าออกปูต้อนรับพระองค์ ทุกคนเปล่งเสียงสรรเสริญพระองค์ทั่วกรุงเยรูซาเล็ม ธาดายพอใจเหตุการณ์เช่นนี้มาก การโห่ร้องต้อนรับการประมอแสดงความนิยมชมชอบในองค์พระเยซูทำให้ท่านคิดว่าแผ่นดินของพระเจ้ามาตั้งอยู่แล้วจริง ๆ

ต่อมาจากนั้นวันหนึ่งหรือสองวัน พระเยซูเสด็จเข้าไปในลาน โบสถ์ ทรงผลักโต๊ะแลกเงิน ทุกสิ่งทุกอย่างบน โต๊ะนั้นตกลงมายังพื้นลานโบสถ์ แล้วพระองค์ก็เสด็จไปยังที่ขายสัตว์ทรงเอาเชือกมัดทำ แล้จับดื้อฝูงแพะ ฝูงแกะ วัว และปลูสัตว์ต่าง ๆ ที่เบียดเสียดกันอยู่ในคอกให้ออกไปนอกบริเวณโบสถ์ จนหมดสิ้น แรก ๆ ประชาชนต่างพากันงงงัน แต่แล้วก็พอใจมีการโห่ร้อง พวกกันถึงเรื่องการปฏิบัติ และปรียกษากันที่จะยกพระเยซูขึ้นเป็นกษัตริย์ เขากล่าวว่า พระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ที่พวกเรารอคอยกันมานานแล้ว ชาดาบพอใจในเหตุการณ์เหล่านี้มาก เพราะท่านเป็นบุคคลที่ชอบการตื่นเต้นและทำอะไรอย่างเอาจริงเอางัง พระเยซูได้ทรงสนองความต้องการของท่านแล้วโดยสมบูรณ์

ครั้งต่อมา การกระทำของพระเยซูก็หยุดชะงักลง พระองค์มิได้ไปปรากฏในที่สาธารณะไม่ได้ สำแดงความกล้าหาญอีกต่อไป มีอะไรเกิดขึ้นแก่พระองค์หรือ ชาดาบรู้สึกลัวว่า พระองค์ทรงเอาชนะจิตใจประชาชนทั้งหมด และได้ชัยชนะอย่างงดงามในการหาเสียงเพื่อการเลือกตั้งเป็นกษัตริย์แล้ว ทุกคนก็มั่นใจเช่นนั้นและทุกคนก็พร้อมที่จะเลือกพระองค์ แต่แล้วเหตุการณ์ก็กลับเปลี่ยนแปลงไป พระเยซูทรงเห็นห่างไปเสียโดยไม่สนพระทัยเหล่านี้เป็นความรู้สึกของชาดาบ

เมื่อพระเยซูได้เชิญอัครสาวกทั้งสิบสองคนมารับประทานร่วมกัน พระองค์ตรัสว่านี่เป็นการเลี้ยงครั้งสุดท้ายชาดาบทนฟังไม่ได้ และเมื่อเห็นยูดา อิสคาริโอทออกไปเพื่อดำเนินแผนการณ์ทรยศต่อพระเยซู อารมณ์ของชาดาบก็พลุ่งพล่าน ท่านได้เงี้ยหูฟังพระเยซูสั่งให้เหล่าสาวกกระทำกรของพระองค์ต่อไป ยิ่งเมื่อท่านได้ยินพระเยซูตรัสว่า พระองค์จะต้องถูกฆ่า ความรู้สึกของชาดาบก็ถึงจุดเดือดทนอยู่ต่อไปไม่ได้

ชาดาบจึงโพล่งออกมาว่า “เหตุใดพระองค์จึงตรัสเรื่องเหล่านี้กับเหล่าสาวก เหตุใดพระองค์ไม่ปรากฏพระกายแก่มหาชนดังเช่นวันก่อน ๆ เพื่อให้ทุกคนมั่นใจว่า พระองค์เป็นพระเมสสิยาห์เสด็จมาช่วยโลกให้รอดจริง ๆ พระองค์จะได้ไม่ถูกฆ่ามีประโยชน์อันใดที่จะนำเอาเรื่องความทุกข์เช่นนี้มาตรัสแก่เหล่าสาวกในโต๊ะอาหารเป็นส่วนตัว”

ยูดาบุตรยาขอบผู้มีชื่อเล่นว่า “มีกำลังใจเข้มแข็ง” และ “ใจกล้าหาญ” ควรจะได้บทเรียน 3 ประการจากเรื่องนี้

1) ท่านควรจะเรียนรู้เรื่องความอดทนร่วมกับพระผู้เป็นเจ้าของ พระองค์ทรงกระทำกรตามเวลาที่พระองค์ทรงเห็นว่าเหมาะสม พระองค์จะไม่ทรงกระทำกรตามกำหนดเวลาของเราและการรอช้านั้นเป็นประโยชน์แก่ตัวเราเอง โดยมากคนเราในสมัยนี้มักจะใจร้อนเหมือนชาดาบ ท่านผู้อ่านก็คงเป็นเช่นเดียวกันกับข้าพเจ้า เรามักจะเร่งรัดพระเจ้าให้ทรงกระทำกรตามโครงการอันเล็กน้อยของเราให้ลุล่วงไปในทันทีทันใด เราเป็นใครกันที่จะไปบงการให้พระผู้เป็นเจ้าของทรงกระทำโน่นกระทำนี่ตามใจชอบของเรา

สมมุติว่า เช้าวันหนึ่งเรากำลังทำงานอยู่ แล้วมีเด็กคนหนึ่งบ้าบิ่นเดินเข้ามาในที่ทำการของท่าน แล้วบอกให้ท่านทำอย่างนั้นอย่างนี้ ท่านจะรู้สึกอย่างไร และมีความคิดเห็นอย่างไรต่อเด็กคนนั้น เราทั้งหลายมักจะประพาศต่อพระผู้เป็นเจ้า คังเด็กหนุ่มผู้นั้นเหมือนกัน

เมื่อไม่นานมานี้ จ๊อค บุตรชายของข้าพเจ้านำรถตัดกินเครื่องเล่นของเขามาให้ข้าพเจ้าซ่อม ข้าพเจ้านำรถนั้นมาวางไว้บนโต๊ะทำงานเพื่อตรวจดูว่าจะซ่อมได้ด้วยวิธีใด ข้าพเจ้าเห็นว่าจะต้องใช้เวลามากอยู่สำหรับการซ่อมนี้ แต่บุตรชายของข้าพเจ้าออกความเห็นตั้งร้อยอย่างพันอย่าง เพราะอยากจะให้ซ่อมเสร็จภายในเวลา 2-3 วินาที เขาคิดว่าใช้กาวติดที่เครื่องเหล็กประเดี้ยวประเดี้ยวก็ใช้การได้ สักครูหนึ่งจ๊อกรก็กระวนกระวายและอดทนอยู่ไม่ได้ พอสักห้านาทีเขาก็ลุกขึ้นแสดงอาการโกรธจัดเดินออกไปและบ่นพึมพำว่ารถตัดกินของเขาเสียหายหมดแล้ว และข้าพเจ้าไม่มีความสามารถที่จะซ่อมแซมให้เขาได้ พวกเรามักจะปฏิบัติอย่างนี้ต่อพระผู้เป็นเจ้าบ่อย ๆ พยายามที่จะเร่งเร้าพระองค์พยายามที่จะสอนพระองค์ให้ทรงกระทำอย่างนั้นอย่างนี้ตามใจเรา

แน่นอนที่เดียวพระคริสต์ทรงทราบว่าจะทำอะไรอยู่ และพระองค์ทรงกำหนดแผนการณ์ไว้อย่างถูกต้องพระเจ้าก็ทรงเป็นเหมือนกันกับพระเยซูคริสต์

2) ธาตุยควรจะเรียนรู้จักการเชื่อฟังพระคริสต์ ยูดาบุตรยากอบปรารถนาแต่จะเป็นคนดู ท่านอยากจะนั่งดูพระเจ้าทรงกระทำกิจการต่าง ๆ แท้จริงพระเจ้าไม่ต้องการให้คนคอยดูหรือคอยแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นกำลังใจให้พระองค์แต่อย่างใดพระองค์ต้องการคนที่เชื่อฟังและร่วมคู่เคียงไปกับพระองค์

เรามากได้ยินคนถามกันว่า “ทำไมพระเจ้าไม่ทรงกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง” คนที่ถามนั้นก็มิได้กำหนดแน่นอนลงไปว่า จะให้พระองค์ทำอะไร อยากแต่จะให้ทำ เขาพูดเป็นทำนองว่า อยากให้พระเจ้าทรงกระทำการ โดยเร่งรีบและให้กระทำการอัศจรรย์สักสองสามอย่างเพื่อเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ เป็นต้น ว่า เรื่องสงคราม เหตุใดพระเจ้าไม่ทรงกำจัดสงครามให้หมดไปหรือเรื่องการกันดารอาหารว่าพระเจ้าไม่ทรงกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อกำจัดความขาดแคลนกันดารให้หมดไป

แท้จริงเครื่องมือที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อให้กระทำงานของพระองค์ในโลกนี้ คือมนุษย์ชายและหญิงที่เชื่อฟังพระองค์สงครามนั้นมนุษย์เป็นผู้ก่อขึ้น เมื่อพวกเราและผู้นำของเราได้เรียนรู้จักการเชื่อฟังพระเจ้าแล้ว อย่างน้อยที่สุดก็ทำให้ความตึงเครียดระหว่างประเทศหมดไป การอดอยากกันดารอาหารก็ดีเป็นผลจากการกระทำของมนุษย์เอง แท้จริงในโลกนี้มีอาหารเหลือเฟือ ผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าจะต้องช่วยกันจัดการแบ่งสันปันส่วนที่เหลือนั้นให้แก่คนที่ไม่มี

ปัญหาอีกข้อหนึ่งที่คนเรามากจะหิบบกขึ้นมาถามกันบ่อย ๆ ก็คือ “เหตุใดข้าพเจ้าจึงไม่มีความรู้สึกอะไรเกิดขึ้นในจิตใจ” ถ้อยคำเช่นนี้มีผู้กล่าวกันมาก และเป็นอันตรายในข้อที่ว่า ก่อนที่คนเราจะรับนับถือศาสนาใด ๆ จะต้องมีความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งเสียก่อน เรามักเข้าใจผิดว่า ถ้าไม่เกิด

ความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นแล้ว จะต้องมีการบกร่อง เรามุ่งหวังเพียงความรู้สึกทางอารมณ์หรือ การเร้าวิญญาณเท่านั้น ถ้าไม่รู้สึกว่าเกิดอะไรขึ้นในใจแล้ว ก็รู้สึกว่ามีมลทิน เกียดแค้นและผิดหวัง แนวคิดเช่นนี้เกิดจากประชาชนไปอ่านหนังสือทางศาสนาที่เหลวไหลซึ่งพิมพ์ออกจำหน่ายแพร่หลาย ในทุกวันนี้หนังสือซึ่งมีที่กล่าวว่าจะเป็นเรื่องศาสนา แต่ไม่เป็นความจริงเสมอไป พระคริสต์ยังคงเป็นทาง นั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต

พวกเราส่วนมากมักจะไปหลงนมัสการความรู้สึกแทนที่จะนมัสการพระเจ้า ถ้าท่านแสวงหา เพียงความรู้สึกจะต้องเสียเวลานาน เพราะพระเจ้าไม่ได้เสด็จมาประทานความรู้สึกในใจอย่างใด พระองค์เสด็จมาเรียกร้องเอาความเชื่อฟังและสัญญาจะประทานชีวิตให้

3) ชาดาคาร์จะได้เรียนรู้จักการรับผิดชอบต่อองค์พระเยซูคริสต์ ยูดา ผู้กล้าหาญและมีกำลังใจ อันเข้มแข็งต้องการทำทุกสิ่งเพื่อพระศาสนา ท่านต้องการให้ทุกคนปฏิบัติวันแต่ตัวท่านเอง พวกเรา ก็เป็นเช่นนั้นเหมือนกัน

ในที่สุดชาดาก็เรียนรู้ว่า ศาสนาคริสต์เริ่มต้นจากพระคริสต์ และจะมีความหมายในชีวิต ของท่านก็ต่อเมื่อได้มาเผชิญหน้ากับองค์พระเยซูคริสต์เป็นส่วนตัว ถ้าท่านไม่เข้าสนิทกับพระองค์ เสียก่อน ศาสนาคริสต์จะไม่มีประโยชน์อะไรแก่ตัวท่านเลย ถึงแม้ว่าคริสต์เคยใน โลกนี้ จะมีมาก น้อยสักเพียงใดก็ตาม

เราจะโยนภาระเรื่องศาสนาคริสต์นให้ผู้อื่นไม่ได้ เป็นหน้าที่รับผิดชอบของเราโดยเฉพาะ ศาสนาคริสต์เริ่มต้นในตัวท่านและตัวข้าพเจ้า เราจะต้องทำงานของพระคริสต์ เราต้องขยายความรัก ของพระองค์ให้กว้างออกไป และนำเอาการยกโทษของพระองค์ไปให้ผู้อื่น เราจะโยนภาระนี้ไปให้ ผู้อื่นทำแทนไม่ได้มีผู้ถามว่า “คนที่เห็นพระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากตาก็เชื่อในพระองค์ได้ง่าย ๆ แต่ ในสมัยนี้จะเชื่อได้อย่างไร” คำตอบก็คือว่าคนภายนอกจะรู้จักพระคริสต์โดยทางตัวเรา หน้าที่ของเราก็ คือดำเนินชีวิตเพื่อให้อื่นรู้จักพระองค์

ถ้าบุคคลมีความอดทนต่อพระเจ้า เชื่อฟังพระองค์และพร้อมที่จะรับผิดชอบในพระราชกิจของ พระองค์ อะไรจะบังเกิดขึ้น พระเยซูได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า พระองค์จะสถิตอยู่ในใจผู้นั้น แล้ว พระองค์จะทรงเป็นพระสหายและพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน บุคคลที่จะได้รับสิ่งเหล่านี้อาจเป็นตัวท่าน เองก็ได้

เราไม่ทราบแน่ชัดว่าอะไรเกิดขึ้นแก่ยูดา บุตรยากอบ ซึ่งมีชื่อเล่นว่า ชาดาคาร์และเลียบบาย พระคัมภีร์ บอกแต่เรื่องพระเยซูไม่บอกเรื่องของคนอื่น ๆ แต่ก็เห็นได้ชัดเจนว่าชีวิตของพระคริสต์ปรากฏอยู่ในชีวิต ของยูดาเป็นส่วนมาก โดยมากใคร ๆ ระลึกถึงท่านในนามของอัครสาวกที่ชื่อว่า “ชาดาคาร์” ซึ่งแปลว่า “ผู้ กล้าหาญ”

ตามเรื่องเล่าว่าชาคายทำงานอยู่ในคริสตจักรกรีกเป็นเวลาหลายปี ต่อมาจึงได้ไปยังป่าร้างทาง ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศตุรกี และตอนใต้ของประเทศรัสเซีย คำบอกเล่ากันต่อ ๆ มาว่า ท่านได้ ประพฤติตนสมกับชื่อเล่นอย่างกล้าหาญในการรักษาคนเจ็บป่วย และได้พยายามโรคเรื้อนด้วย ท่านมีใจ กล้าหาญจนถึงที่สุด เข้าใจกันว่าท่านตายด้วยบาดแผลถูกธนูที่พวกคนป่าในเมืองอาราร์ตยิงมาสังหาร เรื่องเป็นเพียงคำบอกเล่าต่อ ๆ กันมา แต่ก็สอดคล้องกับเรื่องของชาคายดังที่เราคิดว่าจะเป็นไปได้ เพราะ พระคริสต์ทรงประทับอยู่ในจิตใจของท่านผู้นี้

คนเราส่วนมากมักไม่มีความกล้าหาญเป็นคุณสมบัติ เช่นกล้าที่จะดำเนินชีวิตไปตามทางชอบ ธรรม กล้ายืนหยัดต่อสู้เพื่อความจริง กล้าที่จะฟันความปรารถนาอันชั่วร้ายของฝูงชน กล้าที่จะเป็น คนของพระเยซูคริสต์ เรากลัวที่จะต้องถูกทอดทิ้งอยู่โดดเดี่ยว เรามักจะตกใจเมื่อคิดว่าเรายู่อีกฝ่ายหนึ่ง ตามลำพังคนเดียว เราตกใจจนหน้าซีดเมื่อเผชิญชีวิต เศรษฐกิจ เศรษฐกิจกับเพื่อนหรือศัตรูตามลำพัง

ท่านไม่ต้องอยู่ตามลำพังคนเดียว เพราะสหายคนสำคัญที่มองไม่เห็นไม่ได้เห็นด้วยตาอยู่ใกล้ ๆ ท่าน ถ้าท่านทำงานร่วมกับพระองค์ ท่านจะเป็นฝ่ายคนหมู่มากใหญ่เสมอ จงอดทนทำงานร่วมกับพระองค์ เชื่อฟังพระองค์ และรับผิดชอบในหน้าที่ของพระองค์ แล้วพระองค์จะประทับอยู่ในตัวท่าน ชื่อเล่นของ ท่านอาจไม่ใช่ชาคาย แต่ท่านจะไม่ต้องเปล่าเปลี่ยวใจ และไม่ต้องสะดุ้งกลัว เพราะพระคริสต์ประทับอยู่ ในตัวท่าน

ยากอบ บุตรอัลเฟอัส

มีสาวกอีกผู้หนึ่งซึ่งไม่มีใครจะมีใครจดจำเรื่องราวของท่านได้มากนัก บุคคลผู้นี้มีชื่อยากอบ บุตรชายของอัลเฟอัส มีชีวิตอยู่ในสมัยของพระเยซู แต่พระคัมภีร์มิได้ระบุถึงสิ่งที่ยากอบบุตรอัลเฟอัส ได้กระทำหรือกล่าวไว้ มีแต่เสียงของท่านเท่านั้นที่ปรากฏอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม พระเยซูทรงตระหนักในความสามารถของบุคคลผู้นี้ แต่ทรงแต่งตั้งให้เขาเป็นเอกอัครสาวกของพระองค์

เราไม่ทราบประวัติเดิมของบุคคลผู้นี้ รู้แต่เพียงว่าท่านมีพี่ชายคนหนึ่งซึ่งเป็นบุตรของอัลเฟอัส เหมือนกัน ชื่อเลวี เลวีเป็นคนมีความหลัง คือเป็นคนเก็บภาษีคูด โกงและขายชาติเลวีผู้นี้ได้นามใหม่ว่า มัทธิว เป็นเอกอัครสาวกของพระเยซูเหมือนกัน

ยากอบบุตรชายของอัลเฟอัสเป็นเหมือนกับพี่ชายของท่านหรือไม่ ท่านได้พบกับพระเยซู ทางมัทธิวพี่ชายของท่านหรือไม่ บางทีเราลืมไปว่าความประพฤติเป็นตัวอย่างที่มีอิทธิพลเหมือนบุคคล ในครอบครัว บางที่ยากอบรู้จักกับพระเยซูก็เพราะว่าพี่ชายถือศาสนาคริสต์นิกายก็เป็นได้

หรือว่าอาจจะเป็นเพราะการอบรมซึ่งท่านได้รับในครอบครัวฝังลึกอยู่ในจิตใจของท่านก็เป็นได้ อัลเฟอัสบิดาและมารดาของท่านเป็นคนเคร่งครัดในศาสนา และมีการสอนศาสนากันอย่างจริงจังภายในครอบครัว สิ่งเหล่านี้อาจเป็นตัวอย่างอันดีแก่มัทธิวและยากอบก็เป็นได้ จิตใจของ บิดามารดาอาจผิดหวังและระทมทุกข์ เมื่อเลวีบุตรชายของตนมีอาชีพเป็นพนักงานเก็บภาษี และบางที จิตใจของท่านทั้งสองจะต้องชอกช้ำอีกเป็นกำรบสองเมื่อยากอบมีอาชีพอย่างเดียวกับพี่ชาย

อย่างไรก็ตาม การอบรมและแบบอย่างดังกล่าวไม่ไร้ผลเสียเลยทีเดียว เหมือนกับเมล็ดพืชที่ เจริญขึ้นอย่างช้า ๆ จะต้องปลูกลงในดินให้ลึก การอบรมและตัวอย่างภายในครอบครัวย่อมเจริญขึ้นใน ชีวิตของบุตรทั้งสอง และได้บังเกิดผลดีต่อไป บุคคลทั้งสองจึงได้เข้ามาเป็นเอกอัครสาวกของพระเยซู

เลวี หรือ มัทธิว เป็นบุคคลที่มีนามอุโฆษ ท่านเขียนพระกิตติคุณชื่อมัทธิว ชื่อของท่านจึงอยู่ใน อันดับต้น ๆ ในบัญชีชื่อสาวกของพระเยซู แต่ชื่อของยากอบน้องชายอยู่ในอันดับท้าย ๆ คนทั้งหลาย มักจะลืมยากอบเสีย ท่านมิได้ถูกรังสรรค์ของพี่ชายผู้เรื่องนามมาดบังเท่านั้น แต่ยังถูกรังสรรค์ของยากอบอีก คนหนึ่งมาดบังรังสรรค์ของท่านเสียด้วย

ยากอบซึ่งเป็นเอกอัครสาวกอีกผู้หนึ่งนั้นเป็นบุตรของเศเบดี ท่านเป็นคนหนึ่งในจำนวนสาวก สามคนที่เด่น คือเปโตร ยากอบ และยอห์น ยากอบบุตรของเศเบดีนี้เป็นคนใจร้อน พุดชวานผ่าซาก ส่วนยากอบบุตรของอัลเฟอัสมีลักษณะแตกต่างกับยากอบบุตรเศเบดีเป็นอันมาก

ยากอบบุตรอัลเฟอัสอาจจะเป็นคนเดียว หากพิจารณาชื่อเล่นที่ว่า “ยากอบ” แปลว่า “คนเล็ก ๆ” หรือ “คนเดียว” บางทีพระเยซูเป็นผู้ให้ชื่อนี้แก่ยากอบ “คนเดียว” พระเยซูทรงเป็นผู้มีอารมณ์ขบขันชอบตั้งสมญาให้บุคคลหลายคน เช่น ซีโมน เป็น เปโตร เลวีเป็นมัทธีว เป็นต้น

ยากอบ “ผู้เล็กน้อย” เมื่อพิจารณาโดยผิวเผินจะเห็นว่าท่านเป็นผู้เล็กน้อยในทุก ๆ ด้าน ไม่มีอะไรเด่นเลย คนจึงลืมนามผู้นี้เสีย ไม่มีใครเทศนาระบุชื่อท่านเลย ในพระคัมภีร์ก็มีแต่ชื่อของท่านระบุอยู่ในบัญญัติเอกราชสาวกทุกแห่ง รวมทั้งชื่อสาวกรุ่นแรกในคริสตจักรภายหลังการสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระเยซู การที่ท่านมีชื่อปรากฏว่าเป็นเอกราชสาวกคนหนึ่ง แสดงว่าพระเยซูทรงถือว่าท่านมีส่วนสำคัญในพระราชกิจของพระองค์ ยากอบผู้เล็กน้อยเป็นเอกราชสาวก แสดงถึงบทบาทสำคัญของบุคคลเงียบ ๆ คนที่โลกลืมนาม และบุคคลที่ต่ำต้อยในโลกนี้ คนแบบนี้มีมากจนเราไม่รู้ว่าจะไปตั้งค้นหา ตัวอย่างมาจากที่ไหนดี ทุกยุคทุกสมัยมา บุคคลต่ำต้อยที่โลกลืมนามนี้ได้กระทำคุณประโยชน์ไว้มากมาย

ต้น ค.ศ.1200 ทุกคนทราบว่ามีอินโนเซนต์ที่ 3 ดำรงตำแหน่งมหาสันตปาปา ต้นปีนั้นสันตปาปาอินโนเซนต์ทำพิธีสวมมงกุฎให้แก่จักรพรรดิออตโตที่ 4 จอมจักรพรรดิโสลีโรมันเอมไปร์ ทุกคนรู้จักจักรพรรดิออตโตที่ 4 เป็นอย่างดี ในต้นปีเดียวกันนี้ ทุกคนได้กล่าวขวัญถึงซาลาติน ผู้นำมอสลิม และพวกครูเสดซึ่งทำการรบพุ่งกัน ขณะเดียวกันนี้ มีบุคคลเงียบ ๆ ผู้เล็กน้อยผู้หนึ่งซึ่งได้ทำการรักษาคนโรคเรื้อนสองสามคน และสงเคราะห์คนยากจนด้วยบุคคลผู้เล็กน้อยนี้อยู่เสมอ ท่านคือเซนต์ฟรานซิสแห่งแอสซีซี ไม่มีใครสนใจกับสันตปาปาอินโนเซนต์ที่ 3 หรือจักรพรรดิออตโตที่ 4 หรือพวกครูเสดอีกต่อไป

ในกรุงลอนดอนระหว่างปี ค.ศ.1850-1860 มีพ่อค้าขายเสื้อผ้าผู้หนึ่งชื่อยอร์ช วิลเลียม เป็นคนเงียบ ๆ เป็นผู้เล็กน้อยที่โลกไม่รู้จัก เพราะยอร์ช วิลเลียมมิได้เป็นนายกรัฐมนตรีอังกฤษ หรือสมาชิกรัฐสภาแต่ประการใด ท่านมิใช่เป็นคนมีชื่อเสียงเด่น ไม่เคยแต่งหนังสือหรือรับรางวัลอย่างใด ๆ ท่านไม่เคยรับชนะในการสงคราม หรือชอบทำอะไรอะอะอะไรอะอะไว้วางใจแต่ท่านได้เชิญเด็กหนุ่มสองสามคนมาร่วมอธิษฐาน และสนทนากันแบบคริสเตียนในเวลาว่างงานเท่านั้น ด้วยยอร์ช วิลเลียมเองหาว่า การกระทำของท่านเป็นบ่อเกิดแห่งองค์การอย่างหนึ่งขึ้นแล้ว ที่เราเรียกกันในทุกวันนี้ว่า ไว. เอ็ม. ซี. เอ ซึ่งมิสาขาอยู่ในประเทศต่าง ๆ ที่เจริญแล้วทั่วโลก

อย่าดูถูกอิทธิพลของคนเงียบ ๆ ผู้เล็กน้อยที่โลกลืมนามเป็นอันขาด เพราะบุคคลเหล่านั้นเป็นคนสำคัญที่สุดอย่างแท้จริง ถ้าตำรวจก็ดี พนักงานรถไฟก็ดี คนโดยสารก็ดี ประพฤติตนเป็นคนสงบเงียบ ท่านเป็นคนเล็กน้อยที่โลกลืมนามเสียแล้ว เหตุการณ์จะไม่เกิดขึ้นเหมือนดังตัวอย่างต่อไปนี้

วันหนึ่งในปี ค.ศ.1893 ในอาฟริกาใต้ ชายผิวสีน้ำตาลไหม้ผู้หนึ่งซื้อตัวรถนอนในชั้นที่หนึ่ง เพื่อเดินทางต่อไปยังแคว้นเปรตอเรีย เขาเข้าไปนอนในห้องชั้นที่ 1 เพื่อพักผ่อนขณะรถแล่น ครั้นมาถึง สถานีมาริสเบิร์ก ชายผิวขาวผู้หนึ่งขึ้นมาบนรถ เห็นคนผิวสีน้ำตาลล้วงละเมิดเช่นนั้น ก็ถอยออกไป สักครู่หนึ่ง เขาไปตามพนักงานรถไฟสองนายเข้ามาด้วย เจ้าพนักงานรถไฟสั่งให้ชายผิวสีน้ำตาลผู้นั้น ออกไปยังรถการ์ด ชายผู้นั้นนำตัวชั้นหนึ่งออกแสดงว่ามีสิทธิ์ แต่พนักงานรถไฟก็คงยังยืนยันตามเดิม ชายผิวสีน้ำตาลไม่ยอมออกไป สักครู่หนึ่งต่อมาตำรวจนายหนึ่งขึ้นมาผลักชายผิวสีน้ำตาลและกระเป๋าดู เดินทางของเขาออกไปยังชานชาลาสถานีรถไฟ เหตุการณ์เกิดขึ้นครั้งนี้ทำให้ชีวิตจิตใจของชายผิวสีน้ำตาลผู้นั้นเปลี่ยนไปทันที เขาได้กลับยังประเทศอินเดียแล้วกลายเป็นคนมีชื่อเสียงในหลายปีต่อมา หวังว่าท่านคงรู้จักชายผู้นี้ มหาตมะคานธีนั่นเอง

โลกควรจะมีบุคคลอย่างยากอบมากขึ้น เหตุการณ์ดังกล่าวจะไม่มีวันเกิดขึ้นเป็นอันขาด อีกเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นเป็นคั้งนี้ คือหนึ่งเจ้าของภัตตาคารในมลรัฐเซาต์คาโรไลนาได้สั่งให้ลูกค้าผิวสีน้ำตาล และครอบครัวออกจากภัตตาคารทันที หารู้ไม่ว่าได้มีผลร้ายแรงเกิดขึ้นภายหลัง ด้วยเหตุที่เขาได้เหยียดหยามชายผิวสีน้ำตาลและครอบครัวของเขาอย่างรุนแรง พอชายผู้นี้กลับไปถึงอเมริกาได้อันเป็นภุมิลาเนาของเขาก็ได้เข้าเป็นสมาชิกในคณะพรรคคอมมิวนิสต์ทันที บัดนี้เขากลายเป็นผู้นำคณะพรรคคอมมิวนิสต์ในทวีปอเมริกาใต้ไปแล้ว เขาอ้างว่าการที่เขานับถือลัทธินี้ ก็เพราะเหตุการณ์ในคืนวันนั้นที่เซาต์คาโรไลนานั้นเอง

ถ้ามีคนเช่นยากอบผู้เล็กน้อยในโลกนี้เป็นจำนวนมาก ๆ ก็จะได้ไม่น้อย อีกตัวอย่างหนึ่งเล่าว่า การโรงผู้หนึ่งเป็นคนเฝ้าสมาคมพักผ่อนหย่อนใจสำหรับผู้ยากจนแห่งหนึ่ง วันหนึ่งเห็นเด็กยากจนมา ยืนอยู่ที่ประตูสมาคม การโรงไม่ชอบกิริยาท่าทางของเด็กผู้นั้น จึงไล่ไปเสียต่อมาทั่วโลกได้ทราบข่าว เด็กผู้นี้ในประเทศรัสเซีย เขาเป็นคนหนึ่งที่มีมันสมองคิดแผนการณ์ปฏิวัติในเดือนตุลาคม 1917 ทำให้พวกคอมมิวนิสต์มีอำนาจมาก ชายผู้นี้ชื่อเลออน ทรอสกี สมมุติว่ามีใครสักคนหนึ่งเชิญเด็กคนนั้นให้เข้าไปในสมาคม เป็นมิตรกับเขา และช่วยเหลือเขา ชีวิตต่อมาเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่จะเป็นอย่างไรบ้าง เขาคงทำสิ่งอันเป็นคุณประโยชน์ให้แก่โลกได้อย่างมากมายทีเดียว (ข้าพเจ้ารู้สึกสะอื้นเมื่อนึกถึงเรื่องนี้คราวไร เพราะข้าพเจ้าก็เคยไล่เด็กชุกชุกออกไปจากลานบ้านบางครั้งบางคราวเหมือนกัน)

จากเรื่องที่เล่ามาข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า การกระทำต่อบุคคลที่เห็นว่าไม่สำคัญได้ก่อให้เกิดภัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นภัยต่อคนทั่วโลก แท้จริงคนเจิบขจรและบุคคลเล็กน้อยมีอำนาจมาก

บางคนอาจจะเห็นว่า การหยอกล้อกริยาเล่นบั้งในครัวเป็นสิ่งไม่สำคัญ ผู้ใหญ่บางคนบ่นว่ามีฐานะอยู่ไม่มีเวลากับบุตรหลาน สิ่งเล็กน้อยเหล่านี้จะทำหรือไม่ทำก็ดูเหมือนว่าไม่มีความสำคัญอะไร แต่

จงคิดดูเสียใหม่ สิ่งไม่สำคัญนี้แหละจะกลายเป็นสิ่งสำคัญที่สุด คนเจียบขริมผู้เล็กน้อย และบุคคลที่ไม่มีผู้ใดเอาใจใส่อาจมีอิทธิพลสำหรับความดีได้เหมือนกัน

ศาสตราจารย์แห่งคริสตจักรเพรสไบทีเรียนในเมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่งเล่าว่าหลายปีมาแล้ว ท่านเห็นเด็กหน้าตาสกปรกผู้หนึ่งมายืนอยู่ที่หน้าต่างโบสถ์ ท่านไม่ได้เอาใจใส่รอยสกปรกบนหน้าต่าง แต่ได้ออกไปข้างนอกเพื่อดูว่าเด็กนั้นจ้องดูอะไร จึงทราบว่าเด็กจ้องดูแผนที่ซึ่งแขวนไว้บนฝาผนัง แทนที่ท่านจะไล่เด็กนั้นไปเสีย ท่านกลับเชิญเด็กให้เข้าไปข้างในเพื่อจะเห็นแผนที่นั้นได้ชัดเจน เพราะเห็นแผนที่บอกสถานที่ทำการของคณะเพรสไบทีเรียนมิชชันทั่วโลก ท่านศาสตราจารย์อธิบายถึงงานของศาสนาทั่วโลกตามที่ปรากฏอยู่ในแผนที่นั้น ในที่สุดท่านศาสตราจารย์และเด็กต่างก็ลาจากกันไป

ต่อมาเด็กก็เติบโตขึ้น ท่านศาสตราจารย์ย้ายจากเมืองเล็ก ๆ นั้นไปทำงานที่อื่นแต่เหตุการณ์ในครั้งกระโน้นยังคงฝังอยู่ในจิตใจของเด็กชายผู้นั้น ที่ชื่อว่าวิมอแกน ต่อมาเขาได้ไปเป็นศาสนาทูตอยู่ในประเทศปอดโตริโกเป็นเวลาหลายปี ปัจจุบันเป็นเลขธิการของบอร์ดมิชชันประจำชาติสำหรับหมู่เวสอินดีส ทั้งนี้เพราะมีผู้ยอมเสียสละเวลาเพียงเล็กน้อยเพื่อเด็กผู้นี้

มีเด็กสูงใหญ่คนหนึ่ง ย่องเข้าไปในห้องเรียนที่โรงเรียนอิลินอยส์ เมื่อโรงเรียนเลิกแล้ว อาจารย์เมนเตอร์ เกรแฮมเงยหน้าขึ้นเห็นเด็กหนุ่มร่างยักษ์ยืนก้ำกึ่งอยู่ราวกับเป็นนักแสดงโตบ้านนอกเข้ากรุงและปราบนักแสดงในกรุงราบเรียบหมดแล้ว ฉะนั้นอาจารย์เกรแฮมพิจารณาเด็กหนุ่มตั้งแต่หัวจดเท้า ทำทางของเด็กดูคล้ายกับว่าเป็นคนโง่เขลา แต่ทว่าแข็งแรงบึกบึน ใคร ๆ อาจจะล้ออาจารย์เมนเตอร์ เกรแฮมกันหมดแล้ว แต่คนจะรู้จักลูกศิษย์ของท่านคนนี้อย่างไรอีกนาน ศิษย์ของท่านก็คือ อับราฮัมลินคอล์นนั่นเอง

ทุกเย็นวันพฤหัสบดี ที่โบสถ์ของเรามีคนประมาณ 20 คนมาประชุมพร้อมเพรียงกัน ตามปรกติบุคคลเหล่านี้ควรจะไปอยู่โรงอนาถาหรือสถานพยาบาลแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือไม่ก็ป่าช้าเสียมานานแล้ว เพราะบุคคลพวกนี้เดิมทีติดของเสพติดมีนเมาเสียวอมแฉม แต่ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้าได้แสดงบทบาททางคนเจียบ ๆ เพียง 2-3 คน บุคคลเหล่านี้จึงได้เลิกดื่มอย่างเด็ดขาด เขากลับมีความสุขและทำงานได้เข้มแข็ง ชีวิตของเขาจึงเป็นสุขร่าเริงสืบไป

ความดีเด่นไม่มีความสำคัญประการใดเลย บุคคลสำคัญที่เป็นประโยชน์อันแท้จริง คือบุคคลผู้เล็กน้อยมีชีวิตอยู่เจียบ ๆ และที่คนทั้งหลายพากันลืม คนพวกนี้แหละเป็นบุคคลสำคัญที่ได้กระทำงานสำคัญ ๆ มาแล้วมากต่อมาก

ท่านอาจคิดว่าตัวเองไม่มีความสำคัญ ไม่มีชื่อเสียงหรือความดีเด่นในทางใด ๆ トラบใดที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ฟังระลึกอยู่เสมอว่า พระเจ้าให้ท่านเกิดมาในฐานะเช่นนี้ก็ด้วยทรงมีความมุ่งหมายประการ

ใดประการหนึ่ง ความมุ่งหมายนั้นก็คือ การรับใช้พระเจ้าและการเข้าสนิทกับพระองค์ตลอดไป การรับใช้พระเจ้าในชีวิตประจำวันนั้นและเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในโลก

นักประพันธ์ฝรั่งเศสผู้หนึ่งเคยเขียนเยาะเย้ยผู้อื่น และเคยมีชื่อเสียงอยู่พักหนึ่ง เขาถูกกมณูษย์ว่ามีความสำคัญน้อยกว่าที่ดูเหมือนจะเป็น เขาพูดผิด เพราะข้อความนี้ขัดต่อความมุ่งหมายที่องค์พระเยซูคริสต์ทรงดำเนินชีวิต ทรงสิ้นพระชนม์และทรงเป็นขึ้นมาใหม่ มนุษย์เราอาจสำคัญกว่าที่เป็นอยู่ได้

พระเยซูทรงเรียกคนเงิบ ๆ ผู้เล็กน้อย และผู้ที่โลกลิ้มมาเป็นสาวกของพระองค์ ใคร ๆ พวกนี้เรียกยกอบบุตรอัลเฟอัสว่ายกอบ “ผู้เล็กน้อย” ท่านอาจมีร่างกายต่ำเตี้ย ไม่มีชื่อเสียง ไม่มีความคิดเด่น และไม่ได้รับการยกย่อง แต่ท่านเป็นคนมีความคิดไกล ใจกว้างขวางและมีจิตใจสูง เหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ก็เพราะท่านเป็นคนของพระเยซูคริสต์นั่นเอง

ชาวโลกจะระลึกถึงเราชั่วเวลาไม่นานเท่าไรนัก อาจจะเป็นชั่วระยะเวลาร้อยปี หรือห้าร้อยปี เป็นอย่างมาก แล้วเขาก็จะลืมพวกเราหมด อย่าได้ถือเอาสิ่งเหล่านี้มาเป็นอารมณ์แล้วมีความรู้สึกที่ท่านไม่มีความสำคัญ แท้จริงท่านมีความสำคัญยิ่งกว่าที่ท่านคิดหลายต่อหลายเท่านัก

ท่านทั้งหลายจงเข้ามาเป็นคนของพระคริสต์เสียและเมื่อท่านได้เข้าร่วมงานกับพระองค์แล้ว ท่านจะเป็นบุคคลสำคัญยิ่งกว่าที่ท่านเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

ยูดา อิสคาริโอต

ชื่อยูดา เมื่อฟังแล้วทำให้เรารู้สึกขนลุก เพราะมีความหมายว่าเป็น “ผู้ทรยศ” เป็นสัญลักษณ์ของความไม่ซื่อตรงและทรลัทธิเป็นที่สุด นับตั้งแต่พระเยซูคริสต์ถูกตรึงเป็นต้นมาไม่มีใครนิยมตั้งชื่อลูกหลานของตนว่า ยูดา ทั้ง ๆ ที่ชื่อยูดาไม่เคยมีผู้นิยมกันมาและเป็นชื่อที่แพร่หลายกันมาก่อน เป็นชื่อที่มีเกียรติในประวัติศาสตร์ของชนชาติยูดาห์ในพระคัมภีร์ เดิมยูดาเป็นชื่อหนึ่งในจำนวนบุตรชายสิบสองคนของยาโคบ และชายอีกผู้หนึ่งที่ก่อการกบฏเพื่อก่อกบฏของชาติในศตวรรษที่ 12 ก่อนคริสตกักราชก็ชื่อยูดาเหมือนกัน ยูดาผู้นี้คือ “ยูดามักกะปิยะ” ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของชาชาติยูดาเหมือนยอร์ช วอชิงตัน ยูดาจึงกลายมาเป็นชื่อวีรชนของชาติ

บิดามารดาเป็นอันมากชอบตั้งชื่อบุตรของตนว่า “ยูดา” บิดามารดาของพระเยซูก็ตั้งชื่อน้องชายของพระองค์ว่า ยูดา และเอภัครสาวกของพระองค์อีกคนหนึ่งก็ชื่อว่า ยูดา (คือยูดาบุตรชายยาโคบซึ่งมีชื่ออีกว่า “เลียบาย” และ “ธาดาย”) บุคคลใดที่มีชื่อนี้ก็ภาคภูมิใจในชื่อของตนยิ่งนัก

อาจจะเป็นเพราะบางทีบิดามารดาที่หมู่บ้านเคริโอค ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของกรุงเยรูซาเล็มรู้สึกชื่นชมยินดีเมื่อเกิดบุตรชายบางทีบิดามารดาผู้นี้เป็นคนเคร่งศาสนาจึงได้ตั้งชื่อบุตรของตนว่ายูดา อันเป็นชื่อที่มีความหมายและมีประวัติดีมาแต่ดั้งเดิมดังกล่าวแล้ว

ยูดาได้รับการอบรมมาจากครอบครัวที่ดี ท่านได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กชายชาวยูดาทั้งหลาย คือได้รับการอบรมสั่งสอนจากพระคัมภีร์เป็นรากฐาน ดังนั้นเมื่อยูดาเติบโตขึ้นใคร ๆ จึงเรียกท่านว่า “ยูดา อิสคาริโอท” เพราะท่านมาจากหมู่บ้านเคริโอค

ก่อนที่ยูดาจะพบกับพระเยซู ท่านไม่เคยมีเบื้องหลังอันชั่วร้ายต่างพร้อยเหมือนมัทธิว และไม่เคยเสียชื่อเสียงมาก่อนเหมือนกับสาวกบางคนซึ่งส่วนมากมีความบกพร่องมาก่อนทั้งสิ้น ไม่มีข้อความใดกล่าวถึงความเลวทรามของยูดาก่อนที่ท่านจะมาพบกับพระเยซูเลย

ยูดาเป็นบุคคลที่มีนิสัยดีมาแต่เดิม เป็นผู้นิยมชมชอบพระเยซูตั้งแต่เริ่มแรก ท่านพอใจพระองค์มาก ถึงกับยอมมอบตัวเข้าสนิทสนมกับพระองค์ แสดงว่าท่านมีความเข้าใจในพระองค์อย่างลึกซึ้ง ยูดาเป็นผู้มีอุดมคติสูงกว่าคนธรรมดาสามัญและครั้งหนึ่งท่านเคยเป็นคนที่ดีเลิศยิ่งกว่าบรรดาคนทั้งหลายเป็นอันมาก

ยูดามีบุคลิกลักษณะว่าจะเป็นคนสำคัญต่อไปข้างหน้าพระเยซูทรงเห็นว่าท่านมีคุณสมบัติสูงและจะกระทำการอันสำคัญยิ่งต่อไปภายหน้าได้ คือท่านจะเป็นผู้นำ พระเยซูจึงยกย่องยูดามาก

พระเยซูได้เลือกเอายูดาและสาวกคนอื่น ๆ เข้าเป็นมิตรสหายร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพระองค์อย่างใกล้ชิด ภายหลังจากที่พระองค์ได้ทำการอธิษฐานมาแล้วตลอดคืน พระเยซูทรงรู้สึกว่าเป็นพระเจ้า พระบิดาทรง

มีส่วนในการเลือกอัครสาวกทั้งสิบสองคนด้วย ยูดาได้เข้าเป็นเอกอัครสาวกด้วยความรู้ลึกในหน้าที่ซึ่งท่านมีส่วนจะต้องปฏิบัติเพื่อพระผู้เป็นเจ้าของท่านเช่นเดียวกับเอกอัครสาวกคนอื่น ๆ

เราคงจำได้ว่า พระเยซูเลือกอัครสาวกของพระองค์จากบรรดาศิษย์เป็นจำนวนมาก พระองค์ทรงพอใจบุคคลทั้งสิบสองคนนี้มาก จึงต้องการให้บุคคลเหล่านี้ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขใกล้ชิดกันกับพระองค์ เดิมทียูดาเป็นบุคคลที่ไว้วางใจได้ พระเยซูเองก็ทรงเชื่อถือยูดา พระองค์ทรงถือว่าชายหนุ่มที่มาจากหมู่บ้านเคโรโธดผู้นี้เป็นมิตรแท้ที่สัตย์ซื่อจงรักภักดีต่อพระองค์

พระเยซูทรงไว้วางพระทัยยูดามากถึงทรงใช้ให้ท่านไปประกาศพระศาสนาพร้อมกับสาวกคนอื่น ๆ และเมื่อยูดากลับมาพระองค์ก็ทรงต้อนรับยูดาและสาวกอื่น ๆ ด้วยทรงถือว่า เป็นผู้สนิทสนมกับพระองค์ซึ่งพระองค์ไว้วางพระทัยได้ ในระหว่างที่พระเยซูทรงกระทำพระราชกิจของพระเจ้า พระองค์ก็ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับยูดาอย่างใกล้ชิด

ตอนแรก ๆ ยูดาเป็นคนมีชื่อเสียงดีท่ามกลางเอกอัครสาวกทั้งสิบสองคน ท่านได้ชื่อว่าเป็นผู้นำ เหตุฉะนั้นท่านจึงได้รับหน้าที่เป็นทรัพย์สินดูแลการเงินของคณะ การที่หมู่คณะมอบความไว้วางใจในเรื่องเช่นนี้ แสดงว่ายูดาเป็นคนซื่อสัตย์ ไว้วางใจได้ ทั้งยังแสดงว่าเป็นผู้รอบคอบ มีความสามารถและสติปัญญา

ถ้ายูดายังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันนี้ (คือก่อนหน้าที่ท่านล้มเหลว) พวกเราคงต้องนับถือท่านมากแทบจะได้ชื่อว่าเป็นบุคคลตัวอย่างทีเดียว เพราะท่านเป็นคนใจค่อมั่นคงไม่ยอมแสดงตัวตนเหมือนยากอบและยอห์น ไม่พูดพล่อย ๆ หรืออวดโม้เหมือนเปโตร แต่เป็นคนสุขุมเอาการเองงานอย่างนำเคารพท่านเป็นเหมือนกับพวกเราทั้งหลาย เรารู้สึกหวาดเสียวเหลือเกิน เมื่อทราบว่ายูดาที่เป็นเหมือนอย่างกับเรานี้ได้ตกลงไปในเหวลึกแห่งความบาปมีที่ท่าว่าจะเป็นคนสำคัญในอนาคตมากกลับกลายเป็นคนทรยศจนถึงกับต้องฆ่าตัวตายไปเช่นนี้

เหตุใดยูดาจึงทรยศต่อพระเยซู มีเหตุอันใดหรือ มัทธิวและมาระโกบันทึกไว้ว่าเพราะความโลภเป็นเหตุ ไม่น่าจะเป็นไปได้เลย ถ้ายูดาเป็นคนโลกจริง เหตุใดท่านจึงเอาเงินสามสิบเหรียญไปคืนเสียเล่า ยิ่งกว่านั้นเงินสามสิบเหรียญนั้นถ้าคิดเทียบกับเงินไทยปัจจุบันแล้วประมาณ 500 บาทเท่านั้น คนโลกมากยอมรับสินบนเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น ไม่น่าจะเป็นไปได้เลย

ส่วนลูกาและยอห์นอธิบายเหตุผลไว้ในหนังสือของท่านว่า “มารได้เข้าคลาใจยูดา” ในสมัยโบราณเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เข้าใจยาก โทษว่ามารเข้าคลาใจไว้ก่อน คนมีความประพฤติผิดปรกติวิสัย ก็ถือกันว่าผีสิง ในข้อนี้ เราต้องยอมรับว่าเรายังไม่รู้แน่ ที่ผู้เขียนพระกิตติคุณเขียนไว้ว่า “มารได้คลาใจ” มีความหมายว่าอะไร เราทราบกันดีว่าพระเยซูทรงรักษาคนที่ป่วยทางฝ่ายจิตใจและอารมณ์ให้หายได้ ถ้า

ผีหรือพญามารเข้าคลาใจยูดาจริง เหตุใดพระเยซูไม่ทรงจับผีหรือมารนั้นออกจากยูดาเสียเล่า นำแปลก
ที่ว่าเหตุใดพระเยซูไม่ทรงส่งสารเอกอัครสาวกผู้หนึ่งของพระองค์ และรักษาให้หายโรค

บุคคลลักษณะของมนุษย์สลับซับซ้อนเกินกว่าที่จะอธิบายได้ เราไม่อาจอธิบายเหตุผลให้
ชัดเจนได้ว่า เหตุใดยูดาจึงทรยศต่อพระเยซู เรายังได้ศึกษาชีวิตของยูดามากขึ้นเพียงไรก็ยังปรากฏชัดว่ายู
ดาปล่อยให้อำนาจฝ่ายต่ำเข้าครอบงำมากเกินไปยูดาได้มาพบบุคคลผู้สูงสุดแล้วเช่นนี้ แต่ท่านยังไม่ยอม
ให้บุคคลผู้สูงสุดนั้นครอบครองจิตใจของท่าน ที่จริงยูดาได้ถวายความจงรักภักดีอันสูงสุดต่อพระเยซู
เหมือนกัน แต่แล้วท่านก็ปล่อยให้ความจงรักภักดีต่อสิ่งอื่น ๆ ที่รอง ๆ ลงมาแทรกแซงและจับได้ความ
จงรักภักดีเดิมออกไปเสีย

ความจงรักภักดีรอง ๆ ลงมาประการหนึ่งก็คือความจงรักภักดีต่อพระเมสสิยาห์ซึ่งจะมาใน
ลักษณะที่เป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ครอบครองแผ่นดินโลก เมื่อพระเยซูไม่ยอมเป็นกษัตริย์ และไม่ยอม
เป็นไปตามความปรารถนาของชนชาติยูดา ยูดาผิดหวังมากเพราะท่านเป็นคนมักใหญ่ใฝ่สูง ต้องการให้
ประเทศชาติของตนกลับคืนเป็นเอกราชและขับไล่ศัตรูออกไปเสีย ยูดามีเลือดรักชาติ หลงชาติ ด้วย
ความรักประเทศบ้านเมือง และมีความเชื่ออย่างแน่นแฟ้นว่าพระเยซูจะลงมือทำการกู้ชาติอิสราเอลใน
วันใดวันหนึ่งข้างหน้า แต่เมื่อเห็นว่าพระองค์จะต้องถูกฆ่าตาย และความปรารถนาอันแรงกล้าของท่าน
จะต้องพลอยล้มเหลว ท่านจึงเอาใจออกห่างจากพระเยซู ความจงรักภักดีจึงกลายเป็นความเกลียดแค้น
ชิงชังด้วยความผิดหวัง ท่านจึงตัดสินใจที่จะแก้หน้าความล้มเหลวโดยการตีตนออกห่างจากพระเยซูเสีย

ในชีวิตมนุษย์ ความจงรักภักดีอันสูงสุดมีอยู่ประการเดียว คือความจงรักภักดีต่อองค์พระผู้เป็น
เจ้า ส่วนความจงรักภักดีต่อสิ่งอื่น ๆ นั้นยอมเป็นรอง

ยูดา ยกตนไว้สูงกว่าพระเยซู ท่านนึกถึงตนเองมากกว่านึกถึงพระเยซู เหตุนี้จึงทำให้นิสัย
สันดานของท่านต่ำลง การที่เรายกตัวเองไว้เหนือพระเยซูเป็นการก้าวไปสู่การฆ่าตัวตาย “ผู้ใดใครจะ
สงวนชีวิตของตนไว้รอด จะต้องสูญเสียชีวิตนั้น” แม้ว่ายูดานิยมชมชอบพระเยซู และได้เริ่มต้นด้วยการ
ถวายความจงรักภักดีต่อพระองค์มาแล้วก็ตาม แต่ท่านหาได้ยอมให้พระองค์เก็บรักษาความจงรักภักดี
ของท่านไว้ตลอดไปไม่ การฆ่าตัวตายจึงค่อย ๆ คืบคลานเข้ามาสู่ชีวิตของท่านนับตั้งแต่วันที่ท่านยก
ตนเองไว้เหนือพระผู้เป็นเจ้า การเห็นแก่ตัวและการยกตนเป็นการฆ่าตนเองลงทีละน้อย ๆ

การฆ่าตัวตายได้เกิดขึ้นกับยูดาทีละน้อย ๆ จนกระทั่งในที่สุด ท่านจึงได้เอาเชือกรัดคอตนเอง
บุคคลที่มีที่ท้าวจะเป็นบุคคลสำคัญต่อไปข้างหน้ามาจบชีวิตลงด้วยการฆ่าตัวตายเช่นนี้น่าอนาถใจยิ่ง
นัก สภาพอันน่าหวาดกลัวดังเช่นยูดานี้อาจเกิดขึ้นแก่ใคร ๆ ทั่วไปได้ แม้แต่ตัวเราเอง

เรายังมองเห็นความผิดพลาดของยูดาไม่ถนัดนัก ความผิดพลาดของท่านที่สำคัญที่สุดก็คือการ
ไม่กลับใจ และยอมรับการอภัยโทษจากพระเยซู ในคืนวันที่ท่านทรยศต่อพระองค์แท้จริงแล้วไม่มีความ

แตกต่างกันเท่าใดนักระหว่างท่านและเปโตรในคืนเกิดเหตุร้ายนั้น คือทั้งคู่มลึกลงอยู่ในความบาป ทั้งคู่
สละทิ้งพระเยซูตามวิถีทางของตน คนหนึ่งตาย ส่วนอีกคนหนึ่งรอดคนหนึ่งสูญชีวิต อีกคนหนึ่ง
ได้รับชีวิตนิรันดร์ ทั้งนี้เพราะเปโตรกลับใจใหม่ ส่วนยูดาไม่ยอมกลับใจ

พระเยซูทรงให้โอกาสแก่ยูดาทุกขณะในอันที่จะกลับใจเสียใหม่ พระองค์ตรัสทักทายยูดาใน
คืนวันนั้น เมื่อยูดาทรยศต่อพระองค์ว่า “สหายเอ๋ย...” นั่นคือพระองค์ทรงยื่นการอภัยโทษให้ยูดาแล้ว
แต่ยูดาหาได้รับเอาไม่ พระผู้เป็นเจ้าทรงยื่นการอภัยโทษให้เราเสมอแต่ไม่ทรงบังคับให้เราขอรับการ
อภัยโทษนั้น เราจะรับก็ได้ จะปฏิเสธไม่ยอมรับเสียก็ได้ เป็นหน้าที่ของเราที่จะเลือกเอา ยูดาปฏิเสธจึง
ต้องตายอย่างน่าสยดสยองในประวัติศาสตร์แห่งมนุษยชาติ

เหตุการณ์ในครั้งนี้แสดงถึงความรักอันใหญ่ยิ่งที่สุดขององค์พระเยซู พระองค์ทรงเสerah โศกยิ่ง
นักที่เออัครสาวกที่พระองค์ทรงรักทรยศต่อพระองค์ แต่อย่างไรก็ตามพระองค์ทรงยกโทษให้ได้ และ
ทรงพร้อมที่จะยกโทษให้เสมอ ทั้งนี้ เราจะเห็นได้ว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระทัยเปี่ยมไปด้วยพระมหา
กรุณาธิคุณอย่างล้นเหลือ

จากชีวิตอันน่าเศร้าสลดของยูดา เราได้รับบทเรียนที่มีค่ายิ่งว่า น้ำพระทัยของพระองค์ก็อปรีไป
ด้วยเมตตาและพร้อมที่จะทรงยกโทษให้เราเสมอ ถ้าพระเยซูยกโทษให้ยูดาผู้ทรยศต่อพระองค์ได้
พระองค์ก็ทรงยกโทษให้ท่านทั้งหลายและข้าพเจ้าได้เช่นเดียวกัน มนุษย์เรายังจะต้องการอะไรยิ่งไป
กว่านี้อีกเล่า!